

ՎԱՂԻՆԱԿ ՎՐԴ. ՄԵԼՈՅԵԱՆ

ՀԱԻԱՏԱՑԵԱԼՆԵՐԸ
ՎԱՐԴԵՐՆ ԵՆ
ԱՐՔԱՅՈՒԹԵԱՆ

«Բոլորովին գեղեցիկ էս, ո՛վ իմ սիրուհիս
էս քու վրադ արատ չկայ:
Ո՛վ իմ հարսս, ինձի հետ Լիբանանէն
էկո՛ւր,
Ինձի հետ Լիբանանէն էկո՛ւր»
(Երգ Երգոց 4.7-8)

ՊԷՅՐՈՒԹ
2008

Եկուր Տիրոջ որպեսզի յաղթես
մեղքին
(Յունուար 1)

Այն օրը որ որոշես դուն քու անձիդ
տերը դառնալ, ճիշդ ա՛յն օրը մեղքը կը
դառնայ տերդ, իսկ այն օրը որ որոշես
Յիսուսը դարձնել Տերդ, մեղքը կը դառնայ
ստրուկդ, եւ դուն կը դառնաս տիրող
անոր վրայ: Ուստի, յաղթելու համար
մեղքին՝ ձգէ՛ որ Յիսուս յաղթէ քեզ:
Ծունկի բերելու համար Չարը՝ ծունկի՛
եկուր խաչին դիմաց: Կապելու համար
Սատանան կեանքիդ մէջ՝ կապուի՛ր
Յիսուսի:

Իսկական հաւատացեալը (Յունուար
2)

Իսկական հաւատացեալը կը
շարունակէ վստահիլ Աստուծոյ երբ
բոլոր ճամբաները կը շարունակեն փակ

թուիլ, կը յուսայ՝ երբ կացութիւնը անյոյս
կը թուի, կը տեսնէ՝ երբ ամէն ինչ մութ է,
կը յարատեւէ՝ երբ ամէն մարդ նահանջ
կ'արձանագրէ, կը յուսադրէ՝ երբ
ուրիշներ անյոյս կը նահանջեն, կը
շարունակէ կատաղօրէն կռուիլ
Սատանային դէմ՝ երբ այլ մարդիկ
փախուստ կու տան վիրաւոր:

Յիսուս մեզի՝ կը նայի (Յունուար 3)

Մարդիկ մեր մեղքերո՛վ
հետաքրքրուած են, իսկ Աստուած՝
մեզմո՛վ հետաքրքրուած է: Եթէ
նմաններովդ հետաքրքրուող մէկն ես՝
երջանիկ ես, իսկ եթէ նմաններով
մեղքերով հետաքրքրուող մէկն ես՝
գիտցիր որ աշխարհի ամենէն
ապերջանիկ մարդն ես: Շնորհակալ եմ
Յիսուս, որ դուն ինծի՝ կը նայիս եւ ո՛չ թէ
մեղքերու: Շնորհակալ եմ Տէր որ ե՛ս եմ
քու հետաքրքրութեանդ առարկան եւ ո՛չ
թէ մեղքերս:

Ճշմարիտ ասպահովությունը
(Յունուար 4)

Ասպահովությունը չէ
պայմանաւորուած ունեցած
հարստութեամբ: Արժէքը չէ պայ-
մանաւորուած ունեցած դիրքով:
Ուրախու-թիւնը չէ պայմանաւորուած
սիրելիներով: Այս բոլորը
պայմանաւորուած են Յիսուսի հետ
ունեցած սիրոյ յարաբերութեամբ: Եթէ
հետեւորդ մըն էս Յիսուսի՝ ասպահո՛վ էս,
հարո՛ւստ էս, ուրա՛խ էս, եւ գահակի՛ց
էս անոր:

Յիսուսի խոնարհ ծնունդը
(Յունուար 5)

Երբ ՈՒՍՈՒՅԻՉԸ ծնաւ՝ ուսեալ
ռաբբիներ չեկան քովը, այլ՝ անուս
հովիւներ: Երբ ԹԱԳԱԻՈՐԸ ծնաւ՝

պալատականներ չայցելե-ցին իրեն, այլ՝
մոզեր: Երբ ՏԱՆՏԷՐԸ ծնաւ՝ տուն
չտրուեցաւ իրեն, այլ՝ մտւր: Երբ
տէրերուն ՏԷՐԸ ծնաւ՝ տէրեր չեկան
դիմացը խոնարհելու, այլ՝ ծառաներ: Երբ
ԱՍՏՈՒԱԾ ծնաւ՝ ամպի մէջ
չփաթթուեցաւ, այլ՝ խանձա-րուրի մէջ:

Յիսուս ծնաւ աղքատ եւ անտուն
(Յունուար 6)

Աստուած մանկացաւ՝ որպէսզի ցոյց
տայ թէ որքան կը սիրէ մանուկները, եւ
որպէսզի մանուկները իրեն գան: Աղքատ
մեծցաւ՝ որպէսզի աղքատները քովը՝
ապահովութիւն գտնեն: Անտուն ծնաւ՝
որպէսզի սորվեցնէ մեզի իբրեւ
պանդուխտ ապրիլ այս աշխարհին մէջ:
Իբրեւ Փրկիչ ծնաւ՝ որպէսզի փրկութեան
կարօտ հոգիները իրեն դիմեն:

Ներե՛ մանուկ Յիսուս (Յունուար 7)

Միրելի՛ մանուկ Յիսուս, ներե՛ մարդոց, որովհետեւ ծննդեանդ տօնին առիթով կ'ուրախանան բայց քեզ չեն ուրախացներ, ճաշ կը պատրաստեն բայց քեզի համար չեն պատրաստուիր, հրաւեր կ'ուղղեն բոլորին բացի քեզմէ, քու անունովդ իրար կը գրկեն բայց քեզ կը մոռնան, քու պատճառովդ նուէր կու տան իրարու բայց քեզի բան մը տուող չկայ: Ներե՛ քաղցր մանուկ Յիսուս, ներե՛, բայց նաեւ գիտակցութեան բեր:

Միայն խօսո՞ղ քրիստոնէայ ես
(Յունուար 8)

Փրկուողները անոնք պիտի չըլլան որոնք իրենց բերնին մէջ Քրիստոսի խօսքը ունին, այլ անոնք՝ որոնք իրենց սրտին մէջ Քրիստոսի հաւա՛տքն ու սերը՝ ունին: Դուն շրթունքի՞ մարդ ես, թե՛

հաւատքի ու գործի մարդ, բերնի՞ մարդ
էս, թէ՛ սրտի մարդ, սիրող մարդ:
Վկայո՞ղ էս, թէ՛ նաեւ վկայութեան կէտնք
ապրող մը:

Խնդրէ Սրբողէն որ քեզ սրբէ
(Յունուար 9)

Տէրը խնդրանքիդ ընդառաջելով չէր
որ իր արիւնը թափեց քեզի համար:
Առանց խնդրանքիդ Տէրը իր արիւնը
թափեց քեզի համար, բայց առանց
խնդրանքիդ Տէրը իր արիւնով մեղքերդ չի
սրբեր: Ուստի, խնդրէ ՍՐԲՈՂԷՆ որ քեզ
սրբէ: Հաճոյքով կ'ընէ ատիկա,
որովհետեւ ատիկա իր գործն է:

Մի՛ փախչիր Ազատարարէդ
(Յունուար 10)

Կ'ուզե՞ս դատաստանի օրը Տիրոջ
ձեռքէն ազատիլ, յանձնուէ՛ Տիրոջ

ձեռքին: Առանց Տիրոջ ձեռքին՝ չենք կրնար ազատիլ Տիրոջ ձեռքէն: Մի՛ փախչիր Տիրոջ ձեռքէն որ քեզ ազատել կ'ուզէ դատաստանի ձեռքէն: Ազատի՛լ կ'ուզես. փորձէ Տիրոջմով ազատիլ եւ ո՛չ թէ Տիրոջմէ ազատիլ: Դատաւորին եկուր եթէ կ'ուզես դատաստանի օրը արդար յայտարարուիլ:

Աղօթքով ցանկապատէ սիրտդ
(Յունուար 11)

Ինչպէս ցանկապատ չունեցող պարտեզը ամէն տեսակ անասուններու ոտքի կոխան դառնալու ենթակայ է, այնպէս ալ սիրտ մը որ աղօթքով չէ ցանկապատուած՝ ենթակայ է Սատանային ոտնձգութիւններուն: Անաղօթք սիրտ մը կրնայ ամէն տեսակ պիղծ մտածում-ներու կողմէ յարձակումի ենթարկուիլ: Ուստի, աղօթքով

ցանկապատ քաշէ սրտիդ ու մտքիդ
շուրջ, որպէսզի Թշնամին չկարենայ հոն
մագլցիլ:

Քրիստոսի խոստումը (Յունուար 12)

Երբ Քրիստոս է մեր առաջնորդը՝
այդ չի նշանակեր որ պիտի չսայթաքինք:
Քրիստոս չի խոստանար անսայթաք
ճանապարհորդութիւն, բայց կը
խոստանայ արդիւնաբեր ճանապար-
հորդութիւն: Չի՛ խոստանար խաղաղ
նաւարկութիւն, բայց կը խոստանայ
ապահով նաւարկութիւն: Չի՛
խոստանար անփորձանք կէտնք, բայց կը
խոստանայ փորձութեանց յաղթող
կէտնք:

Յիշենք մեր Բարեկամը,
բայց չմոռնանք մեր Թշնամին
(Յունուար 13)

Յիշենք որ Սատանան կարող է, բայց չմոռնանք որ Աստուած ամենակարող է, եւ մենք ամենակարող Աստուծոյ մը զաւակներն ենք: Յիշենք որ Սատանան զօրաւոր է, բայց չմոռնանք որ Աստուած ամենազօր է, եւ մենք ամենազօր Փրկիչի մը քաջ զինուորներն ենք: Ունինք մեծ Չարախօս մը, բայց մեր Բարեխօսը աւելի մեծ է, շատ աւելի մեծ:

Աղօթքի մասին (Յունուար 14)

Աղօթել՝ կը նշանակէ զԱստուած մեր սրտի դրան պահակը նշանակել: Աղօթել՝ կը նշանակէ զԱստուած մեր անձերուն թիկնապահը նշանակել: Աղօթել՝ կը նշանակէ զԱստուած մեր անձերու փրկութեան համար գործի մղել: Աղօթել՝ կը նշանակէ զԱստուած եւ ամբողջ երկինքը մեզի պատերազմակից եւ պաշտպան դարձնել ընդդէմ մեղքին ու Չարին:

Խաչի մասին (Յունուար 15)

Դժոխք երթալը աւելի՛ դժուար է քան արքայութիւն մտնելը, քանի դժոխք երթալու համար պէտք է խաչը մեր ոտքին տակ առնենք, մինչդեռ արքայութիւն մտնելու համար՝ մեր մեղքերն է որ խաչին ոտքին տակ պէտք է դնենք: Դուն ի՞նչ կ'ուզես. խաչը ոտնակոխել, թէ՛ մեղքերդ: Խաչը քեզի տրուած է, որպէսզի անով ոտնակոխես մեղքերդ եւ ո՛չ թէ զայն ոտնակոխես մեղքերովդ:

Կրնա՞նք սիրել թշնամին (Յունուար 16)

«Միրեցէ՛ք ձեր թշնամիները» (Մտ 5.44): Եթէ մէկը դժուար կը գտնէ այս պատուիրանին գործադրութիւնը,

ատիկա չի նշանակեր որ պատուիրանը ինք դժուար գործադրելի է բան մըն է, այլ կը նշանակէ որ մեր սիրտը ինք չէ լեցուած Յիսուսի սիրով եւ Սուրբ Հոգիով: Դժուարը՝ դիրին, եւ անկարելին՝ կարելի կը դառնայ երբ լեցուինք Յիսուսի սիրով եւ Սուրբ Հոգիով:

Աստուած՝ առանձին (Յունուար 17)

ԶԱստուած իր սրտին մէջ հրաւիրող մարդը պէտք է գիտնայ, որ Աստուած չի բնակիր սրտի մը մէջ ուր ուրիշ բաներ բնակած են: Աստուած կամ առանձին կը թագաւորէ կամ բնա՛ւ չի թագաւորեր: Կամ առանձին կ'առաջնորդէ կամ բնա՛ւ չ'առաջնորդեր: Մարդուն սիրտը այնպիսի ձեւով մը ստեղծուած է ուր միայն Աստուծոյ գահը կրնայ դրուիլ: Մեղք գործել՝ զԱստուած գահէն վար առնել կը նշանակէ:

Պարզեատո՛ւն սիրել (Յունուար 18)

Տէ՛ր Յիսուս, սորվեցուր ինձի քեզի՛ նայիլ եւ ո՛չ թէ ձեռքիդ. Ողորմածդ սիրել եւ ո՛չ թէ ողորմութիւնդ. Տուողիդ կապուիլ եւ ո՛չ թէ տուածիդ. Բարերարիդ սիրահարուիլ եւ ո՛չ թէ բարերարութիւններուդ: Մեծագոյն պարգևը որ կրնաս տալ մարդուն՝ ներկայութեանդ պարգևն է: Տէ՛ր, այդ մեծ պարգևին հանդէպ մեծ ցանկութիւն դիր մէջս, եւ թոյլ մի՛ տար որ տուածդ քեզմէ աւելի սիրեմ:

Մի՛ փախչիր Ազատարարէդ
(Յունուար 19)

Ի՞նչ պիտի խորհէիր խեղդուող այն մարդուն համար որ կը փորձէ փախչիլ զինք ազատելու եկող լողորդէն: Ո՛հ, նոյնը կ'ընեն մեղաւորները: Անոնք

Աստուծմէ կ'ուզեն ազատիլ, փոխանակ
Աստուծմով ազատելու: Անոնք Աստուծմէ
հեռու կը վազեն, փոխանակ դէպի
Աստուած վազելու: Կարելի՞ քան է
ԱԶԱՏԱՐԱՐԷՆ ազատելով ազատութիւն
ձեռք ձգենք:

Վստահիլ Աստուծոյ (Յունուար 20)

Գրիչ մը ըսած է. *«Մի՛ պայքարիր,
այլ՝ յանձնուէ»*: Եւ ասիկա շիտակ է,
որովհետեւ պայքարիլը՝ մեր սեփական
ճիգին վստահիլ է, մինչդէռ յանձնուիլը՝
Աստուծոյ վստահիլ է: Որքան
հաւատացեալներ կան որոնք կ'ըսեն թէ
կը վստահին Աստուծոյ, բայց երբ նայինք
իրենց կեանքին, կը տեսնենք որ անոնք
աւելի իրենց ճարտարութեան է որ կը
վստահին, քան Աստուծոյ իմաստութեան
եւ զօրութեան:

Ս. Հաղորդութեան մասին (Յունուար 21)

Սուրբ Հաղորդութիւն առնելը չէ որ կը փրկէ, այլ՝ Տիրոջ հետ սուրբ հաղորդութեան մէջ ըլլալը: Տիրոջ մարմինը ուտելն ու արիւնը խմելը մեզ չեն փրկեր, եթէ երբեք չենք դարձած անդամ Տիրոջ մարմնին: Շատ մարդիկ կան որոնք մէկ կողմէն կը հաղորդուին Տիրոջ մարմնով, իսկ միւս կողմէն, կը բզբտեն Տիրոջ մարմինը՝ եկեղեցին: Մի՛ հաղորդուիր, եթէ երբեք հաղորդութեան մէջ ես մեղքին հետ:

Ներելու մասին (Յունուար 22)

Մէկը որ քեզ չի ներեր՝ ատիկա ապացոյց մըն է որ այդ անձը մէկն է որ ինքզինքին անգամ չի ներեր: Հետեւաբար, մէկը որ ինքզինքին չի ներեր՝ դուն մի՛ ակնկալեր անկէ որ քեզի ներէ: Մէկը որ

Յիսուսի տուած ներումը չէ վայելած, ո՛չ կրնայ ինքզինքին ներել եւ ո՛չ ալ ուրիշին ներել: Յիսուսի կողմէ ներուիլը եւ ինքնաներումն է որ մեզ կարող կը դարձնեն ներելու:

Ատէ՛ մեղքը (Յունուար 23)

Աստուած մեղք գործողները չէ որ պիտի դատապարտէ, այլ՝ մեղքը սիրողները: Եթէ կ'ատես մեղքը՝ կը նշանակէ թէ Փրկիչին ձեռքին մէջ ես, իսկ եթէ կը սիրես մեղքը՝ կը նշանակէ թէ Սատանային ձեռքին մէջ ես: Ուստի, ատէ՛ մեղքը, որպէսզի կոտրես ձեռքը Սատանային որ բռնած է դէկը կեանքիդ, եւ որպէսզի դրոշմուիս ձեռքին մէջ քու Փրկիչիդ: Ատէ՛ մեղքը եւ Սատանան հեռո՛ւ պիտի փախչի քեզմէ:

Արդարանալու համար® (Յունուար 24)

Եթե չես ընդունիր յանցաւոր ըլլալդ Յիսուսի դիմաց՝ ուրեմն յանցաւոր ես, իսկ եթե կ'ընդունիս յանցաւոր ըլլալդ Յիսուսի դիմաց՝ ուրեմն արդար ես: Ինքզինք արդարացնող մարդը չէ որ կ'արդարանայ, այլ միայն ան որ կը խոստովանի որ մեղք գործած է Տիրոջ արդարութեան դէմ եւ քաւութիւն կը հայցէ:

Յայտնէ՛ մեղքերդ (Յունուար 25)

Եթե յիշես յանցանքներդ Տիրոջ դիմաց՝ Տէրը պիտի մոռնայ զանոնք, իսկ եթե դուն մոռնաս զանոնք՝ Տէրը զանոնք քեզի պիտի յիշեցնէ: Եթե չհրապարակես յանցանքներդ, անոնք հրապարակաւ խայտառակ պիտի ընեն քեզ

դատաստանի օրը: Ուստի, յայտնե՛
մեղքերդ խոստովանա՛հորդ, որպէսզի
անյայտ մնան անոնք դատաստանի օրը:

Փնտռել ՊԱՏԱՍԽԱՆԸ (Յունուար
26)

Յիսուս քու հարցերուդ լոկ
պատասխան տուող մը կամ
պատասխան ունեցող մը չէ, այլ ի՛նքն է
ՊԱՏԱՍԽԱՆԸ քու բոլոր հարցերուդ:
Ուստի, մի՛ խնդրեր իրմէ պատասխան,
այլ՝ զինք ընդունե՛ իբրեւ ՊԱՏԱՍԽԱՆ:
Երբ կ'աղօթես ու պատասխան չես առներ
եւ անհանգիստ կ'ըլլաս, կը նշանակէ թէ
փնտռածդ Յիսուսէն պատասխան մըն է
եւ ոչ թէ Յիսուսը իբրեւ ՊԱՏԱՍԽԱՆ:

Աղօթելը՝ Աստուծոյ ընծայուիլ է
(Յունուար 27)

Աղօթքի պահը քեզի համար թող չըլլայ խնդրանքերու շարք մը մատուցանելու առիթ մը, այլ՝ քու անձը Աստուծոյ ընծայելու առիթ մը: Այո՛, եղիք անձնամատոյց աղօթող մը եւ ո՛չ թէ խնդրամատոյց աղօթող մը: Աղօթքի պահուն մի՛ դժգոհիր եղած անարդարութեանց համար, այլ գոհարանական եւ փառարանական աղօթք կատարէ Յիսուսի արիւնով քեզի տրուած արդարութեան համար:

Եկէք Յիսուսին (Յունուար 28)

Մեղաւորնե՛ր, եկէք Յիսուսի քով՝ Ա՛ն է ձեր ՔԱԻՈՒԹԻԻՆԸ: Հիւանդնե՛ր, եկէք Յիսուսի քով՝ Ա՛ն է ձեր ԲԺՇԿՈՒԹԻԻՆԸ: Տառապողնե՛ր, եկէք Յիսուսի քով՝ Ա՛ն է ձեր ՀԱՆԳԻՍԸ: Պաշտողնե՛ր, եկէք Յիսուսի քով՝ Ա՛ն է ձեր ՊԱՇՏԱՄՈՒՆՔԻ ԱՌԱՐԿԱՆ:

Անօթինե՛ր, եկեք Յիսուսի քով՝ Ա՛ն է ձեր
հոգիներուն ՀԱՅՇ եւ ձեզ կշտացնողը:

Փորձութեան մասին (Յունուար 29)

Փորձութիւնը առիթ մը թող ըլլայ
վկայելու որ կը սիրես Յիսուսը եւ ո՛չ թէ
առիթ մը՝ կասկածելու Յիսուսի սիրոյն
վրայ: Ատիկա առիթ մը թող ըլլայ
փառաբանելու Տէրը եւ ո՛չ թէ առիթ մը՝
տրտնջալու անոր դէմ: Եթէ սիրով տանիս
փորձութիւնը, անիկա քեզ Յիսուսի
սիրոյն կը մօտեցնէ, իսկ եթէ
դժգոհութեամբ տանիս, անիկա քեզ կը
հեռացնէ Յիսուսի սէրէն:

Յագեցնենք Տիրոջ ծարաւը
(Յունուար 30)

Շատե՛ր Յիսուսի կու գան իրենց
հոգեւոր ծարաւը յագեցնելու համար,
բայց ո՞ր են անոնք՝ որոնք Յիսուսի կու

գան նոյնինքն Յիսուսի ծարար յագեցնելու համար: Ինչպէս մենք կ'ուզենք աստուածասէրի մեր ծարար յագեցնել, մտածենք նաեւ, որ Յիսուս ալ կ'ուզէ իր մարդասէրի ծարար յագեցնել: Ուրեմն, Տիրոջ գանք՝ Տիրոջ համար:

Խոստովանիլ մեղքը (Յունուար 31)

Մեղքը չէ որ դժոխք կը տանի, այլ՝ ապաշխարութեամբ մեղքէն հրաժարիլ մերժելը: Մեր մեղաւորութիւնը չէ որ մեզ Աստուծմէ հեռու կը պահէ, այլ՝ մեր մեղաւորութիւնը Աստուծոյ դիմաց չխոստովանիլը եւ քաւութիւն չհայցելը: Ըսուած է. *«Մեղք գործելը մարդկային է»*: Եթէ *«մեղք գործելը մարդկային է»*, ապաշխարութեամբ մեղքէն հեռանալն ալ մարդկային պէտք է ըլլայ:

Փորձութեան մասին (Փետրուար 1)

Փորձութիւնը եթէ հաւատքով դիմակալուի՝ առաւել եւս կը զօրացնէ մեր հաւատքը, իսկ եթէ առանց հաւատքի դիմակալուի՝ կը զգետնէ մեզ եւ կը տկարացնէ մեր հաւատքը: Փորձութիւնը՝ ամուր մարդուն աւելի՛ կ'ամրացնէ, իսկ տկար մարդուն՝ աւելի՛ կը տկարացնէ: Հետեւաբար, ամո՛ւր ըլլանք մեր հաւատքին մէջ:

Յիսուս՝ առանձին (Փետրուար 2)

Քրիստոս կամ առանձին կը թագաւորէ կամ երբեք չի թագաւորեր: Ան չ'ուզեր առաջինը ըլլալ մեր սրտին մէջ, այլ՝ առանձինը: Ան չ'ուզեր մեր սրտին մէջ իրեն մրցակից սէր մը կամ գահակից փափաք մը տեսնել: Երբ մեր ներաշխարհին մէջ երկու կամքերու բաղխում ըլլայ, Յիսուսի անմիջապէս կը

նահանջէ, որովհետեւ ան երբեք իր կամքը չի պարտադրեր մարդուն:

Իրական անկախութիւնը
(Փետրուար 3)

Իրական անկախութիւնը Աստուծմէ անկախ ապրիլը չէ, որովհետեւ ատիկա Աստուծոյ տիրութիւնը ուրանալ է, անոր արարչական հանգամանքն ու իրաւունքը անտեսել է: Իսկական անկախութիւնը՝ Աստուծմէ կախեալ ըլլալն է, որովհետեւ երբ կախեալ կ'ըլլանք մէկէ մը որ ԱՆԿԱԽ է մեղքէն, իրմով մե'նք ալ կը դառնանք անկախ ու ազատ մեղքէն:

Պաշտօնները Աստուծոյ հայեացքով
(Փետրուար 4)

Աստուծոյ աչքին պաշտօնները չունին մեծութիւն ու փոքրութիւն: Աստուծոյ

ծառայութեան մէջ չկայ անարգ գործ, այլ կայ մարդուն կողմէ վերաբերում մը այդ պաշտօնին հանդէպ, որ կը փոխակերպէ նոյնինքն պաշտօնը: Ամէն մէկ պաշտօն ինքնին մեծ է ու փոքր՝ նայած մարդու վերաբերումին, նայած թէ մարդ ինք ի՛նչպէս կը դիտէ ու կը հասկնայ եւ ի՛նչպէս կ'առնէ ու կը կատարէ զայն (Զարեհ Արք. Ազնաւորեան):

Փրկութիւնը՝ մի՛այն Յիսուսով
(Փետրուար 5)

Որոշ եկեղեցիի մը կամ որոշ հոգեւոր խումբի մը անդամ ըլլալը չէ որ մեզ կը փրկէ, այլ՝ Քրիստոսի մարմինին անդամ ըլլալը: Որոշ անձի մը հետեւիլը չէ որ մեզ կը փրկէ, այլ՝ Քրիստոսի հետեւիլը: Բայց հարկաւ այս չի նշանակեր որ մենք մեզի իրաւունք պէտք է տանք հեռանալու մեր մայրենի եկեղեցիէն: Պէ՛տք է կապուիլ եկեղեցիին,

բայց անելի՛ պետք է կապուիլ եկեղեցւոյ
գլուխին՝ Յիսուսի:

Միայն Աստուծո՛վ կրնաս յաղթել
(Փետրուար 6)

Խոնարհի՛ր Յիսուսի ձեռքին տակ եւ
Յիսուս պիտի խոնարհեցնէ Սատանան
ուրքիդ առջեւ: Հնազանդի՛ր Աստուծոյ եւ
Աստուած աշխարհը քեզի պիտի
հնազանդեցնէ: Ձեռքդ երկարէ դէպի
Աստուած եւ դէպի քեզ երկարած
աշխարհի ձեռքը անմիջապէս պիտի
կապուի ու կաշկանդուի: Խնդրէ
Աստուծմէ որ քեզ օրհնէ եւ դուն օրհնեալ
ներկայութիւն պիտի ըլլաս ամենուրեք:

Դուն պիտի չորոշես կեանքիդ
ճամբան
(Փետրուար 7)

Երբեք մի՛ մտածեր թե՛ ինչ է կեանքիդ նպատակը, այլ՝ մտածե՛ թե՛ ի՛նչ է Աստուծոյ նպատակը քու կեանքիդ համար: Մի՛ որոշեր կեանքիդ ճամբան, մոռնալով այն ԱՆՁԸ որ ըսաւ. «Ե՛ւ եմ ճամբան» (Յհ 14.6): Կեանքիդ ճամբան դուն չէ որ պետք է ընտրես: Ատիկա արդէն ընտրուած է Աստուծոյ կողմէ: Քու բաժինդ պարզապէս այդ ճամբուն հետեւիլն է:

Չե՞ս ուզեր® (Փետրուար 8)

Չե՞ս ուզեր օրհներգել զԱստուած որ իր օրհնութիւնները առատօրէն քեզի տուաւ: Չե՞ս ուզեր մեծարել Յիսուսը որ քեզի համար մեծապէս տանջուեցաւ: Յիսուս իր արիւնը թափեց մեղքերուդ համար, դուն գոնէ արցունք չե՞ս թափեր մեղքերուդ համար: Ինք գերեզմանի մէջ թաղուեցաւ քեզի համար, դուն իր ներկայութեան մէջ թաղուիլ չե՞ս ուզեր:

Յիսուսի՝ նայիր (Փետրուար 9)

Մի՛ նայիր շուրջդ եղող մեղքի
ալիքներուն ինչպէս Պետրոս առաքեալ
նայեցաւ եւ սկսաւ ընկղմիլ, այլ՝ նայիր
այդ ալիքներուն վրայ յաղթականօրէն
քալող Փրկիչիդ եւ դէպի քեզ երկարած
անոր ձեռքին: Երբ ուշադրութիւնդ
կեդրոնացնես կեանքի մրրկալից
ալիքներուն վրայ, դուն անկարող պիտի
ըլլաս տեսնելու քիչ մը անդին գտնուող
փրկութեանդ նաւակը եւ անոր
ՆԱԻԱՊԵՏԸ:

Մեղքերդ բեր Աստուծոյ (Փետրուար
10)

Յիշէ՛ մեղքերդ բայց մի՛ մոռնար
ՔԱԻԻՉԸ մեղքերուդ: Բե՛ր մեղքերդ եւ
դիր զանոնք երկնաւոր Հօրդ դիմաց,

որպեսզի առնէ զանոնք եւ զետեղէ իր Որդիին վրայ, եւ առնէ իր Որդիին արդարութիւնը եւ դնէ քու վրայ: Ինչո՞ւ սիրով չես յանձներ մեղքերդ այն ԱՆՁԻՆ որ սիրով մեռաւ մեղքերուդ համար:

Փա՛ռք Յիսուսին (Փետրուար 11)

Մովսէս Իսրայելը Եգիպտոսէն դուրս բերաւ, իսկ Յիսուս մեզ մահուան անդունդէն դուրս բերաւ: Յետո՞ւ Իսրայելը Քանաան տարաւ, իսկ Յիսուս մեզ երկինք առաջնորդեց: Արբահամ յարձակեցաւ թշնամիներուն վրայ եւ ազատեց Ղովտը անոնց ձեռքէն, իսկ Յիսուս յարձակեցաւ Սատանային եւ անոր չար ոգիներուն վրայ եւ մեզ ազատեց անոնց ձեռքէն: Փա՛ռք Յիսուսին:

Դուն կոչուած ես թագաւորելու
(Փետրուար 12)

Քրիստոս թագաւոր է, ուստի՝ իր հետեւորդները թագաւորագուն գաւակներ են: Իրեն համար կ'ըսուի «թագաւորներու Թագաւոր», ըսել ուզելով՝ որ ինք թագաւոր է որ կը թագաւորէ թագաւորներուս վրայ: Արդարեւ, մենք չե՞նք կոչուած թագաւորելու: Ուստի, մեղքի ստրուկ մի՛ ըլլար. դուն թագաւորի գաւակ ես. քեզի չի՛ վայելէր մեղքի ստրուկ ըլլալ:

Աստուած սէ՛ր է (Փետրուար 13)

Ոեւէ մարդու համար չենք կրնար ըսել. «Այս մարդը սէր է», բայց կրնանք ըսել՝ «Այս մարդը սէր ունի», բայց տարբե՛ր է Աստուած: Աստուած «սէր ունեցող» անձ մը չէ, այլ՝ «սէր եղող» անձ

մը (Ա.Յհ 4.8): Ուստի, ան որ կ'ընդունի
զԱստուած իր սրտին մէջ, իր սիրտը կը
դառնայ սիրոյ մշտավատ վառարան:
Առանց այդ վառարանին՝ սառոյցի կտոր
մըն է մարդը:

Մեղքը ատելու մասին (Փետրուար
14)

Քրիստոս մեզ միայն մեղքի
պատիժէն չէ որ ազատեց, այլ՝ նոյնինքն
մեղքէն: Դուն ազատա՞ծ ես մեղքէն: Եթէ
Յիսուս է Տէրդ՝ մեղքը չի կրնար տիրել
վրայ: Եթէ Քրիստոս գտած է քեզ՝
կորուստը չի կրնար քեզ գտնել: Դուն չես
կորսուիր եթէ մեղքի մէջ իյնաս. կը
կորսուիս եթէ մեղքի սիրոյն մէջ իյնաս:
Մեղքը սիրելը՝ զԱստուած ատել է, իսկ
մեղքը ատելը՝ Աստուծոյ նմանիլ է:

Մեր կրօնքը ԱՆՁԻ վրայ
հաստատուած է

(Փետրուար 15)

Բոլոր կրօնքները հիմնուած են որոշ անձերու կողմէ հաստատուած որոշ օրէնքներու վրայ, քրիստոնէական կրօնքը սակայն օրէնքներու վրայ չէ հաստատուած, այլ՝ ԱՆՁԻ վրայ, եւ այդ անձը Յիսուս Քրիստոս է: Եթէ դուն քեզ քրիստոնէայ կը համարես, քննէ՛ դուն քեզ եւ տես, թէ արդեօք Քրիստոսի վրայ հաստատուած էս: Քրիստոս յաւիտենական ըլլալով՝ իր վրայ հաստատուողն ալ յաւիտենական կ'ըլլայ:

Յիսուս սիրով կ'ընդունի «գէշ նուերդ»

(Փետրուար 16)

Չկա՛յ մէկը որ իրեն տաս գէշ նուեր մը եւ սիրով ընդունի զանիկա քեզմէ. միայն մէ՛կ անձ կայ որ երբ իրեն գէշ նուեր մը տաս, ո՛չ միայն կ'ընդունի զանիկա, այլեւ՝ կ'ուրախանայ: Այդ անձը

Յիսուս ինքն է, իսկ զինք ուրախացնող նուէրը՝ մեր մեղքերն են: Յիշէ թէ ինչպէս մեր երկնաւոր Հայրը ուրախութեամբ վազեց դիմաւորելու մեղքով ծածկուած նորադարձ անառակ իր որդին (Ղկ 15.20, 23):

Քրիստոս՝ ս է երկինքի միակ ճամբան
(Փետրուար 17)

Ամէն կրօնքի հիմնադիր կը խօսի երկինք առաջնորդող ճամբայի մը մասին, բայց քրիստոնէութեան հիմնադիրը՝ Քրիստոս, չի խօսիր այդպիսի ճամբայի մը մասին, որովհետեւ ի՛նքն է այդ ճամբան: Քրիստոս երկինքի ճամբան բացաւ իր արիւնով: Հետեւաբար, ուրիշ ոեւէ կրօնք չի կրնար երկինք առաջնորդող ճամբայ մը ունենալ:

Մեր կրօնքին տարբեր ըլլալը
(Փետրուար 18)

Բոլոր կրօնքները ցոյց կու տան թէ ինչպէս մարդիկ կրնան Աստուծոյ երթալ, բայց քրիստոնէական կրօնքը, ճիշդ հակառակը, ցոյց կու տայ թէ ինչպէս Աստուած ի՛նք մարդուն եկաւ ու կու գայ: Բոլոր կրօնքներուն հիմնադիրները միայն խօսքով հաստատեցին իրենց կրօնքները, իսկ մեր կրօնքը՝ Քրիստոս իր արիւնով հաստատեց:

Յիսուս եւ Մուհամմէտ (Փետրուար 19)

Ոմանք կ'ըսեն. *«Իսլամութիւնն ալ երկինք կ'առաջնորդէ»*: Այսպէս ըսողը ըսած կ'ըլլայ որ Յիսուս եւ անոնց մարգարէն իրարու հաւասար են: Բայց դուք ըսէք, Յիսուս որ մարդոց համար մեռաւ եւ անոնց մարգարէն որ մարդիկ մեռցուց իրարու հաւասար են: Մեր սուրբ Տէրը եւ մեծ մեղաւոր մարգարէն իրարու հաւասար են: Ի՞նչպէս իրարու

հաւասար կը սեպուին մարդասէր Տէրն
ու մարդատեաց Մուսամէտը:

Սիրուելու համար՝ պէտք է սիրել
(Փետրուար 20)

Աստուած մեզ ստեղծեց որպէսզի
սիրենք զինք եւ որպէսզի իր սէրը ցոյց
տայ մեզի հանդէպ: Ան ուրիշ պատճառ
չունէր մեզ ստեղծելու: Ուստի, մեր
կոչումն ու պարտականութիւնն է սիրել
զԱստուած, իսկ մեր իրաւունքը՝ վայելել
սէրը Աստուծոյ: Ան որ տէր չի կանգնիր
իր կոչումին եւ չի սիրեր զԱստուած, թող
չսպասէ որ Աստուած իր սիրոյ հուրով
լեցնէ զինք:

Յիսուսի համար ապրիլ (Փետրուար
21)

Եթէ կը փափաքիս փորձութիւններէ
զերծ կեանք մը ապրիլ, կը նշանակէ թէ

բնաւ փափաք չունիս Յիսուսի համար
ապրելու: Իսկ եթէ կը փափաքիս Յիսուսի
համար ապրիլ՝ անկարելի է որ
փորձութիւններու չենթարկուիս: Եթէ կը
մերժես Յիսուսի համար տառապիլ, ըսէ
ինձի թէ ի՞նչ է քու տարբերութիւնդ
աշխարհասէր մարդէն:

Տէ՛ր է քու ամէն ինչդ (Փետրուար 22)

Քրիստոս մեր կեանքը լեցնողն է,
թէ՛ մեր կեանքին լեցունութիւնն իսկ:
Քրիստոս խաղաղութիւն տուող մըն է,
թէ՛ մեր հոգին լեցնող խաղաղութիւնն
իսկ: Մեզի զօրութիւն տուող մըն է, թէ՛
մեր զօրութիւնն իսկ: Մի՛ դիմեր Տիրոջ
իրմէ խաղաղութիւն ու զօրութիւն
ստանալու համար, այլ դիմէ՛ Ջի՛նք
ստանալու համար իբրեւ խաղաղութիւնդ
եւ զօրութիւնդ:

Փնտռե՛ մեկը որ պետք ունի բարիքիդ
(Փետրուար 23)

Մարդիկ կը փնտռեն բարեգործներ,
իսկ դուն փնտռե՛ ԲԱՐԻՆՆԵ՛ր եւ փնտռե՛ այն
մարդիկը՝ որոնք կարիքը ունին
բարեգործութեանդ. եղի՛ր՝ բարիք
ակնկալող մը, բայց աւելին՝ եղի՛ր
ակնկալուած բարին եւ բարիքը: Այսօր
շատ է թիւը բարերարներ ու ողորմածներ
փնտռողներուն, բայց քիչ են անոնք որոնք
կը փնտռեն ողորմութեան կարօտ
մարդիկը:

Աստուած տէրն է ամէն բանի
(Փետրուար 24)

Աստուած տէրն է տիեզերքին, իսկ
դուն շունչիդ տէրն անգամ չես: Աստուած
լոյս է եւ տէրը լոյսին, իսկ դուն աչքիդ
լոյսին տէրն անգամ չես: Աստուած տէրն

Է անցեալին, ներկային, ապագային եւ
ամբողջ յաւիտենականութեան, իսկ դուն
ապրած ներկայ վայրկեանիդ իսկ տերը
չես: Քանի չես կրնար անձիդ տերը ըլլալ,
չե՞զ ուզեր ունենալ ՄԷԿԸ որ կրնայ Տէր
կենալ քեզի:

Մեր հրաշալի Աստուածը
(Փետրուար 25)

Տէրը ինքզինք յանձնեց մարդոց՝
որպէսզի մարդիկ զինք սպաննեն, իսկ
մարդիկ իրենք զիրենք Տիրոջ կը յանձնեն՝
որպէսզի Տէրը զիրենք փրկէ: Հրաշալի՛ է
մեր Տէրը: Մարդիկ իր մահը
պահանջեցին Պիղատոսէն, իսկ ինք մեզի
համար կեա՛նք պահանջեց մեր
երկնաւոր Հօրմէն: Մարդիկ զինք
դատապարտել պահանջեցին, իսկ ինք
մեր քաւութիւնը պահանջեցին:

Յիսուսի ժուժկալութիւնը

(Փետրուար 26)

Անսահման էր զորութիւնը Յիսուսի բայց միաժամանակ անսահման էր իր ժուժկալութիւնը: Ան երբեք չօգտագործեց իր զորութիւնը անձնական բանի համար: Ան կրնար ճզմել իր բոլոր հակառակորդները՝ բայց այդպիսի բան չըրաւ: «Հօր» մարդիկ ամենազօր Տիրոջմէն թող սորվին չօգտագործել իրենց դիրքն ու զորութիւնը անձնական բանի համար:

Քեզի տրուած փառքը (Փետրուար 27)

Գիտե՞ս ով մարդ թէ ի՛նչ փառք պատրաստուած է քեզի համար: Դուն ոչ միայն ստեղծուած ես օր մը քահանայ ու թագաւոր ըլլալու համար (Յյտ 1.6), ոչ միայն ստեղծուած ես օր մը հրեշտակներուն նման ըլլալու համար

(Մտ 22.30), այլեւ՝ ստեղծուած եւ Յիսուսի նման ըլլալու համար (Ա.Յհ 3.2), Յիսուսի եղբայրը ըլլալու համար (Եբր 2.11-12), Յիսուսի զաւակը ըլլալու համար (Եբր 2.13):

Ինչո՞ւ կը հետապնդես նմանդ
(Փետրուար 28)

Սատանան եւ անոր կամքը ընող մարդիկ, կը հետապնդեն մեր քայլերը որպէսզի թակարդեն մեզ. Աստուած ի՛նք եւս կը հետապնդէ մեր քայլերը, բայց ո՛չ թէ թակարդելու մեզ, այլ՝ մեզ Չարին թակարդներէն ազատելու: Իսկ դուն, եթէ նմանիդ քայլերը հետապնդող մըն ես, ի՞նչ նպատակով կ'ընես այդ մէկը:

Մահը՝ հաւատացեալին համար
(Մարտ 1)

Ի՞նչ է մահը հաւատացեալին համար: Հաւատացեալին համար մահը

այն պահն է ուր ան կը հանդիպի իր Անմահ Փրկիչին: Մահը այս խաւար աշխարհէն լոյսի թագաւորութիւն փոխադրուիլ մըն է: Մահը այս կեանքէն դէպի այս կեանքին Տուիչը տարուիլ մըն է: Մահուան դագաղը այն արգանդն է ուրկէ հաւատացեալը կը ծնի Աստուծոյ գրկին մէջ:

Մահը՝ անհաւատին համար (Մարտ 2)

Ի՞նչ է մահը անհաւատ մարդուն համար: Անհաւատին համար մահը տանելի տառապանքներու անդունդէն դէպի անտանելի տառապանքներու անդունդը փոխադրուիլ մըն է: Մեղաւորին համար մահը տարուիլ մըն է մեղսալից այս կեանքէն դէպի մեղքի մուտք աշխարհը: Մեղաւորը կը մեռնի բայց իր

մեղքերը ողջ կը մնան, որպէսզի զինք
յաւերժապէս չարչարեն: Մեղքը կը
մեռցնէ մեղաւորը բայց ինք չի մեռնիր:

Բարիներուն մասին (Մարտ 3)

Հուրի նման սիրտեր տեսած եմ:
Սիրտեր՝ որոնք հուր դարձած են սիրովը
Յիսուսի: Սիրտեր՝ որոնք երկինք երթալէ
իսկ առաջ՝ արդէն հրեշտակ դարձեր են:
Թող Յիսուս այսպիսի մարդոց թիւը
աճեցնէ, որովհետեւ այսպիսի մարդիկ
Աստուծոյ բարութեան ճառագայթներն են
այս չար աշխարհին մէջ: Այսպիսիներ,
յուսահատ մարդուն յոյս ներ-շընչող բաց
Աւետարաններ են: Այսպիսիներ,
երկինքի շունչը երկրի վրայ
տարածողներն են:

Փափաք երկինքի հանդէպ (Մարտ 4)

Ցանկա՛ հասնիլ երկինք, եւ ատիկա
Քրիստոսի մէջ քեզ փրկելու ցանկութիւն

պիտի բորբոքէ: Փափաքի՛ր երկնաւոր
Հօրդ ներկայութեան, եւ ատիկա
Աստուծոյ մէջ քեզ իր ներկայութեան մէջ
առնելու փափաք պիտի վառէ: Երկինքի
հանդէպ փափաք չունեցող մարդը՝ չի
կրնար երկինք մտնել: Եթէ չունիս
այդպիսի փափաք, խնդրէ որ Աստուած
մէջդ բորբոքէ այդ փափաքը:

Վստահի՛ր Աստուծոյ (Մարտ 5)

Ան որ Հացն է կեանքին՝ չի՞ կրնար
կերակրել հոգիդ: Ան որ Աղբիւրն է
կեանքին՝ չի՞ կրնար յագեցնել ծարարը
սրտիդ: Ան որ տիեզերքը իր ձեռքին մէջ
բռնած է, չի՞ կրնար քեզ ապահով կերպով
իր ափին մէջ պահել: Այո՛ կրնայ:
Ուրեմն, վստահէ՛ իրեն: Երբ վստահիս
Աստուծոյ՝ ատիկա զինք քեզ
պաշտպանելու պիտի մղէ:

Տիրոջ մեծութիւնը (Մարտ 6)

Բարձրեա՛լ է Յիսուս բայց բնաւ
խոնարհը չ՛անտեսեր: Հօգ՛ր է, բայց
երբեք չ՛ոտնակոխեր տկարը: Մե՛ծ է,
բայց չ՛անտեսեր փոքրերը: Թագաւո՛ր է,
բայց չի նախատեր մեղքի ստրուկները:
Անսխալական է, բայց չի դատապարտեր
սխալածներս: Երանի մենք ալ նմանինք
իրեն, եւ երբ մեծնանք դիրքով ու
հանգամանքով, ատիկա պատճառ չըլլայ
որ անտեսենք մեր նմանները, եւ չլսենք
ձայնը խեղճերուն:

Ինչո՞ւ կը սիրենք զԱստուած (Մարտ 7)

Մենք ինչո՞ւ կը սիրենք զԱստուած:
Որովհետեւ բարերա՞ր է եւ մենք իր
բարե-բարութեան կարի՞քը ունինք. կամ
որովհետեւ ամենակարո՞ղ է, եւ մենք չենք

կրնար իր կամքին հակառակ կենալ, անո՞ր համար պէտք է սիրենք զինք. կամ որովհետեւ մեր յաւիտենականութիւնը իրմէ կախեալ է, անո՞ր համար պէտք է սիրենք զինք: Եթէ այս պատճառներով է որ զինք կը սիրենք՝ կե՛ղծ է մեր սէրը: Անկեղծ սէրը՝ անպայմանական սէրն է:

Բարիք ընել չարիք ընողին (Մարտ 8)

«Բարիով յաղթէ չարին» (Հո 12.21):
Երբ մարդիկ քեզի չարիք ընեն Յիսուսի համար եւ դուն համբերես՝ ասիկա քեզ Յիսուսի կը մօտեցնէ, բայց երբ քեզի չարիք ընեն եւ դուն ատոնց փոխարէն բարիք ընես անոնց՝ ասիկա քեզ Յիսուսի նմա՛ն կը դարձնէ: Յիսուսի նմանելու համար, չարչարանքը համբերութեամբ տանիլը չի բաւեր, այլ պէտք է բարիք ընել մեզի չարիք ընողին:

Միրո՛վ տար տառապանքը (Մարտ 9)

Յիսուս չ՛ըսպասեր որ սիրենք տառապանքը, բայց կը սպասէ որ սիրով տանինք զայն: Եթէ դուն գիտնայիր թէ Յիսուս որքա՛ն կ՛ուրախանայ երբ տեսնէ որ դուն սիրով կը տառապիս իրեն համար՝ պիտի սկսեիր սիրով տանիլ ամէն տառապանք: Ինչպէս ան սիրով տառապեցաւ քեզի համար, դուն ալ պետք է սիրով տառապիս իրեն համար: Միրով տարուած տառապանքը՝ կը դադրի տառապանք ըլլալէ:

Սուրբ Հոգին (Մարտ 10)

Եթէ Յիսուս Քրիստոս մեր երկնաւոր Հօր տաքուկ գիրկը կը ներկայացնէ, անդին, Սուրբ Հոգին մեր երկնաւոր Հօր մայրական սիրտն է. այո՛, Սուրբ Հոգին կը նմանի մայրական սրտի մը, սիրով եւ

գորովով լեցուն սրտի մը: Եկո՛ւր այդ
Սրտին. խնդրե՛ այդ մայրական Սրտին
հպումը սրտիդ, որպէսզի նորոգէ քեզ եւ
Դաւիթեան երգեր արտաբերէ սրտեդ:

Փաշխիլը կը սաստկացնէ
պատերազմը
(Մարտ 11)

Սատանան փրկութեանդ թշնամին
է: Փրկուելու համար, ուզես կամ չուզես
պիտի կռուիս Սատանային դէմ: Որքան
փորձես փախչիլ հոգեւոր
պատերազմներէն որ Չարը կը մղէ քեզի
դէմ՝ ա՛յնքան աւելի պիտի սաստկանայ
պատերազմը: Եթէ չես ուզեր
սաստկանայ, պէտք է կանգ առնես եւ քաջ
զինուորի մը նման դէմ դնես Չարին:
Սատանան երբ զօրաւոր ընդդիմութեան
հանդիպի՝ նահանջ կ'արձանագրէ:

Մեծութիւն (Մարտ 12)

Աստուած մեծ կը կոչուի ո՛չ թէ որովհետեւ ամենակարող է, այլ որովհետեւ սէր է: Հետեւաբար, սէր ունեցող մարդը՝ մե՛ծ մարդ է, իսկ սէրէ պարպուած մարդը՝ փոքր: Մեծութիւնդ ունեցած դիրքիդ կամ ունեցուածքին մէջ չի կայանար, այլ՝ մարդասիրական ծառայութեանդ մէջ: Եթէ կը ծառայես՝ մե՛ծ ես: Եթէ կը սիրես՝ աւելի՛ մեծ ես: Իսկ եթէ կը սիրես ու կը ծառայես՝ անսահմանօրէ՛ն մեծ ես:

Մեղքը ատել (Մարտ 13)

Աստուած չ՛ակնկալեր որ մեղք չգործենք, բայց կ՛ակնկալէ որ ատենք մեղքը: Ուստի, մի՛ մտահոգուիր եթէ մեղք կը գործես, բայց մտահոգուի՛ր եթէ կը սիրես մեղքը: Եթէ կրնաս լիովին հեռանալ մեղքէն՝ հեռացի՛ր, իսկ եթէ չես կրնար, գոնէ մեղքի սէրէն հեռացիր:

Միրտ մը որ կը սիրէ մեղքը՝ չի կրնար
մաքուր սրտով սիրել զԱստուած եւ իր
նմանը: Միրտ մը որ հաճոյք կ'առնէ
մեղքէն՝ չի կրնար հաճոյք առնել
Աստուծմէ:

Ի՞նչ է մահը (Մարտ 14)

Առաքեալը մահը կը կոչէ՝ մեկնում
(Բ.Տմ 4.6): Ուստի, ես չեմ վախնար
մահէն, որովհետեւ ան ինծի կ'օգնէ
մեկնելու իմ գորովագութ Ստեղծիչիս
քով: Մահը զիս երկրաւոր կեանքէն կը
բաժնէ միացնելու համար երկնային
կեանքին: Մահը զիս այս խաւար
աշխարհէն դէպի լոյսի թագաւորութիւնը
կ'առաջնորդէ: Մահը կը մահացնէ
մեղքերս եւ զիս կ'անմահացնէ:

Ուրախութիւն (Մարտ 15)

Տակաւին իրենց մայրերուն
արգանդին մէջ, Յիսուս եւ Յովհաննէս

Մկրտիչ երբ հանդիպեցան իրարու՝
Յովհաննէս ուրախութեամբ շարժեցաւ
(Ղկ 1.41): Սա ցոյց կու տայ որ երբ
հանդիպինք Յիսուսի՝ մեր հոգիները
ուրախութեամբ կը լեցուին: Հոգիդ լեցո՞ւն
է ուրախութեամբ. եթէ ոչ, կարիքը ունիս
Յիսուսի հանդիպելու. Յիսուսի տուած
ուրախութիւնը՝ զօրութի՛ւնդ է. եթէ
չունիս ուրախութիւն՝ չունիս զօրութիւն:

Որոշումներդ աղօթքով առ (Մարտ
16)

Առած որոշումներդ առանց աղօթքի
թող չըլլան, այլապէս, առած
որոշումներուդ համար եթէ
դժուարութեան հանդիպիս եւ աղօթես՝
քեզի պատասխանող պիտի չըլլայ: Եթէ
որոշումներդ աղօթքով առնուած են՝ դուն
պիտի վայելես Աստուծոյ զօրակցութիւնը
փորձութեանց պահուն, իսկ եթէ
որոշումներդ առանց աղօթքի առնուած

որոշումներ են, փորձութեանց պահուն
առանձին ու լքուած պիտի զգաս:

Սպասել սորվիր (Մարտ 17)

Երբ խնդրածդ չես ստանար՝
սպասե՛: Երբ փնտռածդ չես գտներ՝
սպասե՛: Երբ կամեցածդ չ'ըլլար՝
սպասե՛: Երբ մարդիկ ոտքի կ'ելլեն քեզի
դէմ կռուելու՝ դուն աղօթե՛ եւ սպասե՛:
Վստահութեամբ սպասե, հաւատալով որ
Աստուած ճիշդ բանը՝ ճիշդ ատենին
պիտի ընէ: Սպասելը՝ Աստուծոյ
վստահիլ է: Ան որ սպասել չի գիտեր՝
բնաւ պիտի չվայելէ Աստուծոյ
օրհնութիւնները, քանի Աստուած ոչինչ
կ'ընէ ժամանակէն առաջ:

Երկինքի ճամբան (Մարտ 18)

Բարի՛ն կամեցիր քեզի չարիք
կամեցողին եւ դուն ժառանգորդը պիտի
ըլլաս երկինքի բարութեան: Օրհնե՛ քեզ

անիծողը եւ դուն պիտի վայելես
օրհնութիւններ աստուածային:
Ուրախացո՛ւր քեզ տրտմեցնողը եւ դուն
Աստուծոյ ուրախութեան առարկան
պիտի ըլլաս: Աղօթե՛ քեզ չարչարողին
համար եւ դուն ձեռք պիտի ձգես այն
արքայութիւնը ուր բնաւ չարչարանք ու
ցաւ չկայ, սուգ ու տրտմութիւն չկայ:

Աստուած անչափօրէն բարի է
(Մարտ 19)

Աստուած բարի է, ա՛յնքան բարի որ
կրնաս զինք «խաբել»: Գաւաթ մը ջուրի
փոխարէն կրնաս կենաց Աղբիւրը ձեռք
ձգել: Պատառ մը հացի փոխարէն կրնաս
կեանքի Հա-ցին տիրանալ: Աղքատի մը
տրուած հագուստի մը փոխարէն կրնաս
լաւագոյն պատմուճանը ստանալ: Քանի
ա՛յնքան բարի երկնաւոր Հայր մը ունիս,
ինչո՞ւ կը տնտնաս եւ ի՞նչ կը սպասես,

ինչո՞ւ շուտով չես յանձնուիր իրեն,
որպէսզի երկինքը յանձնէ քեզի:

Բարերար ներկայութիւն եղիր
(Մարտ 20)

Թարախոտած է սիրտը աշխարհի՝
դուն փորձէ այդ սրտին բալասան ըլլալ:
Նեխած է հոգին աշխարհի՝ դուն ջանայ
այդ հոգիին հոտաւէտ վարդը ըլլալ:
Ամպոտած է աշխարհը՝ դուն ջանայ այդ
մութ ամպին մէջ պսպղացող աստղը
ըլլալ: Յիսուս քեզ կանչեց որ «երկրի աղը»
եւ «աշխարհի լոյսը» ըլլաս (Մտ 5.13-14):
Քու աղուտ ներկայութեամբդ հա՛մ տուր
իր համը կորսնցուցած այս աշխարհին:

Բարեկամիդ դէմ մի՛ կռուիր (Մարտ
21)

Ի՞նչ պիտի մտածէիք մէկու մը
մասին որ իր թշնամիին դէմ պայքարելու
փոխարէն՝ իր բարեկամին դէմ

պայքարեր: Այսօր որքա՛ն մարդիկ կան որ փոխանակ իրենց հոգիներու թշնամիին՝ Սատանայի դէմ կռուին, իրենց Փրկիչ Աստուծոյ դէմ է որ կը կռուին: Դիրք կը բռնեն Աստուծոյ հանդէպ փոխանակ դիրք բռնելու Սատանային հանդէպ: Դուն մի՛ պայքարիր Ազատարարիդ դէմ, մի՛ անհանգստացներ քեզի հանգիստ տալ Ուզողին

Մոռցիր՝ անցեալդ (Մարտ 22)

Մարդիկ ապագայէն աւելի իրենց անցեալին մասին է որ կը մտածեն, որովհետեւ դարձած են ստրուկները անցեալի իրենց յուշերուն: Եթէ անցեալդ քեզ կը ստրկացնէ՝ ապերջանիկ ներկայ մը եւ դժբախտ ապագայ մը պիտի ունենաս: Մի՛ թոյլ տար որ անցեալդ՝ ապագայիդ գերեզմանը Դառնայ: Մոռցի՛ր անցեալդ եւ ոտքի՛ ել ու Տէր

Յիսուսի անունով քալէ դէպի առաջ եւ
Տէրը քեզի օգնական պիտի ըլլայ:

Աստուած տեսնո՛ղ Աստուած է
(Մարտ 23)

Աչք ստեղծող Աստուածը կը տեսնէ քեզ
երբ իրէ՛ն կը նայիս: Ականջ ստեղծող Տէրը
կը լսէ աղաղակդ երբ զինք կը կանչես:
Բերան ստեղծող Փրկիչը բառ կու տայ քեզի
երբ իրեն համար վկայող լեզու ունիս:
Ուստի, ասկէ ետք, հետը մի վերաբերիր
ինչպէս պիտի վերաբերէիր կոյր ու խուլ
մէկու մը հետ: Անառակ Որդին *«տակաւին
տունէն բաւական հեռու էր, երբ հայրը
տեսաւ զինք»*: Այո՛, Հայրը տեսնող աչք ունի:
Կը տեսնէ նոյնիսկ երբ տակաւին հեռու ենք
իրմէ:

Փա՛նք քեզի Տէր (Մարտ 24)

Մարդիկ մե՛զ կ'անտեսեն, իսկ
Աստուած՝ մեր մեղքերը կ'անտեսէ: Դուն
մի՛ անտեսեր նմանդ, այլ՝ անտեսէ

նմանիդ մեղքերը, որպեսզի նմանած
ըլլաս Յիսուսի՝ որ անտեսեց Ղեւիի եւ
Զակքեոսի մեղքերը: Փա՛ռք քեզի Յիսուս,
դուն մեղքերու չես նայիր, այլ ինձի կը
նայիս: Մոռցար մեղքերս եւ զի՛ս յիշեցիր,
ո՛վ Տէր, շնորհակա՛լ եմ:

(Մարտ 25)

Սատանան քեզ մեղքէ մեղք
կ'առաջնորդէ, իսկ Աստուած՝ փառքէ
փառք: Սատանան քեզ ստրկութենէ
ստրկութիւն կը տանի, իսկ Քրիստոս՝
ազատութենէ ազատութիւն: Սատա-նան
դրախտային հոգիդ դժոխքի վերածեց,
իսկ Աստուած դժոխային հոգիդ դրախտի
վերածեց: Հիմա քեզի կը մնայ որոշել թէ՛
որո՞ւ աշակերտիլ կ'ուզես, Աստուծո՞յ, թէ՛
Սատա-նային:

Աստուածաշունչը (Մարտ 26)

Աստուածաշունչը գիտական գիրք մը չէ, բայց գիտականօրէն շիտակ է: Անիկա մարդկային յայտնութիւն մը չէ, բայց մարդոց համար եղած յայտնութիւն մըն է: Մարդկային մտքի ծնունդը եղող գիրք մը չէ, բայց մարդկային վերածնունդի համար տրուած գիրքն է: Աստուածաշունչը երկինքի ճամբան է: Առանց Աստուածաշունչի ապրող մարդը կը նմանի իր ճամբան կորսնցուցած մարդուն, որ կը խարխափէ:

Քրիստոսի Եկեղեցին (Մարտ 27)

Առաջին Եկեղեցին յարուցեալ ու յաղթական Քրիստոսը կը պաշտէր, մինչդեռ այսօր, կարծէք Քրիստոսի Եկեղեցին կը պաշտէ խաչուած Քրիստոսը միայն: Քրիստոսի յարութեան յաղթական լոյսը բացակայ է

այսօր Քրիստոսի Եկեղեցիին մէջ:
Եկեղեցին յաղթող Եկեղեցի ըլլալու
համար պէտք է շեշտը դնէ Քրիստոսի
յարութեան վրայ եւ իր
հաւատացեալներուն ուշադրութիւնը
անոր վրայ կեդրոնացնէ:

Անօթի պահենք Սատանան (Մարտ
28)

Սուրբ Յովհան Ոսկեբերան
Սատանան կը նմանցնէ շունի մը, որուն
այնքան ատեն երբ կերակուր կը նետենք՝
չի հեռանար մեր սեղանէն, բայց երբ
դադրինք քանի մը օր իրեն կերակուր
նետելէ՝ կը ձգէ եւ յուսախաբ կը հեռանայ:
Այո՛, մեղք գործելը, մանաւանդ
յօժարակամ մեղք գործելը՝ Սատանային
կերակուր տալ է: Ձեր մեղքերով մի՛
կերակրէք Սատանան, եւ ահա ձեզմէ
հեռացուցած պիտի ըլլաք Սատանան:

Ամէն բան տեղը դնենք (Մարտ 29)

Քրիստոսի տեղը սկիհին մէջ չէ, այլ՝
մարդոց սրտին մէջ: Մուրբ Հոգիին՝
վայրէջքը Յորդանան գետը չէ, այլ՝
մարդոց հոգին: Մեր երկնաւոր Հօր տեղը
երկինքը չէ, այլ՝ երկիրը եւ
երկրաւորները: Աստուածաշունչին տեղը
մեր գրադարանին մէջ չէ, այլ՝ մեր
սեղանին վրայ, մեր ձեռքին մէջ: Խաչին
տեղը մեր կուրծքերուն կամ պատերուն
վրայ չէ, այլ մեր կեանքի ճամբուն վրայ:
Ուստի, ասկէ ետք, ամէն բան տեղը
դնենք:

Աստուածաշունչը չի խաբեր (Մարտ
30)

Անհաւատ մէկը հաւատացեալի մը
ըսաւ. *«Տիկի՛ն, ես հիմա այքիդ դիմաց
պիտի փաստեմ թէ Աստուածաշունչը
սուտ է»:* Տիկինը ըսաւ. *«Ես իմ այքերէս
աւելի Աստուածաշունչի՛ն է որ կը
հաւատամ, քանի որ այքերս յաճախ զիս*

խաբած են, բայց Աստուածաշունչը բնա՛ւ զիս չէ խաբած»: Այո՛, սիրելիս, Աստուածաշունչի մէջ բնաւ սուտ բան չկայ: Անոր բոլոր խոստումները իրական են: Անոր բոլոր խօսքերը կենսատու են:

Ակնկալածէդ աւելի՛ն կ'ընէ (Մարտ 31)

Աստուած միայն ակնկալածդ չ'ըներ, այլ ակնկալածէդ աւելի՛ն կ'ընէ՝ երբ ակնկալող հոգի ունիս, թէպէտ կրնայ ակնկալածէդ տարբեր ձեւով ընել: Սպասածէդ աւելին կ'ընէ՝ երբ սպասել գիտես: Բաժակդ պէտք եղածէն աւելի կը լեցնէ՝ եթէ զանիկա միշտ դէպի իրեն բարձրացուած պահես (Մղ 23.5): Ան 5 հաց եւ 2 ձուկով աւելի քան 5000 անձ կերակրեց, ցոյց տալով որ ինք կարող է իրեն հետեւողներուն կարիքները առատապէս գոհացնել:

Ան որ կը վախնայ® (Ապրիլ 1)

Ան որ կը վախնայ քալելու կեանքի փուշերուն վրայէն՝ չի կրնար հասնիլ երկինքի վարդերուն: Ան որ կը վախնայ Սատանային դէմ պատերազմելէ՝ չի կրնար Արքայ Յիսուսը տեսնել: Ան որ կը վախնայ զոհողութենէն՝ չի կրնար ձեռք ձգել Աստուծոյ ԳԱՌՆՈՒԿԻՆ զոհով իրագործուած փրկութիւնը: Վախկոտ մարդը չի կրնար անդամ դառնալ Քրիստոսի յաղթական ու քաջ զինուորներու բանակին:

Չար մարդիկը (Ապրիլ 2)

Չար մարդիկ աւելի՛ խիստ են արդար մարդոց հանդէպ, քան Աստուած՝ իրենց հանդէպ: Արդար մարդիկը աւելի կը չարչարուին չար մարդոց ձեռքին տակ, քան չար մարդիկը՝ Աստուծոյ ձեռքին տակ: Ո՛հ, արդար մարդիկ, աղօթեցէք որ ձեզ չարչարողները դարձի

գան. այդպիսի աղօթքն է որ ձեզ կը
սրբացնէ: Եթէ ձեզ չարչարո-ղներուն
դարձի գալը չտեսաք, համբերեցէ՛ք, եւ
դուք անոնց չարչարուիլը պիտի տեսնէք:

Փառք փնտռող մարդը (Ապրիլ 3)

Փառք մի՛ փնտռեր մարդոցմէ եւ ահա աստուածային փառքը քեզ պիտի գտնէ ու պսակէ: Մի՛ ուզեր մեծարուիլ եւ ահա Աստուած ի՛նք քեզ պիտի մեծարէ: Մեծութիւն փնտռող մարդը՝ Աստուծոյ մեծութիւնը ուրացող մըն է: Փառք փնտռող մարդը՝ Աստուծոյ փառքը յափշտակող մըն է: Փառք ու մեծարանք փնտռող մարդը՝ չի կրնար փառաւորել ու մեծարել զԱստուած, ո՛չ ալ փառաւորուիլ ու մեծարուիլ Աստուծոյ կողմէ:

Չե՞ս վստահիր Յիսուսի (Ապրիլ 4)

Ո՛վ մարդ ինչն՞ չես գար Յիսուսի: Կը կարծես որ ան քեզ կէս ճամբո՞ւն պիտի թողու: Կը կասկածի՞ս որ ան կարող է գոհացնել կարիքներդ: Անբաւելին քեզի չի՞ բաւեր: Անկարօտը

կարօտդ գոհացնել չի՞ կրնար:
Բարձրեալը քեզ իր ուսերուն վրայ չի՞
կրնար բարձրացնել: Համայն աշխարհին
հոգ տանողը՝ քեզի ալ հոգ տանիլ չի՞
կրնար: Երկինքը Լեցնողը՝ կեանքդ լեցնել
չի՞ կրնար: Ինչո՞ւ չես վստահիր Յիսուսի:
Աստուծոյ հետ՝ մէկ ընտանիք
(Ապրիլ 5)

Սիրելի՛ Յիսուս, դուն եւ ես նո՛յն մայրը
ունինք՝ Մարիամը: Սիրելի՛ Մարիամ, դուն
եւ ես նո՛յն Տէրն ու Փրկիչը ունինք՝ Յիսուսը.
ուստի, սիրելի՛ Յիսուս, ես քու եղբայրդ եմ,
եւ սիրելի՛ Մարիամ, ես քու զաւակդ եմ:
Հետեւաբար, սիրելի՛ Եղբայրս՝ Յիսուս, եւ
սիրելի՛ Մայրս՝ Մարիամ, մենք կոչուած ենք
մէ՛կ ընտանիք կազմելու. օգնեցէ՛ք ինձի
հիմակուրնէ այդ ընտանութիւնը ապրելու:
Ըլլամ միշտ ձեզի հնազանդ եւ մօտիկ:

Չմեղանչենք Աստուծոյ եւ մարդուն
դէմ
(Ապրիլ 6)

Մեղանչել Յիսուսի դեմ՝ կը նշանակէ մեղանչել մարդկութեան դեմ, որովհետեւ Յիսուս ներկայացուցիչն է մարդկութեան: Եւ մեղանչել մարդկութեան դեմ՝ կը նշանակէ մեղանչել Յիսուսի դեմ, որովհետեւ մարդիկ կոչուած են ըլլալու ներկայացուցիչները Յիսուսի: Հետեւաբար, մարդեղացած Քրիստոսին ուղղուած անարգանք մը, կամ մարդկային սերունդին ուղղուած անարգանք մը՝ անարգանք մըն է ուղղուած թէ՛ Աստուծոյ եւ թէ՛ մարդուն:

Աստուծմէ բաժնուիլը մահ է (Ապրիլ 7)

Անգամ մը լսեցի քարոզիչ մը կ'ըսէ. «Մահը հոգիին մարմինէն բաժնուիլն է»: Եթէ ա՛յս է մահը, մենք իրաւունք ունինք մահէն վախնալու: Բայց ո՛չ, այս չէ մահը:

Մահը հոգիին մարմինն քաժնուիլը չէ, այլ՝ Աստուծմէ քաժնուիլը: Պօղոս առաքեալ կը վկայէ որ մահը Տիրոջ ներկայութենէն զրկուիլն է (Բ.Թս 1.9): Եթէ դուն Աստուծոյ զաւակն ես՝ պէտք չունիս վախնալու մահէն, որովհետեւ մահը քեզ Հօրդ քով է որ պիտի տանի:

Մտահոգութիւն (Ապրիլ 8)

Եթէ Յիսուսի զաւակն ես, զգո՛յ՛ջ եղիր մտահոգ ըլլալէ, որովհետեւ մտահոգութիւնը արգելք մըն է որ դուն Յիսուսի ներկայութիւնը տեսնես կեանքիդ մէջ: Ինչո՞ւ մտահոգ ըլլաս երբ հոգատար Փրկիչ մը ունիս: Եթէ Յիսուս անկարող է կարիքներդ գոհացնելու, իրաւունք կու տամ քեզի մտահոգ ըլլալու: Բայց եթէ դուն Յիսուսի զաւակը չես՝ այն ատեն միայն մտահոգ ըլլալու իրաւունք կու տամ քեզի:

Խոնարհաբար Արքային եկուր
(Ապրիլ 9)

Ո՛վ մարդ, դուն կրնաս չար գործերովդ դժոխք երթալ, բայց չես կրնար բարի գործերովդ արքայութիւն մտնել. թելադրութիւնս է սակայն, որ, ո՛չ մեղքերդ քեզ մտահոգեն եւ ո՛չ ալ բարի գործերդ՝ հպարտացնեն, որովհետեւ երկու պարագաներուն ալ կրնաս փրկութիւնդ կորսնցնել: Խոնարհաբար Տիրոջ եկուր եւ խնդրէ իրմէ որ քեզ ազատէ թէ՛ մեղքերէդ եւ թէ՛ գործերովդ արքայութիւն մտնելու համոզումէդ:

Ի՞նչ բերել երկնաւոր Հօր (Ապրիլ 10)

Երբ գաս Տիրոջ՝ մեղքե՛րդ հետդ բեր եւ ո՛չ թէ բարի գործերդ: Յիշէ որ աղօթող Փարիսե-ցին հետը իր բարի գործերը բերաւ եւ դատա-պարտուեցաւ, իսկ մաքսաւորը՝ իր մեղքերը բերաւ եւ արդարացաւ (Ղկ 18.10-14): Փոխա-նակ երկնաւոր Հօրդ ներկայացնես բարի գոր-

ծերդ, ներկայացուր անոր իր Որդիին
վերքերը որ քեզի համար կրեց: Չկա՛յ
աւելի թանկագին նուէր մը որ կրնաս
մատուցել երկնաւոր Հօրդ:

Աստուծոյ ներկայութիւնը փնտռել
(Ապրիլ 11)

Երբ բանի մը համար կ'աղօթես ու աղօթքիդ պատասխանը չես առներ եւ անհագիստ կ'ըլլաս, կը նշանակէ թէ բնաւ չես հասկցած աղօթքին նպատակն ու իմաստը: Աղօթքի նպատակը մեր խնդրածը ստանալ պէտք չէ ըլլայ միայն, այլ զԱստուած ստանալ, Աստուծոյ ներկայութեան մէջ առնուիլ: Աղօթքի ընթացքին փոխանակ սպասես խնդրածդ ստանալ, փորձէ Աստուծոյ ներկայութիւնը փնտռել եւ անոր մէջ խորանալ:

Կեղծ կրօնասիրութիւնը (Ապրիլ 12)

Կրնաս Աստուածաշունչը մտքիդ մէջ պահել՝ առանց զԱստուած սրտիդ մէջ պահել-լու: Կրնաս ամենէն շիտակ աստուածաբանութիւնը ունենալ՝

առանց շիտակ կեանք ապրելու: Կրնաս ճանչնալ որ Աստուած անճանաչելի է՝ առանց զԱստուած ճանչնալու: Կրնաս Յիսուսի մասին խօսիլ՝ առանց Յիսուսի սրտին խօսող կեանք ապրելու: Ուստի, զգո՛յ՛ջ եղի՛ր որ չիյնաս կեղծ կրօնասիրութեան մէջ:

Քեզի համար եղաւ ինչ որ եղաւ
(Ապրիլ 13)

Յիսուս ծնաւ քեզի պէս եւ քեզի համար, որպէսզի դուն ապրիս իրեն պէս եւ իրեն համար: Անմարմինը մարմին առաւ մարմնաւորիդ համար, որպէսզի իր մարմինով սրբէ մարմինիդ մէջ գոյութիւն ունեցող մեղքը: Անկարօտը կարօտեալ եղաւ որովհետեւ քեզի կարօտցած էր, իսկ դուն՝ կարօտեալդ, չե՞ս կարօտցած Անկարօտին, որուն ներկայութենէն զատ ուրիշ ոչինչ կրնայ հոգեւոր կարօտութիւնդ գոհացնել:

Ի՞նչ կը փնտռես (Ապրիլ 14)

Ինչո՞ւ կը տրտնջաս նեղութիւններու համար. հանգի՞ստ կ'ուզես. բայց հանգիստը չէ՞ որ քեզ հոգեւոր թմրութեան կ'առաջնորդէ: Հոգեւոր պատերազմի դադա՞ր կ'ուզես. բայց դադարը չէ՞ որ քեզ կը դադրեցնէ Քրիստոսի զինուորը ըլլալէ: Ի՞նչ կը փնտռես: Երկրաւոր երջանկութի՞ւն. բայց երկրաւոր երջանկութիւնը չէ՞ որ քեզ կը զրկէ երկինքի երջանկութենէն:

Որո՞նք են մեծ մարդիկը (Ապրիլ 15)

Աստուծոյ հայեացքով, մեծ մարդիկը մե՛ծ գործեր կատարողները չեն, այլ փոքր գործերը մե՛ծ հաւատարմութեամբ կատարողներն են: Որպէսզի փոքր գործերուն կարեւորութիւր գիտնաս՝ յիշէ թէ ամենակալ Աստուածը քեզի հետ կը գործակցի զանոնք կատարելու համար: Աստուած ամենէն պզտիկ գործերուն

անգամ կարեւորութիւն կու տայ:
Հետեւաբար, երբեք մի անտեսեր պզտիկ
գործերը:

Ուրիշը յիշել Աստուծոյ դիմաց
(Ապրիլ 16)

Երբ մէկը չար գործ մը կը կատարէ
եւ դուն աջին ու ձախին կը խօսիս անոր
մասին՝ կը նշանակէ թէ դուն ինքդ ալ չար
մէկն ես: Երբ մարդոց կը խօսիս
չարագործներուն մասին՝ ատիկա
չարագործութիւն է, իսկ երբ կը խօսիս
Աստուծոյ անոնց մասին՝ ատիկա քեզի
արդարութիւն կը սեպուի: Ուրիշը յիշել
ուրիշին դիմաց՝ կրնայ բամբասող
մարդու գործ ըլլալ, բայց ուրիշը յիշել
Աստուծոյ դիմաց առաքինի մարդու գործ
է:

Միրո՛վ ըսէ խօսքդ (Ապրիլ 17)

Մի՛ սրբագրեր մեկը որ քեզ չի սիրեր
կամ դուն զինք չես սիրեր: Ան պիտի
չընդունի սրբագրուիլ: Սրբագրութիւնը
սիրոյ արինք պէտք է ըլլայ: Մէ՛ր ցոյց
տուր սխալողին հանդէպ՝ որպէսզի երբ
սրբագրես զինք՝ սիրով ընդունի
սրբագրութիւնդ: Նախքան տեսնես
ուրիշին սխալը, տես թէ կը սիրե՞ս զինք:
Նախքան բան մը ըսելդ, տես թէ կրնա՞ս
խօսքդ սիրով ըսել: Եթէ սեր չկայ ըսելու
կերպիդ մէջ՝ բնա՛ւ բան մի ըսեր:

Չար մարդը բարի բան չ'ըներ
(Ապրիլ 18)

Սրբագրել մեկը՝ չի նշանակեր
յարձակիլ անոր վրայ: Ուղղել մեկը՝ չի
նշանակեր անոր անուղիղ ըլլալը
փաստել: Որքա՛ն մարդիկ կան, որոնք՝
անունդ կը մրոտեն, եւ «քու բարիքիդ
համար» ըսի, կ'ըսեն: Մարդիկ՝ որոնք
անզգոյշ կերպով կը խօսին, եւ «ուզեցի

քեզ զգուշացնել» կ'ըսեն: Ասիկա սակայն կործանում է զգուշացնել չէ, այլ կործանել է: Դիւային է չարախօսութիւնը շփոթել բարեխօսութեան հետ:

Եթէ իյնաս՝ ե՛տ ելիր ու քալէ (Ապրիլ 19)

Հոգեւոր պատերազմի դաշտին վրայ ոմանք կ'իյնան պարտուած եւ ոմանք կ'իյնան յաղթական: Իյնալը ե՛րբեք մեղք չէ: Մեղքը՝ պարտուած իյնալն է: Մեղքը՝ իյնալէ ետք վերականգնիլ չփորձելն է: Ուստի, մի՛ նեղուիր եթէ կ'իյնաս, այլ կանգնիր եւ շարունակէ հաւատքիդ գնացքը: Երբ հաւատքի լեռը կը փորձես մագլցիլ՝ կրնաս գլորումներու հանդիպիլ. ատոնք կարելոր չեն: Կարելորը ետ ոտքի ելլել ու քալելն է:

Հաւատացեալին փառքը (Ապրիլ 20)

Ո՛վ հաւատակից եղբայր եւ քոյր, գիտե՛ս թէ ի՛նչ փառք պատրաստուած է քեզի համար: Դուն ոչ միայն ստեղծուած ես օր մը քահանայ ու թագաւոր ըլլալու համար (Յտ 1.6), ոչ միայն ստեղծուած ես օր մը հրեշտակներուն նման ըլլալու համար (Մտ 22.30), այլեւ՝ ստեղծուած ես Յիսուսի նման ըլլալու համար (Ա.Յհ 3.2), Յիսուսի եղբայրը ըլլալու համար (Եբր 2.11-12), Յիսուսի զաւակը ըլլալու համար (Եբր 2.13):

Փա՛ռք քեզի, Տէ՛ր (Ապրիլ 21)

Տէ՛ր, ես քեզի եկայ եւ դուն ինձի տուիր լաւագոյն պատմուճանը որ արդարութեան պատմուճանն է: Տուիր մատանի՝ որ որդեգրութեան պատինն է: Եւ տուիր կօշիկ՝ որ աւետարանչութեան ճամբան կը նշէ: Ասով դուն ցոյց տուիր, թէ ան որ քեզի կու գայ՝ կ'արդարանայ, քեզի զաւակ կը դառնայ եւ աւետարանչութեան առաքելութիւն կը

ստանայ: Փա՛ռք քեզի, Տէ՛ր, փա՛ռք քեզի
այն մեծ սիրոյն համար որ ունիս ինձի
հանդէպ:

Փրկութեան արժանի մարդը (Ապրիլ
22)

Տէրը չ՛ուզէր որ մտածես թէ
գործերովդ կրնաս փրկուիլ, բայց նաեւ
չ՛ուզէր որ խորհիս թէ դուն անարժան ես
փրկութեան: Դուն քեզ փրկութեան
անարժան մի սեպեր: Եթէ ընդունած ես
Տէրը սրտիդ մէջ, կը նշանակէ թէ դուն
Յիսուսի արեան գինն ես, եւ ուստի՝
արժանի փրկութեան: Եթէ երբեք Յիսուսի
զաւակն ես եւ դուն քեզ փրկութեան
անարժան կը նկատես՝ անարգած կ'ըլլաս
Յիսուսի արիւնը:

Խոնարհ ու ներող ըլլալ (Ապրիլ 23)

Յիսուս կ'ուզէ որ խոնարհ ըլլանք,
բայց խոնարհ ըլլալ չի նշանակէր տկար

նկարագիր ունենալ եւ թոյլ տալ որ մարդիկ արժէք չտան մեզի ու մեր խօսքին: Յիսուս խոնարհ էր (Մտ 11.29), բայց թէ՛ իր խօսքը եւ թէ՛ իր գործը իշխանութեամբ կ'ըլլար: Յիսուս կ'ուզէ ներող ըլլանք, բայց ներող ըլլալ չի նշանակեր գործուած մեղքին դէմ անտարբեր ըլլալ: Յիսուս թեպէտ կը ներեր մեղքը, բայց մեղքը զինք կը տազնապեցնէր:

Կռուիլ մեղքին դէմ (Ապրիլ 24)

Լաւ է կռուիլ մեղքին դէմ, բայց երբեք անձնական կամքիդ եւ զօրութեանդ վստահելով մի՛ կռուիր մեղքին դէմ: Ո՛րժ ունի մեղքը: Անիկա կռուած է ամենէն մեծ սուրբերուն դէմ: Անիկա նոյնիսկ արիւնեց քու Տէրդ, բայց Տէրդ յաղթեց անոր. Կռուէ՛ մեղքին դէմ, կռուէ՛ քաջաբար, բայց միշտ վստահելով Տիրոջդ որ մեղքերդ իր մարմինով գամեց խաչին վրայ: Չես

կրնար յաղթել մեղքին՝ առանց ԱՆՄԵՂ
ԳԱՌԻՆ:

Կախեալ ըլլալով՝ ազատ ըլլալ
(Ապրիլ 25)

Մարդիկ որոնցմէ կախեալ է մեր
ամենէն պզտիկ գործին յաջողութիւնը՝
կրնան շահագործել եւ ստրկացնել մեզ,
բայց Յիսուս որմէ կախեալ է ո՛չ միայն
մեր ապրուստը, այլ՝ մեր կեանքն ու
փրկութիւնը, բնա՛ւ չի շահագործեր եւ
չ՛ըստրկացներ մեզ, ընդհա-կառակը, մեր
շահն ու ազատութիւնը կը հետապնդէ:
Չե՞ս ուզեր այսպիսի Փրկիչէ մը կախեալ
ըլլալ, որմէ կախեալ ըլլալով հանդերձ,
դուն ազատ կը մնաս:

Չուրախանանք երբ մեր թշնամին
իյնայ

(Ապրիլ 26)

Կ'ուրախանա՞ս երբ քեզ չսիրող մարդը նեղութեան մէջ կը տեսնես: Եթէ կ'ուրախա-նաս, լաւ գիտցիր որ Աստուած բնա՛ւ ուրախ չէ քեզմով: «Մէր ունեցողը® անհրաւութեան վրայ չ'ուրախանար, այլ՝ ուրախակից կ'ըլլայ ճշմարտութեան» (Ա.Կր 13.6): Երբ քեզ անհրաւող մէկը անհրաւուած կը տեսնես եւ կ'ուրախանաս, կը նշանակէ թէ դուն ինքդ անհրաւ մէկն ես:

Աստուծոյ եւ մարդուն համար®
(Ապրիլ 27)

Երբ ընկերդ ցաւի մէջ կը տեսնես եւ ցաւակից չես ըլլար իրեն՝ դուրս եկած կ'ըլլաս այն նպատակէն որուն համար Աստուած քեզ ստեղծեց: Աստուած քեզ չստեղծեց միայն իրե՛ն համար, այլ նաեւ քու նմաններուդ համար: Այո՛, մարդիկ ստեղծուեցան օգնական ու ցաւակից ըլլալու իրարու: Ան որ մարդասէր չէ՝ չի՛ կրնար Աստուածասէր ըլլալ, իսկ

մարդասիրությունը՝ միայն մեզ
սիրողները սիրելը չէ, այլ՝ բոլորը սիրելը:

Չէ՛ք կրնար® (Ապրիլ 28)

Հաւատակիցնե՛ր, ինձի հետ ըսեք.-
Չէ՛ք կրնար աչքիս տեսողությունը խլել՝
որովհետեւ Յիսո՛ւս է Լոյսը աչքերուս:
Չէ՛ք կրնար գլուխս կոտրել՝ որովհետեւ
Յիսո՛ւս է Գլուխս: Չէ՛ք կրնար խլել
կեանքս՝ որովհետեւ Յիսո՛ւս է Կեանքս:
Չէ՛ք կրնար մեռցնել զիս՝ որովհետեւ ես
ԱՆՄԱՀԻՆ անմահ զաւակն եմ: Չէ՛ք
կրնար ստրկացնել զիս՝ որովհետեւ ես
Ազատարար Փրկիչին ազատ զաւակն եմ:

Մի՛ ցաւցներ Սիրահարդ (Ապրիլ 29)

Ո՛վ մարդ, եթէ գիտնայիր թէ Յիսուս
որքա՛ն քեզ կը սիրէ՝ երբեք պիտի չընէիր
բան մը որ զինք կը ցաւցնէ: Դուն պիտի
ուզէի՞ր ցաւցնել քեզ շատ սիրող մարդու
մը: Վստահաբար ո՛չ: Ուստի, փորձէ

ասկէ ետք մեղքերովդ չցաւցնել Յիսուսը որուն սէրը քեզի հանդէպ անսահման է: Յիսուս փաստեց որ քեզ կը սիրէ՝ իսպառ թարձրանալով, դուն ալ փաստէ որ զինք կը սիրես՝ մեղքի ցեխէն վե՛ր թարձրանալով:

Տե՛րը պիտի հատուցանէ (Ապրիլ 30)

Կատարէ՛ ծառայութիւնդ առանց ակնկա-լութեան: Կատարէ՛ նոյնիսկ երբ մարդիկ քեզ չեն գնահատեր եւ չեն վարձատրեր: Կատարէ՛ նոյնիսկ երբ մարդիկ կը բամբասեն ծառայութիւնդ: Բնական է որ աշխարհի մարդը չգնահատէ հոգեւոր մարդուն ո՛չ ապրած հոգեւոր կեանքը եւ ո՛չ ալ կատարած հոգեւոր գործը: Միշտ յիշէ սակայն, որ *«Տէրը հատուցանող Աստուած ըլլալուն՝ անշուշտ հատուցում պիտի ընէ»* (Եր 51.56):

Աստուած սէր է եւ արդար (Մայիս 1)

Սատանան քեզ թող չխաբէ ըսելով՝
«Աստուած սէր է, ուստի՝ չկա՛յ դժոխք»:
Աստուած սէր է, այո՛, բայց նաեւ արդար
է: Աստուծոյ արդարութիւնը կը պահանջէ
դժոխ-քի մը գոյութիւնը: Աստուծոյ սէրը
դարձի եկողները արքայութիւն կը մտցնէ,
իսկ անոր արդարութիւնը՝ անզիղջները
դժոխք կը նետէ: Եթէ արքայութիւնը
Աստուծոյ սիրոյն արդիւնքն է, ապա
դժոխքը՝ անոր արդարութեան
արդիւնքը:

Գեթսեմանի, յետո՛յ երկինք (Մայիս
2)

Մարդիկ կ'ուզեն աստուածային
օրհնութիւններուն հասնիլ՝ առանց
կեանքի արինա-բեր փուշերուն
հանդիպելու: Մարդիկ կ'ուզեն Եղեմի
պարտեզը հասնիլ՝ առանց Գեթսեմանիի
պարտեզէն անցնելու: Սիրելի՛ս, երկինքի

դուռը խաչի բանալիով միայն կը բացուի:
Տարբեր բանալի մի՛ փնտռեր: Ի՞նչպէս
մասնակից պիտի դառնաս Քրիստոսի
փառքին երբ կը սարսափիս
Գեթսեմանիի պարտեզին մէջ թափուած
քրտինք-արիւնէն:

Տառապանքին նպատակը (Մայիս 3)

Ինչո՞ւ այսքան տառապանք ու
հալածանք հաւատացեալ մարդուն կեանքին
մէջ: Ես յաճախ ըսած եմ.- Աստուած կ'ուզէ
որ իր զաւակները ուրախ եւ հանգիստ ըլլան,
բայց Աստուծոյ նպատակը մեզ
ուրախացնելը չէ, այլ՝ սուրբ եւ արդար ընելը,
եւ ասիկա չ'ըլլար առանց տառապանքի:
Որպէսզի տառապանքը քեզ չտառա-պեցնէ՝
յիշէ որ տառապանքիդ արգանդէն է որ
ծնունդ պիտի առնէ յաւիտենական
երջանկութիւնը:

Սուրբին խօսքը՝ սրբութեան մասին
(Մայիս 4)

Սրբութիւնը կատարելութեան կայուն վիճակ մը չէ, այլ՝ ժամանակի ընթացքին հետզհետէ կազմաւորուող վիճակ մը: Անիկա չի յայտնուիր յանկարծ, անկէ ետք մնալու համար անհատին կեանքին մէջ որպէս անջինջ պատկեր, այլ ի յայտ կու գայ հետզհետէ զարգանալով ու խորանալով, կեանքի զանազան փորձութեանց դիմաց ինքզինքը հաստատելով եւ իր ամբողջութիւնը ապահովելով (Զարեհ Արք. Ազնաւորեան):

Ինչո՞ւ կ'ուզես ներուիլ (Մայիս 5)

Կ'ուզե՞ս Աստուած ներէ մեղքերդ: Եթէ կ'ուզես՝ ինչո՞ւ կ'ուզես: Արդեօք կ'ուզես որովհետեւ դժոխքէ՞ն կը վախնաս, թէ՛ կ'ուզես որովհետեւ Յիսուսը կը սիրես եւ անոր հետ ապրիլ կ'ուզես: Ի՞նչ բանը քեզ ծունկի կը բերէ խաչին դիմաց. դժոխքի վա՞խը, թէ՛ Յիսուսի սէրը: Խնդրէ՛ Սուրբ Հոգիէն որ սէ՛ր դնէ մէջդ Յիսուսի հանդէպ:

Որքան սիրես Յիսուսը՝ դժոխքի վախը
ա՛յնքան աւելի պիտի նուազի մեջդ:

Ինչո՞ւ Յիսուս իր արիւնը թափեց
(Մայիս 6)

Յիսուս իր արիւնը չթափեց որպէսզի
միայն մեղքերդ ներուին եւ դուն դժոխքէն
ազատիս, այլ՝ որպէսզի Սուրբ Հոգիէն
վերըստին ծնելով՝ նո՛ր կեանք ունենաս
եւ Աստուծոյ հետ յարաբերութեան մեջ
մտնես: Ի՞նչ բանը քեզ աւելի կը
հետաքրքրէ: Դժոխքէն ազա-տի՞լը, թէ՛
Աստուծոյ հետ սիրոյ յարաբերու-թիւն
ունենալը: Գիտե՞ս որ Աստուծոյ հետ
սիրոյ յարաբերութեան մեջ չըլլալը
ինքնին դժոխքն է:

Սուրբ Հոգիով խօսելու
կարեւորութիւնը
(Մայիս 7)

Ճարտասանական քարոզները չեն որ մարդիկը դարձի կը բերեն, այլ՝ Սուրբ Հոգիով պատրաստուած եւ փոխանցուած քարոզները: Մեր քարոզները որքան ալ գեղեցիկ ըլլան, անոնք մարդուն մտքին միայն կրնան խօսիլ. մարդուն սրտին խօսողը՝ Սուրբ Հոգին ինքն է: Երբ Սուրբ Հոգին ի՛նք Աստուծոյ խօսքը դնէ մեր մէջ՝ ա՛յն ատեն միայն «մեր» խօսքը կը դառնայ ազդու եւ այլակերպիչ:

Աստուծոյ վստահիլ (Մայիս 8)

Եթէ զօրութեանդ կը վստահիս՝ տեղ պիտի գայ երբ պիտի յոգնիս Յիսուսի համար գործելէ: Եթէ փորձառութեանդ կը յենիս՝ Սատանան քեզմէ աւելի փորձառու է, ուստի տեղ պիտի գայ երբ պիտի գլորիս: Եթէ իմաստութեանդ կը կոթնիս՝ անիկա կրնայ քեզ դաւաճանել, որովհետեւ մարդկային իմաստութիւնը սգիտութիւն է Աստուծոյ հայեացքով. իսկ

Եթէ Աստուծոյ կը վստահիս՝ ան
յաւերժապէս քեզ հաստատ պիտի պահէ:

Աստուծոյ Խօսքի՛ն վստահէ (Մայիս
9)

Մի՛ վստահիր քաղցր բառերուդ, այլ՝
Սուրբ Հոգիին ներգործող զօրութեան:
Մի՛ ապաւինիր յստակ բառերուդ, այլ՝
Աստուծոյ պարզ խօսքին: Բնա՛ւ մի
կարծեր որ քու խօսքդ կրնայ աւելի ազդու
եւ փոխակերպիչ ըլլալ քան Աստուծոյ
խօսքը: Ասիկա դուն քեզ Աստուծմէ աւելի
իմաստուն կարծել է: Խօսքդ չի կրնար
դարձի բերել ուրիշը, եթէ անիկա չէ՝
հիմնուած Աստուծոյ խօսքին՝
Աստուածաշունչին վրայ:

Յարատեւելու կարելորութիւնը
(Մայիս 10)

Մեր կեանքին մէջ ոչինչ կրնայ
արդիւնաւոր ըլլալ եթէ յարատեւող հոգի

չունինք: Ամենէն մեծ գործերն ու իրագործումները յարատեւող հոգիի մը արդիւնքն են: Ահա նոյնպէս, փրկութեան կեանքը՝ յարատեւ պայքարի ու աղօթքի կեանք է: Անոնք որոնք Քրիստոսի այգիին մէջ կ'աշխատին եւ սակայն Քրիստոսի զաւակները չեն, չեն կրնար յարատեւել եւ այգիին մէջ մնալ: Տեղ կու գայ, կը յոգնին ու կ'իյնան:

Չըլլանք վաճառական
հաւատացեալներ
(Մայիս 11)

Զգուշանա՛նք վաճառական
հաւատաց-եալներ ըլլալէ: Մտածել թէ
պէտք է օգնել ուրիշին՝ որպէսզի
Աստուած ալ մեզի օգնէ՝ վաճա-
ռականութի՛ւն է: Խորհիլ թէ պէտք է
ողորմութիւն տալ որպէսզի Աստուած ալ
մեզի ողորմի՝ վաճառականութի՛ւն է: Տալ
առնելու յոյսով՝ վաճառականութի՛ւն է:
Լա՛ւ է օգնել ուրիշին, բայց ատիկա սէրէ՛

մղուած պէտք է ըլլայ եւ ո՛չ թէ բան մը
ձեռք ձգելու ակնկա-լութենէն մղուած:

Վաճառական հոգեւորները (Մայիս
12)

Վաճառական հոգեւորները աղօթքով
որոշ բաներ խնդրող մարդիկը չեն միայն:
Ամենէն մեծ հոգեւոր մարդիկը անգամ
կրնան վաճառական նկատուիլ: Օրինակ,
երբ կը խնդրենք Սուրբ Հոգի-էն որ ոյժ տայ
մեզի որպէսզի սուրբ կեանք ապ-րինք, կամ
բժշկութեան պարգեւ տայ մեզի որպէսզի
հիւանդները բժշկենք, բայց չենք խնդրեր որ
գայ եւ մեր մէջ բնակի եւ մեզ մե՛կ ընէ
Քրիստոսի հետ՝ կը նշանակէ որ
վաճառական հոգեւորներ ենք:

Վաճառական հոգեւորները (Մայիս
13)

Եթէ մեկը կը խնդրէ որ Սուրբ Հոգին
զինք կարող դարձնէ Աստուծոյ կամքը
կատարելու բայց ինք չի վառիր այդ

կամքով՝ վաճառական է: Եթե մեկը կը
յանձնուի Յիսուսի պարզապէս որոշ
մեղքէ մը կամ մոլութենէ մը ազատելու
նպատակով՝ վաճառական է: Եթե մէկուն
ուզածը դժոխքէն ազատիլն է, բայց
Յիսուսի հետ ըլլալու փափաքը զինք
չ'այրեր՝ վաճառական է:

Ճշմարիտ հոգեւորութիւնը (Մայիս
14)

Աստուծոյ փնտռածը ճշմարիտ
հոգեւորութիւնն է. իսկ ի՞նչ է ճշմարիտ
հոգեւորութիւնը եթէ ոչ Յիսուսի հետ
ըլլալու փափաքով վառիլը: Մի՛ դիմեր
Տիրոջ՝ իրմով բան մը ըլլալու կամ
ունենալու համար, այլ դիմէ՛ զի՛նք
ունենալու համար: Նմանի՛ր Մարիամին,
որ եկաւ եւ Յիսուսի ոտքերուն քով
նստաւ. ան ըսելիք չունէր, հարցում
չունէր: Անոր փնտռածը պարզապէս

Յիսուսի ներկայութիւնն էր, ուրիշ ոչինչ
(Ղկ 10.39):

Անարդիւնք կեանք (Մայիս 15)

Որո՞նք են անոնք՝ որոնց կեանքը
անարդիւնք կ'ըլլայ: Անոնք միայն ծոյլ
մարդիկը չեն: Անոնք կրնան նաեւ
աշխատող մարդիկը ըլլալ: Որքա՛ն
մարդիկ կան որոնք կ'աշխարհին ու կը
վազվզեն Յիսուսի անունով առանց
Յիսուսի կողմէ դրկուած ըլլալու եւ
առանց Յիսուսի գործակցութիւնը
վայելելու. ահա ասոնց ալ կեանքը
անարդիւնք կ'ըլլայ: Մենք կրնանք պտուղ
տալ միայն ա՛յն ատեն՝ երբ Յիսուս ի՛նքն
է մեզ դրկողը (Յհ 15.16):

Քրիստո՛սը տանինք ուրիշին
(Մայիս 16)

Մենք պետք չէ մարդոց ցոյց տանք
երկինք առաջնորդող ճամբաներ, այլ
պետք է ցոյց տանք անոնց երկինքի
ՃԱՄԲԱՆ՝ Քրիստոսը: Մեր կոչումը
Քրիստոսի մասին քարոզ տալը չէ, այլ
Քրիստոսը ուրիշին տալն է: Եթէ երբեք
մեր պատգամներուն մէջ,
պատգամուածը Յիսուս ինքը չէ, մենք
ձախող պատգամախօսներ ենք: Յիսուս
այսօր պետք չունի իր խօսքը ուրիշներուն
տանող անձերու, այլ զի՛նք ուրիշներուն
տանող անձերու:

Յիսուսի՛ խօսիր մարդոց մասին
(Մայիս 17)

Շատ են այն մարդիկը որոնք կը
խօսին մարդոց Յիսուսի մասին, բայց քիչ
են անոնք՝ որոնք կը խօսին Յիսուսի
մարդոց մասին: Սի-րելի՛ս, մարդոց մի՛
խօսիր քեզ չսիրող ու հա-լածող մարդոց
մասին, այլ՝ Յիսուսի՛ խօսիր, եւ
Յիսուսի՛ պատմէ քեզ չսիրողներուն

մասին. ան կարո՛ղ է զանոնք փոխել: Եթէ Յիսուսի մասին խօսող բայց Յիսուսի չաղօթող մէկն ես՝ ասելի լաւ է որ բնա՛ւ չխօսիս Յիսուսի մասին:

Ճշմարիտ հարսանիքը (Մայիս 18)

Հոն՝ Երկինքի հարսնետան մէջ, ուր կ'ապ-րի ճշմարիտ ՓԵՍԱՆ, մեզի կը սպասէ ճշմա-րիտ հարսանիքը: Քա՛ղցր Յիսուս, դո՛ւն ես երկինքը եւ ՓԵՍԱՆ երկինքի: Եւ ահա ես այդ Երկինքը կու գամ, այդ Երկինքին կը ցանկամ: Հոն՝ սիրոյ նայուածքով մը, դուն խոցոտուած սիրտս պիտի բուժես: Հոն՝ զօրաւոր հպումով մը, զիս անհպելի պիտի դարձնես մեղքին համար: Տէ՛ր, քովդ գալ կ'ուզեմ. զիս ներկայութեանդ խենդ որոնիչը դարձուր:

Իյնալը մարդուն յատուկ է (Մայիս 19)

Այն օրը որ կարծես ալ բնաւ չես իյնար՝ արդէն ինկար: Այն օրը որ մտածես ամէն բանի մէջ յաջողիլ՝ աստիկա ձախողութեանդ առաջին քայլն է: Այն օրը որ խորհիս սիրաշահիլ բոլոր մարդիկը՝ այն օրը կորսնցուցած կ'ըլլաս Աստուծոյ հաճութիւնը: Իյնալը մարդուն համար է, ուստի մտածել որ բնաւ պիտի չիյնանք՝ մարդկային չէ: Եթէ կատարեալ քերովբէն ու անմեղ Եւան ինկան՝ մե'նք ալ կրնանք իյնալ, ուստի, զգո՛յ՛ջ ըլլանք:

Չկա՛յ արագ աճում (Մայիս 20)

Անգամ մը որ սկսինք հոգեւոր կեանք ապրիլ, ալ կ'ուզենք շուտով աճիլ, բայց շուտով աճիլը Աստուծոյ ծրագիրին մաս չի կազմեր: Հոգեւորապէս շուտով աճիլ ուզող մարդը, շատ դիւրին կերպով կրնայ իյնալ Սատանայի կապանքին մէջ: Աստուած մեզմէ հաւատարմութիւն կը պահանջէ եւ ոչ թէ արագ աճում:

Սրբութեան կեանքը բարձր լեռ մըն է ուր
չենք կրնար շուտով մագլցիլ. պէտք է
հանդարտ քայլերով բարձրանալ հոն:

Ձերբազատիլ աշխարհէն (Մայիս 21)

Աշխարհի սերը ժառանգած անձ մը,
չի կրնար ժառանգել արքայութիւնը եւ
դառնալ ժառանգը Արքային: Միրտ մը
որուն մէջ աշխարհ կը բնակի՝ չի կրնար
դառնալ Տաճար Սուրբ Հոգիին: Հոգի մը
որ գերուած է մեղքով՝ չի կրնար գերուիլ
Յիսուսի սիրով: Կեանք մը որ լեցուն է
հոգերով՝ չի կրնար բացուիլ երկինքին, եւ
յաղթականօրէն թռչիլ ու սլանալ դէպի
անոր բարձունքները:

Աստուծոյ մարդը տարբե՛ր պէտք է
ըլլայ

(Մայիս 22)

Եթէ կը հաւատաս որ հոգեւոր ես, եւ
ուստի՝ տարբեր աշխարհէն, կեանքո՛վդ

փաստէ որ դուն աշխարհէն տարբեր ես:
Այսօր շատ մարդիկ կան որոնք կը
յայտարարեն թէ իրենք հոգեւոր են, բայց
երբ իրենց կեանքին կը նայիս՝ հոն ոչինչ
կը տեսնես աշխարհի կեանքէն տարբեր:
Որքան սպիտակ գառնուկը տարբեր է
սեւ այծէն, այնքան Աստուծոյ զաւակները
պէտք է տարբեր ըլլան աշխարհի
մարդոցմէն:

Կեանքովդ մարդիկը երկինք
առաջնորդէ
(Մայիս 23)

Ո՛վ հաւատացեալ, ապրիր
ա՛յնպիսի կեանք մը, որ մարդիկ կեանքդ
դիտելով՝ երանի՛ տան քեզի եւ
փափաքին քեզի նմանիլ: Սիրէ ա՛յնպիսի
սիրով մը, որ մարդիկ տեսնեն Յիսուսի
սիրոյն վառիլը մէջդ՝ եւ ցանկան այդ
սիրով վառիլ եւ այս սէրը վառել
ամենուրեք: Կեանքդ թող ա՛յնքան վառ
ըլլայ ու շողայ երկինքի ուրախութեամբ՝

որ դուն կեանքովդ մարդիկը դարձնես
«ստրուկները» երկինքի:

Ծառայ, բայց նաեւ՝ զաւակ (Մայիս
24)

Ամենէն վտանգաւոր բանը Յիսուսի
անունով ծառայելն ու խօսիլն է առանց
Յիսուսի ծառան ըլլալու: Երբ կու տանք
Յիսուսի համար բայց մենք չենք տրուած
Յիսուսի, երբ կը մատուցենք բայց չենք
մատուցուած, երբ կը նուիրենք բայց չենք
նուիրուած՝ կը նշանակէ թէ մենք ծառայ
ենք եւ ո՛չ թէ զաւակ: Բայց Աստուած
չ'ուզէր որ ծառայ ըլլանք առանց զաւակ
ըլլալու: Ան որ զաւակ չէ, կը նշանակէ
ծառայ ալ չէ:

Խոնարհ ըլլալ (Մայիս 25)

Եթէ ԱՆՏԵՍԱՆԵԼԻՆ անտեսուեցաւ,
մենք ինչո՞ւ տեսանելի ըլլալ կ'ուզենք:
Եթէ ՓԱՌԱԻՈՐԸ անարգուեցաւ, մենք

ինչո՞ւ փառք կը փնտռենք: Եթէ ԲԱՐՁՐԵԱԼԸ խոնարհեցաւ, մենք մեր ի՞նչ բանին վստահելով կը գոռոզանանք: Եթէ ՓՐԿԻՉԸ խենդ կոչուեցաւ մեր սիրոյն, մենք ինչո՞ւ կ'ընդվզինք երբ Փրկիչին սիրոյն խենդերը կոչուինք: Ո՛վ մարդ, խոնարհութիւնը ունեցիր խոնարհութիւն խնդրելու Տիրոջմէն:

Աղօ՛թքն է որ կ'աճեցնէ (Մայիս 26)

Հաւատա՛ր բարեկամ, Աստուծոյ հետ աղօթքով անցուած տաքուկ վայրկեանները եւ այդ վայրկեաններու ընթացքին անոր ներկայութեան մէջ խորասուզուիլը շա՛տ շա՛տ աւելի կ'արժէ քան հազարաւոր քարոզներ խօսիլը, վկայութիւններ տալը, գիրքեր գրելը կամ բժշկութիւններ ընելը: Իւ ինչո՞ւ: Որովհետեւ մարդոց ծառայելը, քարոզելը, բժշկելը չեն որ քեզ կ'աճեցնեն,

այլ՝ յարատեւ հոգիով աղօթելը, Սուրբ
Հոգիով աղօթելը:

Նախ յանձնուիլ (Մայիս 27)

Աստուծոյ գործին մի՛ յանձնուիր եթէ
իրեն յանձնուած չես: Աստուած քեզմէ
գործ չ՛ուզեր, այլ քե՛զ կ՛ուզէ, քեզ իբրեւ
գործակից կ՛ուզէ: Լման իրեն յանձնուելէ
ետք միայն, ան քեզի պիտի ըսէ ընելիքդ,
եւ ընողը դուն պիտի չըլլաս, այլ՝ ինք:
Ուստի, երբ յաջողիս հոգեւոր գործի մը
մէջ՝ երբեք մի՛ յոխորտար մտածելով որ
ասիկա դուն ըրիր:

Փրկելը՝ Աստուծոյ գործն է (Մայիս
28)

Մի՛ տագնապիր երբ կը տեսնես
հոգիներ կորուստի ճամբուն մէջ եւ մի՛
խորհիր որ դուն պետք է բան մը ընես
անոնց համար, որպէսզի փրկես զիրենք:
Հոգիներ փրկելու գործը՝ Աստուծոյ գործն

է: Քեզմէ սպասուածը ամբողջովին
Աստուծոյ կամքին յանձնուիլն է, իր մէջ
հանգչիլն է. ա՛յն ատեն միայն կրնայ քեզ
գործածել հոգիներ փրկելու համար:

Տէրը կ'ուրախանայ մեզմով (Մայիս
29)

Մի՛ գար Տիրոջ՝ իրմով կշտանալու
համար միայն, այլ եկուր նաեւ ու
մանաւանդ՝ զի՛նք կշտացնելու համար:
Ամենէն մեծ բանը որ կրնաս Տիրոջ
սիրոյն համար ընել, այն է՝ որ խոնարհիս
այդ սիրոյն դիմաց, եւ հպիս Տիրոջ սրտին
ու լեցնես զանիկա, ճիշդ ինչպէս կ'ուզես
որ ան հպի սրտիդ եւ լեցնէ զայն: Տէրը
որքան կ'ուրախանայ երբ դուն վայելես
իւր սէրը, նո՛յնքան կ'ուրախանայ երբ ինք
վայելէ քու սէրդ:

Տիրոջ գանձ՝ Տիրոջ համար (Մայիս
30)

Շատեր կը դիմեն Աստուծոյ եւ անկէ
իրենց ծրագիրներուն համար
յաջողութիւն կը խնդրեն. բայց ո՞ր էն
անոնք՝ որոնք կը դիմեն Աստուծոյ՝
նոյնինքն Աստուծոյ ծրագիրին
իրականացման համար: Երբ կը դիմենք
Աստուծոյ մեր ծրագիրներու
յաջողութեան համար, Աստուած կը
դառնայ միջոց, իսկ մենք՝ նպատակ:
Միջոցը մե՛նք ենք եւ ո՛չ թէ Աստուած:
Զգանք Աստուծոյ մեր գործին համար, այլ
գանք՝ ի՛ր գործին համար:

Խոնարհությունը ճամբա՛ն է
երկինքին
(Մայիս 31)

Երկրաւոր Երուսաղէմը կը
խորհրդանշէ վերին Երուսաղէմը՝ Աստուծոյ
արքայութիւնը: Ձին պատերազմի՝
խորհրդանիշ է, իսկ ւանակը՝
խաղաղութեան: Յիսուս ւանակի վրայ
նստելով մտաւ Երուսաղէմ եւ ո՛չ թէ ձիու
վրան նստելով, որպէսզի սորվեցնէ մեզի որ
Աստուծոյ արքայութիւնը կարելի չէ ձիերով,
այսինքն՝ մեր սեփական ոյժին վստահելով
ձեռք ձգել, այլ՝ հեզութեամբ եւ
խոնարհութեամբ:

Փորձենք հասկնալ Աստուծոյ կամքը
(Յունիս 1)

Ամբողջ յաւիտենականութիւն մը
անգամ բաւարար պիտի չըլլար մեզի եթէ
պիտի ուզէինք Աստուծոյ կամքը
հասկնալ ու կատարել, ուստի, ինչո՞ւ

Ժամանակ կը կորսնցնենք հասկնալու ու կատարելու ասոր ու անոր կամքը. մեր ժամանակը նուիրենք միայն Աստուծոյ կամքը հասկնալու ու կատարելու: Աստուած չ'ըսպասեր որ ամէն բան հասկնանք, այլ կը սպասէ որ ամէն ինչ հաւատքով դիմակալենք:

Յատուկ գործ մը ընելու կոչուած ես
(Յունիս 2)

Աստուած ամէն մէկ հաւատացեալի գործ մը յանձնած է ընելու: Եթէ հաւատացեալը չհամոզուի որ ինք կոչուած է յատուկ կերպով այսինչ կամ այնինչ գործը ընելու՝ իրեն յանձնուած գործին կողքին շատ մը այլ գործեր պիտի փորձէ ընել, բայց կեանքի աւարտին պիտի նշմարէ որ Աստուծոյ կողմէ իրեն յանձնուած գործը կիսատ մնացած է:

Յարատեւ պայքար մեղքին դէմ
(Յունիս 3)

Տարիներու ընթացքին մեր մէջ արմատ նետած մեղք մը մէկ օրէն միւսը չենք կրնար արմատախիլ ընել: Գէշ բնատրութենէ մը ձերբագատիլը կրնայ տարիներու աշխատանք ըլլալ: Ուստի, մի՛ նեղուիք եթէ շուտով չէք կրնար ազատիլ որոշ մեղքէ մը, այլ յարատեւեցէք ձեր պայքարին մէջ անոր դէմ, մինչեւ հասնիք ամբողջական ազատագրութեան: Աստուած կը զօրակցի մեղքին դէմ պայքարողներուն:

Սրբութեան ճամբան երկար է (Յունիս 4)

Մարդոց կոչումը բարի ըլլալը չէ, այլ սուրբ ըլլալը: Իսկ սրբութեան ճամբան կ'երկարի երկրէն դէպի երկինք, ուստի՝ երկա՛ր է այդ ճամբան, շա՛տ երկար: Հետեւաբար, չմտածենք թէ կրնանք այդ ճամբան շուտով կտրել, ո՛չ ալ մտածենք կտրուկ ճամբաներով հասնիլ

սրբութեան: Ո՛չ որ շուտով հասած է
սրբութեան: Ատիկա յարատեւութիւն կը
պահանջէ մեզմէ:

«Գթալ» Տիրոջ (Յունիս 5)

Երբ վշտացնենք մեր մէկ բարեկամը՝
շուտով անոր հետ հաշտուելու եւ անոր
սիրտը առնելու միջոցներ չենք փնտռեր.
անշուշտ: Հապա ինչո՞ւ երբ ցուցնենք
Յիսուսը մեր մեղքերով, անոր սիրտը
առնելու փորձ չենք ընել: Ինչո՞ւ անհոգ
ենք մեր ՀՈԳԱՏԱՐԻՆ հանդէպ: Ինչո՞ւ
անգութ ենք ԳԹԱՌԱՏԻՆ հանդէպ:
Քա՛ղցր Տէր իմ, քեզի «գթալ» սորվեցուր
մեզի:

Աստուած ծրագիր ունի մեզի համար
(Յունիս 6)

Պետք է հաւատանք որ Աստուած ամէն մէկ հաւատացեալի համար ունի յատուկ նպատակ ու ծրագիր, բայց պէտք է ընդունինք նաեւ որ ո՛չ ոք կրնայ հասկնալ Աստուծոյ նպատակն ու ծրագիրը իրեն համար: Մեզմէ պահանջուածը՝ Աստուծոյ նպատակն ու ծրագիրը հասկնալը չէ, այլ՝ անոր հաւատարիմ մնալը: Դատապարտութիւնը Աստուծոյ ծրագիրը չհասկնալը չէ, այլ՝ այդ ծրագրին դիմաց չխոնարհիլն է:

Մարդոց անտարբերութիւնը (Յունիս 7)

Մարդոց կողմէ մեզի յանձնուած գործերը բժախնդրօրէն կ'ընենք, բայց արդէ օք նոյնքան բժախնդրութեամբ կ'ընենք Աստուծոյ կողմէ մեզի յանձնուած գործերը: Երբ թերանանք մարդոց կողմէ մեզի յանձնուած

գործերուն մէջ՝ կը նեղուինք, բայց արդէ՞ օք կը նեղուինք երբ թերանանք Աստուծոյ կողմէ մեզի յանձնուած գործերուն մէջ:

Սուրբ դարձած երկինք մտնել (Յունիս 8)

Մեր նպատակը միայն երկինք մտնելը պէտք չէ ըլլայ, այլ՝ սուրբ դարձած երկինք մտնելը: Ամէն հաւատացեալ պիտի փրկուի, բայց ամէն հաւատացեալ չէ որ Սուրբ Հոգիին լեցունութիւնը պիտի ունենայ: Շատ բան պիտի տուժենք եթէ երկինք մտնենք առանց Հոգիին լեցունութիւնը ապրած ըլլալու երկրի վրայ: Յիսուս կատարեալ ըլլալու կոչ ուղղեց եւ ո՛չ թէ մազապուրծ փրկուելու:

Հաւատք եւ վստահութիւն (Յունիս 9)

Եթե յստակ է թե Աստուած ո՞ւր կ'ուզէ մեզ դրկել՝ դիրին է հնազանդիլ իրեն: Եթե գիտնանք թե ի՛նչ արդիւնքի պիտի հասնինք՝ դիրին է կատարել Աստուծոյ պահանջած գործը: Բայց ՀԱՒԱՏՔՆ ու ՎՍՏԱՀՈՒԹԻՒՆԸ կը պահանջեն մեզմէ երթալ առանց գիտնալու թե ո՞ւր կ'երթանք, եւ գործել առանց կանխաւ տեսնելու արդիւնքը:

Աստուծոյ համար մեծը (Յունիս 10)

Հաւատացեալին համար երբեք կարելոր պէտք չէ ըլլայ Աստուծոյ կողմէ յանձնուած գործին տեսակը: Ամենէն խոնարհ գործերը՝ ամենէն մեծ հաւատարմութեամբ ու սիրով ընելը՝ մեզ երկինքի արքայութեան ամենէն մեծ հրեշտակները պիտի դարձնեն: Հաւատարիմ աւելածուն Աստուծոյ

համար աւելի թանկա-գին է քան
անհաւատարիմ թագաւորը: Երկինքը մեծ
դիրք ունեցող մարդոց տեղը չէ, այլ՝ մեծ
սէր ունեցող մարդոց տեղը:

Ի՞նչ է հաւատքը (Յունիս 11)

Հաւատքը Յիսուսի անունով հրաշք
գործելը չէ, այլ մեր կեանքով Յիսուսի
սէրը ուրիշին տալն է: Հաւատքը
փորձութեան չենթարկուիլը չէ, այլ
փորձութեան տեղի չտալն է: Հաւատքը
մեծ-մեծ բաներ ընելը չէ, այլ մեր ՄԵԾ
ՓՐԿԻՉԻՆ ձեռքին տակ խոնարհիլն է:
Հաւատքը լեռները ծով տանիլը չէ, այլ
մարդոց սիրտերը խաչին բերելն է:
Հաւատքը Աստուծոյ խօսքը քարոզելը չէ,
այլ Աստուծոյ խօսքին հնազանդիլն է:

Երբ պարտուինք՝ չուսահատինք
(Յունիս 12)

Երբ որոշ մեղքի մը դէմ մեր մղած պայքարին մէջ պարտութիւն կրենք՝ յուսահատութեամբ պէտք չէ քաշուինք պատերազմի դաշտէն, ո՛չ ալ պէտք է ամչնանք մեր ըրածէն, ո՛չ ալ մտածենք թէ յուսախաբ ըրինք Տէրը: Տէրը յուսախաբ չ'ըլլար երբ մեղք գործենք, այլ երբ յուսահատինք: Մեղքին դէմ յաղթանակ տանելու առիթներ միշտ կան եւ պիտի ըլլան, կարեւորը այդ յաղթանակը ձեռք ձգելու հոգին մեզմէ չհեռացնենք:

Մեղքի գալիք թակարդները (Յունիս 13)

Երբեմն ա՛յնքան կը նեղուինք Սատանայի լարած թակարդին մէջ իյնալնուս համար, որ չենք կրնար տեսնել յաջորդ թակարդը գոր Սատանան կը պատրաստէ մեր ոտքերուն առջեւ: Մեր ուշադրութիւնը չկեղրոնացնենք

անցեալին կամ նոյնիսկ ներկայ վայրկեանիս մէջ մեր գործած մեղքերուն վրայ, այլ՝ գալի-քին վրայ, որպէսզի կարող ըլլանք տեսնելու յաջորդ թակարդը եւ զգուշանալու անկէ:

Մայրե՛ր, աղօթել սորվեցուցէք
(Յունիս 14)

Մայրե՛ր, ձեզ զաւակներուն աղօթել սորվեցուցէ՛ք: Սորվեցուցէ՛ք անոնց աղօթքը դարձնել իրենց կեանքի ընկերը: Տարիներու ընթացքին, կեանքի ելեւէջին դիմաց անոնք կրնան մոռնալ աղօթքը, բայց վստա՛հ եղէք, որ մօր մը կողմէ իր զակին մէջ դրոշմուած աղօթքի հոգին, նոյնիսկ եթէ երկա ը տարիներ լռէ, բայց ի վերջոյ, յարմար ատենին անոյշ խունկի նման պիտի սկսի բոցկլտալ եւ իր բոյրը արձակել երկինք:

Տիրոջ մտերմանալու համար®
(Յունիս 15)

Սուրբ Հոգիին ինը պարգևները (Ա.Կր 12.8-10) չեն որ մեզ սիրելի կը դարձնեն Աստուծոյ եւ մեր նմաններուն, այլ՝ անոր ինը պտուղները (Գղ 5.22-23): Դարձեալ, Սուրբ Հոգիին ինը պարգևները չեն որ մեզ մօտիկ ու մտերիմ կը դարձնեն Աստուծոյ, այլ՝ անոր ինը պտուղները: Ինչ որ քեզ Աստուծոյ սիրելի եւ մտերիմ կը դարձնէ՝ նախ զայն խնդրէ Տիրոջմէն:

Սուրբ Հոգիի լեցունութիւնը (Յունիս 16)

«Երբ Քրիստոսը կ'ընդունինք իբրեւ Փրկիչ, ընդունած կ'ըլլայ Սուրբ Հոգիին պարգևը, բայց երբ Քրիստոսը կ'ընդունինք իբրեւ Տէր եւ Թագաւոր, ընդունած կ'ըլլանք լեցունութիւնը Սուրբ Հոգիին: Այդ լեցունութիւնն է որ մեզ յարատեւ հաղորդակցութեան մէջ կը պահէ Տիրոջ հետ» (James G. Stewart): Երկինք լեցուն է Սուրբ Հոգիով. ան որ կը փափաքի հոն

մտնել՝ թող հիմակուց աղօթե՛ք Սուրբ Հոգիի
լեցունութեան համար:

Աղօթքդ քե՛զ կը մաքրէ (Յունիս 17)

Աղօթե՛ք քեզ հալածողներուն եւ
աստղներուն համար. մի՛ առարկէր թէ
չեն փոխուիր, այո՛, կրնայ ըլլալ չեն
փոխուիր եւ չփոխուին, բայց քաջ գիտցիր
որ դո՛ւն պիտի փոխուիս, պիտի սրբուիս
ու սրբանաս, որովհետեւ քեզ հալածողին
ու աստղին համար աղօթելն է որ քեզ
սրբութեան պիտի առաջնորդէ: Ուստի,
թշնամիին համար մատուցուած աղօթքը՝
զուր տեղ մատուցուած աղօթք մի՛
սեպեր:

Իրական աղօթքը (Յունիս 18)

Երբ կ'աղօթես՝ աղօթքի պահուն փնտռե՛ ներկայութիւնը այն ԱՆՁԻՆ որուն կ'աղօթես: Չայն փնտռե՛ իր տունին մէջ, իսկ իր տունը սիրտդ է: Աղօթքիդ պահը Աստուծմէ օրհնութիւն մը ձեռք ձգելու համար թող չըլլայ, այլ՝ Օրհնեալ Աստուծոյ մէջ հանգչելու պահ մը: Այո՛, օրհնութեան փափաքով մի՛ վառիր, այլ՝ ՕՐՀՆԵԱԼԻՆ կարօտով: Աղօթքը Տիրոջմէն բան մը ունենալը չէ, այլ՝ Տէ՛րը ունենալը:

Որպէսզի մեր գործը կիսատ չձգենք (Յունիս 19)

Մարդիկ շատ բան կը կամենան ընել բայց քիչ բան կ'ընեն: Մեզմէ ո՞վ չի գիտեր որ մեր կամեցածը մեր կատարածէն շատ աւելին է: Եւ անոր համար ալ կը մեռնինք կ'երթանք՝ մեր ետին շատ բան կիսատ

ձգելով: Ասիկա սակայն Աստուծոյ կամքին հակառակ է: Աստուած չ'ուզեր շատ բան ընենք, այլ՝ կ'ուզէ իր կողմէ մեզի յանձնուած գործը ընենք միայն:

Սպասէ՛ (Յունիս 20)

Երբ կը տեսնես փորձութեանց ալիքները բարձրացած եւ մարդիկը տակնուվրայ եղած, երբ կը տեսնես թէ ամէն ինչ մութ է եւ անորոշ, երբ կը տեսնես որ մարդիկ Աստուծոյ սերը կասկածի տակ սկսան առնել, դո՛ւն, հանդարտ մնայ, իրար մի՛ անցնիր, եւ դուն քեզ երկնաւոր Հօրդ ձեռքին մէջ դիր. դիր եւ սպասէ յաղթական ու օրհնաբեր արշալոյսին: Սպասելը՝ Աստուծոյ վստահիլ է: Իսկ վստահող մարդը յուսախաբ չ'ըլլար:

Ճանչնալ Յիսուսը փորձառաբար
(Յունիս 21)

Ճանչցած էս Յիսուսը: Ի՞նչպէս
ճանչցած էս: Կիրակնօրեայէ՞ն,
հեռատեսիլէ՞ն, քարոզի-չի՞ մը միջոցաւ,
դասագիրքէ՞ն, դասատուէ՞ն, Սուրբ
գիրքէ՞ն, ծնողներէ՞ր: Եթէ այս
միջոցներով ճանչցած էս Տէրը, կը
նշանակէ թէ բնա՛ւ չէս ճանչցած զայն:
Իսկական ճանաչո-ղութիւնը՝ անձնական
փորձառութեան վրայ հիմնուած
ճանաչողութիւնն է:

Տիրոջ դիմել ծրագրելէ առաջ (Յունիս
22)

Շատ մարդիկ որոշելէ ետք իրենց
ընելիք գործը՝ կը դիմեն Յիսուսի եւ անոր
առաջնորդութիւնն ու օրհնութիւնը կը
խնդրեն: Այս ձեւը ո՛չ միայն սխալ է,
այլեւ՝ անարգանք է Տիրոջ: Գործ ու
ծրագիր ճշդելէ եւ անոնց վերաբերեալ
որոշում առնելէ առաջ պէտք է դիմենք

Յիսուսի եւ ո՛չ թէ ամէն ինչ ճշդելէ եւ որոշելէ ետք: Տէրը ի՛նք պէտք է ծրագրէ եւ մենք գործադրենք, եւ ո՛չ թէ մենք ծրագրենք եւ Տէրը գործադրէ:

Հոգ չընելու մասին (Յունիս 23)

Յիսուս պատուիրեց հոգ չընել, բայց աւա՛ղ, մարդիկ ամենէն պզտիկ բաներուն համար անգամ հոգ կ'ընեն: Ոմանք հոգ կ'ընեն կէսօրուայ ճաշին համար, կամ թէ այսօր ո՛ր գոյն հագուստը պիտի հագնին, կամ՝ այսօր ո՛րքան շահ պիտի ընեն: Ասիկա Աստուծոյ հանդէպ վստահութեան պակաս չէ, այլ՝ վստահութեան բացարձակ բացակայութիւն: Ասիկա նոյնիսկ անհաւատութիւն է:

Իսկական ծարաւ մարդը (Յունիս 24)

Եթէ մեր փնտռածն ու խնդրածը Աստուծոյ պարգեւներն են, կը նշանակէ թէ մենք ծարաւ ունինք ո՛չ թէ Աստուծոյ հանդէպ, այլ անոր պարգեւներուն հանդէպ: Իսկական հոգեւոր ծարաւ ունեցող մարդուն փնտռածը Սուրբ Հոգիին լեցունութիւնն է, եւ ո՛չ թէ Սուրբ Հոգիին պարգեւները: Կրնաս պարգեւներ առնել առանց լեցուելու Սուրբ Հոգիով:

«Որսորդ», ո՛չ քարոզիչ (Յունիս 25)

«Ձեզ մարդու որսորդ պիտի ընեմ»
(Մտ 4.19): Այո՛, մարդու որսորդ եւ ո՛չ թէ մարդու քարոզիչ: Հաւատացեալին պարտականութիւնը միայն Քրիստոսի խօսքերը քարոզելը չէ, այլ նաեւ՝ մարդիկը բերել եւ Քրիստոսի հօտին միացնելն է: Մենք չենք կոչուած միայն քարոզիչներ ըլլալու, այլեւ՝ փրկարար ներկայութիւն ըլլալու մարդոց կեանքին մէջ:

Բոլորս՝ Աւետարանիչներ (Յունիս 26)

Աւետարանը տարածելը եկեղեցականին եւ ուսեալ մարդոց կոչումը չէ միայն, այլ կոչումն է վերածնած ամեն մէկ քրիստոնէայի: Ատաղձագործ Յիսուսը, վրանագործ Պօղոսը, ձկնորս Պետրոսը, մաքսաւոր Մատթէոսը՝ բոլորն ալ Աւետարանին տարածիչները եղան: Սա ցոյց կու տայ թէ ամեն դասակարգի հաւատացեալ մարդ կոչուած է Քրիստոսի Աւետարանը տարածելու:

Տէրը գործի մարդիկ կը փնտռէ
(Յունիս 27)

Աշակերտներ ընտրելու համար՝
Յիսուս չգնաց ժողովարանները ուր

միայն խօսող ռաբբիներ կային: Ան գործի վրայ եղող մարդիկ փնտռեց: Բոլոր աշակերտները գործի վրայ էին երբ Տերը զիրենք կանչեց եւ զանոնք իրեն ընկերակից եւ բարեկամ դարձուց: Ծոյլ մարդիկ չեն կրնար ընկեր ըլլալ Յիսուսի եւ մաս կազմել անոր բանակին: Միշտ գործի վրայ եղիր, սիրէ՛ գործը, եւ Տերը քեզ առաքելութեան պիտի կանչէ:

Մա՛րդը միայն անհնազանդ է
(Յունիս 28)

Ստեղծագործութեան մէջ ամէն բան Աստուծոյ հաստատած օրէնքին համաձայն կ'ընթանայ: Աշխարհ արեւին շուրջ կը դառնայ, ծաղիկը կը ծաղկի, բնութիւնը կը կանաչնայ, տարուան եղանակները իրարու կը յաջորդեն: Ստեղծագործութեան մէջ, միայն մարդը ի՛նք անհնազանդ է Աստուծոյ հաստատած օրէնք-ներուն հանդէպ:

Աստուծոյ պատկերով ստեղծուածը
միայն կ'անարգէ պատկերը Աստուծոյ:

Բնութենէն սորվիլ հնազանդութիւն
(Յունիս 29)

Եթէ բանականութիւն չունեցող
բնութիւնը կը հնազանդի Աստուծոյ
հաստատած օրէնքներուն՝ ինչո՞ւ
բանականութիւն ունեցող մարդիկ չեն
հնազանդիր: Եթէ կամք չունեցող տարրեր կը
կատարեն Աստուծոյ կամքը՝ ինչո՞ւ ազատ
կամքի պարզելը ունեցող մարդիկ զայն չեն
կատարեր: Ո՛վ մարդ, բնութենէն սորվիր
մարդկային բնութեանդ դառնալ, բնութենէն
սորվիր հնազանդիլ Աստուծոյ կամքին:

Յաղթել մեր թշնամիին՝ մեղքին
(Յունիս 30)

Աշխարհին ջաղթողը՝ պիտի չտեսնէ
աշխարհի Ստեղծիչը: Իր մարմնաւոր
ցանկու-թիւնները չխաչող մարդը՝
անմարմին հրեշ-տակներու

բանակներուն մաս պիտի չկազմէ:
Ուստի, այս պահէն սկսեալ պատերա՛զմ
յայ-տարարէ մեղքին դէմ: Մեղքը
թշնամիդ է: Արիւնդ թափելու չափ
կատաղօրէն կռուիք անոր դէմ (Եբր 12.4):
Եթէ չյաղթես մեղքին՝ երկինք պիտի
չմտնես: Երկինքը մեղքին յաղթած
մարդոց տեղն է:

Գիտնականը՝ զԱստուած գիտցողն է
(Յուլիս 1)

Գիտական այս դարուն մէջ, մարդիկ
աներեւելի բաներուն մասին խօսիլը
ծիծաղելի կը նկատեն, եւ կը մոռնան, որ
գիտութեան Աստուածը ինք՝ աներեւելի է:
Իսկական գիտնական մարդը՝ զԱստուած
իբրեւ իր Փրկիչը գիտցող մարդն է: Գիտուն
մարդը Ամենագէտին գիտութիւնը ունեցողն
է: ԶԱստուած չգիտցող գիտունը՝
տգիտութեան մասնագէտն է:

Ճիգ թափե ազատելու մեղքէն
(Յուլիս 2)

Չե՛ն կորսուիր անոնք որոնք ճիգ կը
թափեն Աստուծոյ բաժինը դառնալու,
որովհետեւ Աստուած մեր մեղքերուն չի
նայիր, այլ կը նայի մեղքէն
ձերբազատելու մեր ճիգին, մեր
փափաքին, ի՛րը ըլլալու մեր
աշխատանքին: Աստուծոյ համար շատ
հաճելի բան է տեսնել մեր պայքարը
մեղքին դէմ: Եթէ մեղքին դէմ մղած
պայքարիդ մէջ լուրջ ըլլաս՝ ամբողջ
երկինքը զօրավիգ պիտի կենայ քեզի:

Սէրը յաւիտենական է (Յուլիս 3)

Սէրը դարձուր ընկերդ, քանի որ
յաւիտենական է ան: Ինչ որ ունիս, դրամ,
գործ, պարգեւ, շնորհք, ձիրք,
կարողութիւն եւ այլ բաներ, բոլորը հոս
պիտի ձգես երբ բաժնուիս այս

աշխարհէն: Երբ վախճանիս, մէջդ եղող սէրը չի վախճանիր, որովհետեւ «Սէրը անվախճան է» (Ա.Կր 13.8): Բայց եթէ վախճանիս առանց սիրոյ, մերկ պիտի մեկնիս այս աշխարհէն:

Քու կոչումդ (Յուլիս 4)

Դուն չես կոչուած նմաններդ փրկելու, այլ կոչուած ես փրկարար ներկայութիւն դառնալու անոնց կեանքին մէջ: Դուն չես կոչուած Աստուծոյ գործը ընելու, այլ՝ Աստուծոյ գործակիցը դառնալու: Դուն չես կոչուած հոգեւոր եղբայրներուդ ու քոյրերուդ սէրը ըլլալու, այլ՝ անոնց ծառայութիւն մատուցանող սպասաւոր մը ըլլալու:

Հաւատացեալին նպատակը (Յուլիս 5)

Հաւատացեալ մարդը մեծ մարդ է, բայց իր կեանքին նպատակը մեծութիւններու ձգտիլը պէտք չէ ըլլայ, այլ՝ հոգեւորապէս աճիլը: Ան հարուստ է, բայց իր նպատակը հարստանալը պէտք չէ ըլլայ, այլ՝ Սուրբ Հոգիին պտուղներով զարդարուիլն ու բիրեղանալը: Ան սիրելի՛ մարդ է, բայց իր նպատակը սիրուիլը պէտք չէ ըլլայ, այլ՝ սիրելը:

Տէրը նախ նուիրում կ'ուզէ (Յուլիս 6)

Յիսուս մեր նուերներուն չի նայիր, այլ՝ մեր նուիրումին: Մի՛ նուիրեր Յիսուսի անունով, եթէ ամբողջովին Յիսուսի նուիրուած մէկը չես: Այո՛, Յիսուսի փնտռածը մեր նուերները չեն, այլ՝ մեր նուիրումը իր սիրոյն ու իր սրտին, եւ ասոնք Տիրոջ հետ մենիկ պահեր անցնելով կ'ըլլան: Տէրը պիտի

չվարձատրե՛ք եթէ կու տաս իր սիրոյն
համար, առանց իր սէրը մէջդ ունենալու:

Սուրբ Հոգիին լեցունութիւնը (Յուլիս
7)

Մէկը եկաւ եւ ինծի ըսաւ.
*«Կ'աղօթէինք, յանկարծ Սուրբ Հոգին մեր
վրայ իջաւ, սկսանք լեզուներով խօսիլ, եւ
ապրեցանք անոր լեցունութիւնը»:*
Միրելիներ, ասիկա Սուրբ Հոգիին
լեցունութիւնը չէ, այլ Սուրբ Հոգիին
մկրտութիւնն է, իսկ Սուրբ Հոգիին
մկրտու-թիւնը՝ հոգեւոր մեր կեանքին
առաջին քայլն է տակաւին: Սուրբ Հոգիին
մկրտութիւնն է որ Սուրբ Հոգիին
լեցունութեան կ'առաջնորդէ:

Ի՞նչը քեզ կ'ուրախացնէ (Յուլիս 8)

Այնքան ատեն երբ հոգեւոր մարդը շեշտը կը դնէ պարգեւին վրայ, կը նշանակէ թէ տակաւին սերը իր մէջ հանդէպ Յիսուսին կատարեալ չէ: Այնքան ատեն երբ իր ստացած պարգեւներն են որ զինք կ'ուրախացնեն, կը նշանակէ թէ Յիսուսի ներշնչած եւ Սուրբ Հոգիին լեցունութեան բերած ուրախութիւնը չէ ապրած տակաւին: Պարգեւին տուած ուրա-խութիւնը պէտք չէ շփոթել Տիրոջ ներկայու-թեան տուած ուրախութեան հետ:

Ի՞նչ կ'ուզես (Յուլիս 9)

Ի՞նչ կ'ուզես: Աշխարհային ցանկութիւն-ներուդ յաղթա՞ծ երկինք մտնել, թէ՛ Յիսուսը ցանկութիւնդ դարձուցած երկինք մտնել: Միայն ատելութենէ՞ ազատիլ, թէ նաեւ՝ սիրով

լեցուիլ: Բամբասող մը ըլլալէ՞ դադրիլ,
թէ՛ քարեխօս մը դառնալ: Նպատակդ
միայն ժխտական բաներէ ձերբազատիլը
պէտք չէ ըլլայ, այլ՝ դրական բաներու
կառչիլը, որովհետեւ ատո՛նք են որ քեզ
կը սրբացնեն եւ Տիրոջ ուզած մարդը կը
դարձնեն:

Բարին գործելն է կարեւորը (Յուլիս
10)

Մի՛ ըսեր. *«Ինչո՞ւ պիտի
սպաշխարեմ. ո՛չ մէկու մը վնաս
հասցուցած եմ, եւ ո՛չ ալ մարդ
սպաննած»*: Երկինք մտնողները ուրիշին՝
վնաս չհասցնողները պիտի չըլլան, այլ՝
ուրիշին քարիք ընողները.
չսպաննողները պիտի չըլլան, այլ՝ մեղքի
մահէն ուրիշը ազատողները: Այլ խօսքով,
մի նայիր թէ ինչ չարիք չըրիր մարդոց,
այլ նայիր թէ ինչ քարիք ըրիր: Բարին
գործելն է որ քեզ քարի Աստուծոյ զաւակը
պիտի դարձնէ:

Սիրով տանիլ դժուարությունները
(Յուլիս 11)

Երբ փորձութեանց համար կը տրտնջանք ու կը դժգոհինք, կը նշանակէ թէ տակաւին չենք վարժուած փորձութեանց մէջ տեսնել Աստուծոյ ներկայութիւնը: Եթէ հաւատանք որ առանց Աստուծոյ կամքին բան չի պատահիր հաւատացեալներուս կեանքին մէջ, ա՛յն ատեն միայն պիտի կարենանք ամէն դժուարութիւն սիրով եւ համբերութեամբ տանիլ:

Փոխուելու համար՝ Տիրո՛ջ յանձնուէ
(Յուլիս 12)

Եթէ կ'ապրիս այնպիսի կեանք մը որ քեզ պիտի չառաջնորդէ երկնային կեանքին՝ փոխէ՛ կեանքդ: Եթէ կը քալես այնպիսի ճամբայէ մը որ քեզ Վերին

Երուսաղէմը պիտի չտանի՝ փոխէ՝
ճամբադ: Եթէ Աստուծոյ ուզած անձը չէս՝
մի՛ մնար այնպէս ինչպէս որ ես:
Յանձնուէ Անոր որ քեզի համար խաչին
յանձնուեցաւ. թող ի՛նք դառնայ կեանքդ
ու ճամբադ:

Աստուծոյ կամքը կատարելու մասին
(Յուլիս 13)

Երբ հաւատացեալներ գործ մը
կատարեն եւ դժուարութիւններու
հանդիպին, կը սկսին մտածել որ
հաւանաբար իրենց կատարած գործը
Աստուծոյ կամքին հակառակ բան է: Այս
տեսակ մտածում սխալ է: Ո՞վ ըսաւ որ
Աս-տուծոյ կամքը ընող մարդը
դժուարութիւններու պիտի չհանդիպի:
Աստուածաշունչը բնաւ չ'ըսեր թէ
Աստուծոյ կամքը կատարող մարդուն
կեանքը հեզասահ պիտի ըլլայ: Աստուա-
ծաշունչը հակառակն է որ կը հաստատէ:

Մարդը արժեք է Աստուծոյ համար
(Յուլիս 14)

Մենք արժանիքներ ունենալնուս համար չէ որ Աստուծոյ համար արժեք ենք, այլ արժեք ենք՝ որովհետեւ իր Որդիին արեան գինն ենք: Ուստի, զգո՛յ՛ջ ըլլանք փառաւորելու արժանիքներ ունեցող մարդիկը, եւ անտեսելու արժանիքներէ զուրկ մարդիկը: Մարդը անտեսելը՝ անոր համար թափած Աստուծոյ արիւնը անտեսել է: Եւ Աստուած նման արարք վստահաբար պիտի չանտեսէ:

Իսկական քրիստոնէան (Յուլիս 15)

Իսկական ազնուականութիւնը հարստու-թիւններով օժտուած ըլլալ եւ զրկուածները՝ չարհամարհելն է. ազնուութիւնը՝ վիրաւո-րելու միջոց ունենալով հանդերձ չվիրաւորելն է.

բարութիւնը՝ զօրաւոր ըլլալով հանդերձ
իրաւունք ընել գիտնալն է.
վեհանձնութիւնը՝ յաղթական դուրս գալէ
ետք յաղթանակը ուրիշին հետ բաժնել
գիտնալն է (Զարեհ Արք. Ազնաւորեան):

Յիսուս կը սիրէ՝ զիս փրկել (Յուլիս
16)

Ինծի համար մխիթարութիւն է
գիտնալ որ Յիսուս կարող է զիս փրկել,
բայց աւելի՛ մեծ մխիթարութիւն է,
գիտնալ որ ան կ'ուզէ՝ զիս փրկել, կը
փափաքի՝ զիս փրկել, կ'աշխատի՝ զիս
փրկել, եւ մանաւանդ, կը սիրէ՝ զիս
փրկել: Երբ փրկութիւնդ ցանկացող եւ
փրկութեանդ համար աշխատող
Աստուած մը ունիս՝ ինչո՞ւ
համարձակութեամբ իրեն չես գար:

Կատարել ինչ որ Յիսուս կ'ըսէ
(Յուլիս 17)

«Ինչ որ ըստ ձեզի՝ կատարեցեք» (Յհ 2.5): Ասիկա խնդրանք մը չէ, այլ պատուէր, եւ ատելին՝ հրահանգ: Աշխարհի մէջ չկա՛յ արարած մը որուն ամէն մէկ խօսքը պարտաւոր ըլլանք կատարելու բացարձակ կերպով: Միակ Անձը որուն պատուէրները պարտինք կատարել՝ Յիսուս է, քանի որ մենք ի՛րն ենք, իր ձեռքին գործն ենք: Մեզ իր արինսով՝ իր սեփականութիւնը դարձուց:

Սիրել մեր երկնաւոր Հայրը (Յուլիս 18)

Ինչո՞ւ պէտք է սիրենք մեր երկնաւոր Հայրը՝ մեր Աստուածը: Մենք պէտք չէ սիրենք զԱստուած որովհետեւ իր ստեղծագործութիւնն ենք, այլ որովհետեւ մեզ սիրեց եւ իր Որդիով մեզ իր նո՛ր ստեղծագործութիւնը դարձուց, եւ ասիկա սիրոյ արտայայտութիւն է: Ան

ստեղծիչ ըլլալուն համար չէ որ Հայր կոչուած է, այլ՝ ՍԷՐ ըլլալուն համար:

Կը սիրէ՞ս զԱստուած (Յուլիս 19)

Եթէ զԱստուած կը սիրես՝ աղօթքով ժամանակ կ'անցնէ՞ս հետը: Եթէ ըսես. *«Ես կը սիրեմ զԱստուած. կարելոր չէ աղօթեմ»*: Կ'ըսեմ քեզի. *«Ասիկա տուտ խօսք է, որովհետեւ կարելի չէ սիրել զԱստուած բայց հետը չխօսիլ»*: Ինչպէս կը սիրենք մեր սիրած անձերուն հետ ժամանակ անցնել, այնպէս ալ եթէ կը սիրենք զԱստուած՝ պէտք է ժամանակ անցնենք հետը: Աղօթքը՝ զԱստուած գրկել է. չաղօթող մարդը՝ հեռո՛ւ է Աստուծոյ գրկէն:

Ինչպիսի՞ն ըլլալ (Յուլիս 20)

Երբ կը կանգնիս
ԱՄԵՆԱԳՈՎԵԼԻԻՆ ներկայութեան,

դուն քեզ մի՛ գովեր ինչպէս ըրաւ Փարիսեցին (Ղկ 18.11-12): Դուն չէ որ դուն քեզ արժանի պէտք է համարես վարձատրութեան, այլ՝ ՎԱՐՉԱՏՐՈՂԸ ինք: Դուն չէ որ դատաստան պէտք է ընես դուն քու անձիդ վերաբերեալ, այլ ԴԱՏԱԻՈՐԸ ինք: Մեծ-մեծ մի՛ խօսիր երբ ՄԵԾԻՆ հետ կը խօսիս: Սիրէ՛ դուն քեզ, քանի որ Աստուծոյ զաւակն ես, բայց եսասէր մի՛ ըլլար:

Նեղ դռնէն մտնել (Յուլիս 21)

Սուրբ Օգոստինոս կը բացատրէ որ օձը ինքնիր մորթը փոխելու համար, իր մարմինէն աւելի նեղ ծակ մը կը գտնէ եւ հոնկէ կը մտնէ, եւ երբ ծակէն անցնի, ինքզինք նոր մորթով կը տեսնէ, եւ հետեւաբար, ինքզինք նորոգուած ու նոր կը զգայ: Մարդ արարածը եւս, երբ մտնէ Յիսուսի ըսած նեղ դռնէն, ինքզինք

նորոգուած պիտի զգայ եւ ինքզինք նո՛ր
կեանքի մը դէմ յանդիման պիտի գտնէ:

Չատե՞լ, թե՛ սիրել (Յուլիս 22)

Կա՛յ մէկը որուն կ'ատես: Խնդրէ
Յիսուսէն որ օգնէ քեզի որ սիրես անոր:
Զգո՛յ՛: Ատելութիւնը դադրեցնել՝ չի
նշանակեր ազատագրուած ըլլալ ատելու
ախտէն: Ատելութիւնը դադրեցնելը
առաջին քայլն է, բայց կայ երկրորդ քայլը
որ աւելի կարեւոր է, եւ այն է՝ սիրել:
Աստուծոյ համար հաճելին եւ մեզ
Աստուծոյ զուակ դարձնողը չատելը չէ,
այլ՝ սիրելը:

Չագդուիլ մարդոցմէն (Յուլիս 23)

Եթէ Յիսուս վախնար
Փարիսեցիներուն
քննադատութիւններէն՝ շատ մը
հիւանդներ որոնց բուժած էր Շաբաթ

օրով՝ հիւանդ պիտի մնային,
ներուածներ՝ մեղքի տիղմին մէջ պիտի
մնային, կապուածներ՝ կապանքի մէջ:
Նոյնպէս ալ մենք եթէ արժէք տանք
մարդոց քննադատութիւններուն,
հոգիներ որ կարող ենք բերել Յիսուսի՝
անկարող պիտի ըլլանք բերելու, գործեր
գորս կարող ենք կատարել՝ պիտի
չկրնանք կատարել:

Փախիլ փառքէն (Յուլիս 24)

Փախի՛ր պատիւէն եւ մարդիկ քեզ
աւելի՛ պիտի պատուեն: Փախի՛ր
փառքէն եւ փառքի Տէրը ի՛նք քեզ պիտի
փառաւորէ: Վստահ գիտցիր որ չես
կրնար փառաւորել զԱստուած՝ եթէ
փառքը փնտռող ու սիրող մէկն ես: Եթէ
փառքը փնտռող մէկն ես, ո՛չ Աստուած
քեզ պիտի փառաւորէ եւ ո՛չ ալ մարդիկ.
քանի այդպէս է, ալ ինչո՞ւ կը փնտռես
փառքը: Փախի՛ր քեզ փառաւորողներէն,

քանի անոնք քեզ կը գրկեն երկինքի
փառքէն:

Ի՞նչ է ծոմը (Յուլիս 25)

Իսկական ծոմը ստամոքսը
ուտելիքէն հեռու պահելը չէ, այլ սիրտն
ու հոգին նախանձէն եւ ատելութենէն
հեռու պահելն է, եւ մանաւանդ, զանոնք
Աստուծոյ սիրով եւ հաւատքով լեցնելն է:
Ինչո՞վ կ'օգտուինք երբ պարապ
ստամոքսի կողքին, ունինք նաեւ սերէ
պարպուած սիրտ ու հաւատքէ
պարպուած հոգի:

Զգո՛յ՛ջ ըլլանք թէ ինչ կը սիրենք
(Յուլիս 26)

Զգո՛յ՛ջ եղիր թէ ինչ բան կը սիրես, որովհետեւ Սատանան ամենէն շատ քու սիրած բաներուդ միջոցաւ է որ վրադ կը յարձակի: Եթէ սխալ բաներ կը սիրես, Սատանային համար շատ դիրին է քեզ կործանել: Օրինակ, եթէ կը սիրես դրամը, մարմինի ցանկութիւնը, աթոռը, փառքը եւ այլ նման բաներ, Սատանան կրնայ գնդակի մը նման հետդ խաղալ: Լա՛ւ բաներ սիրէ, այդ ձեւով հեռո՛ւ վանած կ'ըլլաս քեզմէ Սատանան:

Ի՞նչ ատել, ինչի՞ դէմ կռուիլ (Յուլիս 27)

Ատել՞ կ'ուզես. ես չեմ արգիլեր որ ատես. ատել՛, բայց մեղքը ատէ եւ ո՛չ թէ մեղաւորը: Կռուի՞լ կ'ուզես. կռուի՛ր, բայց Չարին ու չար խորհուրդներուն դէմ կռուիր եւ ո՛չ թէ քեզ չարչարողներուն դէմ: Բանի մը

վերջ դնե՞լ կ'ուզես. չեմ ըսեր մի դներ. դի՛ր, բայց հակառակութեան վերջ դիր եւ ո՛չ թէ հակառակորդին: Եթէ եղբայրդ հիւանդանայ, դուն կը փորձես իրե՞ն վերջ դնել, թէ՛ իր հիւանդութեան:

Կռուելու համար՝ պէտք է ասել
(Յուլիս 28)

Եթէ յատուկ մեղք մը կայ որ քեզ ստրկացուցած է, եկո՛ւր քեզի ըսեմ թէ ի՛նչ ձեռով կրնաս ձերբազատիլ անկէ: Խնդրէ՛ Սուրբ Հոգիէն որ օգնէ քեզի ասելու այդ մեղքը: Խնդրէ՛ որ զգուանք դնէ մէջդ անոր հանդէպ: Երբ ասես մեղքը, քեզի համար դիւրին կը դառնայ կռուիլ անոր դէմ եւ յաղթել զայն: Այլապէս, չես կրնար կռուիլ մեղքի մը դէմ զոր կը սիրես:

Չըլլալ տկար քրիստոնէայ (Յուլիս 29)

Մի՛ թոյլ տար որ մարդիկ մէկ բառով
մը կամ մէկ ծուռ նայուածքով մը
թունաւորեն ամբողջ օրդ, երբեմն ամբողջ
շաբաթդ կամ ամբողջ ամիսդ: Երբ
մարդիկ մէկ բառով մը կը յաջողին վրադ
տիրել, ասիկա չի նշանակեր որ անոնք
զօրաւոր են կամ ազդեցիկ, այլ կը
նշանակէ թէ դուն տկար քրիստոնեայ ես:
Եթէ Յիսուս ի՛նքն է որ կը տիրէ ու
թագաւորէ կեանքիդ վրայ, ի՞նչպէս
մարդիկ կրնան բառով մը տիրել վրադ:

Քրիստոս՝ տուիչը նոր կեանքի
(Յուլիս 30)

Քրիստոս չեկաւ մեր կեանքը նորոգելու,
այլ՝ բոլորովին նո՛ր կեանք տալու մեզի, եւ
այդ նոր կեանքը՝ իր իսկ կեանքն է:
Քրիստոսի զօրութիւնը կը կայանայ ո՛չ թէ
անոր մէջ որ ան կարող է մեր հին կեանքը
նորոգել, այլ անոր մէջ՝ որ ան կարող է մեր
հին կեանքը առնել եւ զանիկա բոլորովին
նոր դարձնել: Դուն ունի՞ս այդ նոր կեանքը,

որ Յիսուսաբոյր կեանքն է, Յիսուսով
բարախին կեանքն է, Յիսուսի՛ կեանքն է:

Պզտիկ մեղքերուն վտանգը (Յուլիս
31)

Անտարբեր մի՛ ըլլար փոքր
մեղքերուն հանդէպ: Յիշէ որ ամենէն մեծ
մեղքերը իրենց ծագումին մէջ եղած են
շատ փոքր. ժամանակի ընթացքին է որ
անոնք մեծցած ու տիրած են մեր վրայ:
Կատաղօրէն կռուիր մեղքին դէմ երբ
տակաւին անիկա փոքր է եւ սպաննէ
զայն: Այսօրուան փոքր անվնաս օձը
(մեղքը)՝ վաղը պիտի մեծնայ եւ իր թոյնով
մեռցնէ քեզ: Այսօրուան հաճելի կորիւնը՝
վաղը բզքտող առիծի պիտի վերածուի:

Քեզի տրուած գո՛րծը ըրէ միայն
(Օգոստոս 1)

Շատ բան ընողը չէ որ պիտի վարձատրուի, այլ՝ Աստուծոյ կամեցած գործը կատարողը: Ամէն հաւատացեալ իրեն յատուկ աստուածատուր գործ մը ունի: Պէտք չէ փորձէ ուրիշին գործը ընել: Պէտք է փորձէ գիտնալ թէ Աստուած ի՛նչ կ'ուզէ իրմէ եւ միայն ատիկա ընէ: Մեր Տէրը Յիսուս երբեք չըրաւ այն ինչ որ Սուրբ Հոգին ինք պիտի ըներ:

Կապելու համար Սատանան®
(Օգոստոս 2)

Աղօթքով յարատեւ կապի մէջ եղիր Աստուծոյ հետ, որպէսզի մեղքը չկրնայ կապի մէջ ըլլալ հետոյ եւ կապել քեզ: Երբ աղօթքով կապուիս Աստուծոյ՝ կապած կ'ըլլաս Սատանան կեանքիդ մէջ: Երբ դուն Յիսուսի ձեռքէ-րուն մէջ ես՝ Չարը չի

կրնար իր ձեռքը բար-ձրացնել վրադ, իսկ նոյնիսկ եթե բարձրացնե՝ պիտի կոտրի անոր ձեռքը: Չարը չի կրնար իշխանութիւն ունենալ քու վրադ, երբ դուն քեզ Յիսուսի իշխանութեան յանձնած ես:

Ձե՛ռքդ երկարէ (Օգոստոս 3)

«Ձե՛ռքդ երկարէ» (Մր 3.5): Մեր Տիրոջ խօսքն է ասիկա ուղղուած գօսացած ձեռքով մարդուն: Ան երկարեց ձեռքը եւ բուժուեցաւ: Միրելի՛ս, այս խօսքը քեզի ալ ուղղուած է: Ձե՛ռքդ երկարէ Տիրոջ ձեռքին՝ որպէսզի քեզ ալ բուժէ եւ քեզ իր գործակիցը դարձնէ: Ձե՛ռքդ երկարէ Յիսուսի՝ որպէսզի մեղքի մուրին փոխարէն գայն լեցնէ՝ սրբութեամբ: Ձե՛ռքդ երկարէ աղքատին՝ որպէսզի հարստանաս Աստուծոյ աչքին:

Տէրը եկաւ եւ դարձեալ պիտի գայ
(Օգոստոս 4)

Քրիստոս առաջին անգամ եկաւ կապուածը արձակելու, երկրորդ անգամ պիտի գայ չարձակուածը յաւերժապէս կապելու: Առաջին անգամ եկաւ կորսուածը գտնելու, երկրորդ անգամ պիտի գայ չգտնուածը կորսնցնելու: Առաջին անգամ եկաւ մեղքի բանտարկեալները ազատելու, երկրորդ անգամ պիտի գայ մեղքէն չազատուածները՝ մեղքի ԲԱՆՏԻՆ մէջ նետելու:

Յիսուսո՛վ տար ամէն ինչ (Օգոստոս 5)

Երբ քեզի պատահող դժուարութիւնները փորձես առանձինդ տանիլ՝ անոնք անչափօրէն մեծ լերան մը նման պիտի թուին քեզի, բայց եթէ զանոնք յանձնես Յիսուսին, անոնք ասի մը աւազի նման թեթեւ եւ դիւրաւ տանելի պիտի ըլլան: Եթէ կեանքի բեռը

առանձինը կրես՝ անիկա քեզի անէծք
պիտի ըլլայ, իսկ եթէ զայն յանձնես
Տիրոջ՝ անիկա քեզի օրհնութիւն պիտի
ըլլայ:

Ե՞րբ կը յիշես զԱստուած (Օգոստոս
6)

Աստուած կը տրտմի երբ կը տեսնէ
թէ զինք կը յիշենք միայն մեր վիշտերուն
մէջ, իսկ մեր ուրախութիւններուն ու
յաջողութիւններուն մէջ զինք կը
մոռնանք: Աստուած սուգի Աստուած չէ,
այլ՝ ուրախութեան: Դուն կ'ուրախանա՞ս
այն անձով որ միայն նեղութեան ատեն
քեզ կը յիշէ: Բարեկամ կը նկատե՞ս միայն
փորձութեան ատեն քեզի դիմողը: Կամ
դրացի կը սեպե՞ս այն անձը որ դուռդ կը
բաղխէ կարիքի մէջ եղած ատեն միայն:

Զգոյշ եւ արթուն (Օգոստոս 7)

Երբ ուրախ ես՝ գոհութեան երգ երգէ Տիրոջ որպէսզի ուրախութիւնը քեզ մոռցնել չտայ Աստուած: Երբ նեղութեան մէջ ես՝ փառք տուր Տիրոջ որպէսզի աւելնայ փառքդ որ Աստուած քեզի համար պատրաստած է: Երբ խանդավառ ես՝ խնդրէ որ Տէրը քեզի յայտնէ իր կամքը, որպէսզի խանդավառութեան պահուն իր կամքին հակառակ որոշումներ չառնես:

Աշխարհի մէջ չկա՛յ արդարութիւն
(Օգոստոս 8)

Այս աշխարհը չունի՛ մեզի ընծայելիք արդարութիւն, իրաւունք եւ հաւասարութիւն, եւ զուր է անկէ սպասել այդ բաները: Հաւատացեալ մարդը միայն Աստուծմէ կը սպասէ այն արդարութիւնը, իրաւունքը եւ հաւասարութիւնը, որոնք երկինքի արքայութեան յատուկ են, եւ միայն

արքայութեան հաստատումով մեր մնայուն
բաժինը պիտի ըլլան, արդարութեան ծարաւ
հոգիներուն քաղցին ու ծարաւին յագեցում
բերելու (Չարեք Արք. Ազնաւորեան):

Չգոռոզանանք երբ կանչուինք
(Օգոստոս 9)

Երբ Աստուած կ'ընտրէ մեզ, կ'ընտրէ ո՛չ թէ որովհետեւ կատարեալ ենք, այլ՝ որպէ՛սզի կատարեալ ըլլանք: Աստուած չ'ընտրէր մարդիկը իրենց ունեցած առաքինութեանց համար, այլ կ'ընտրէ, զանոնք առաքինի դարձնելու համար: Շատեր որոնք ընտրուած եւ առաքելութեան մը կանչուած են Տիրոջ կողմէ՛ գոռոզացած են, կարծելով որ իրենք «բան» մըն են, եւ այդ ձեւով կորսնցուցած են իրենց փրկութիւնը:

Ապաշխարութիւնը՝ բոլորին համար
(Օգոստոս 10)

«Ես ի՞նչ ըրած եմ որ ապաշխարեմ»:
Ո՛հ, եթէ այսպէս ըսող մէկն ես, լա՛ւ գիտցիր, որ նոյնիսկ եթէ աշխարհի ամենէն մաքուր եւ ամենէն սուրբ անձն ես, պէ՛տք ունիս ապաշխարութեան եւ Յիսուսի յանձնուելու. պէտք ունիս

Յիսուսին այնքան՝ որքան պետք ունի
Յիսուսին աշխարհի ամենէն մեղաւոր,
ամենէն ամբարիշտ եւ ամենէն անօրէն
մարդը: Հրեշտա՛կ անգամ ըլլաս՝ չես
կրնար արքայու-թիւն մտնել առանց
ապաշխարութեան:

Ինչո՞վ կ'օգտուինք® (Օգոստոս 11)

Ինչո՞վ կ'օգտուինք երբ Աստուծոյ
զաւակներ կը կոչուինք, բայց զիրար
եղբայր չենք նկատեր: Ինչո՞վ կ'օգտուինք՝
երբ աւետաբեր բերան ունինք, բայց՝
դժբախտաբեր կեանք: Ինչո՞վ կ'օգտուինք
երբ Քրիստոսի անունը կը կրենք, բայց
իրարու ցար չենք կրեր: Ինչո՞վ
կ'օգտուինք երբ կ'անդամա-գրուինք
եկեղեցիին, բայց չենք անդամագրը-ուիր
Քրիստոսի: Ինչո՞վ կ'օգտուինք երբ կը
մօտենանք սուրբ Հաղորդութեան, բայց
չենք մօտենար իրարու:

Տէրը եւ մենք (Օգոստոս 12)

Տէ՛ր, դուն Դատաւորդ
դատապարտեալ եղար մեզի համար, իսկ
մենք՝ դատապարտեալներս, դատաւորի
հովեր կ'առնենք: Դուն Փառաւորդ ամէն
անարգանքի տոկացիր, իսկ մենք՝
անարգներս, փառք փնտռող ստրուկներ
դարձած ենք: Դուն Մեծդ փոքրացար, իսկ
մենք՝ փոքրերս, մեծութիւն կը փնտռենք:
Տէ՛ր, կը խնդրենք, տո՛ւր մեզի
հեգութենէդ, տո՛ւր մեզի
խոնարհութենէդ:

Արթուն հսկել (Օգոստոս 13)

*«Դաշտերուն մէջ հովիւներ կային,
որոնք գիշերով իրենց հօտերուն
պահակութիւն կ'ընէին: Տիրոջ հրեշտակը
անոնց երեւցաւ» (Ղկ 2.8-9): Աւետիսը
հոգեւորապէս արթուն մարդոց կը
յայտնուի: Երկնաւոր Հայր, օգնէ ինձի որ
ես ալ այս հովիւներուն նման միշտ
աղօթքով արթուն հսկեմ, յատկապէս*

գիշերները, որպեսզի մեղքի մութը չտիրէ վրաս, եւ որպեսզի հրեշտակներուն հետ միասին փառաբանեմ ԾՆՈՒՆԴԴ ինծի համար:

Անդրդուելի ըլլալ (Օգոստոս 14)

Քրիստոնէայ մարդը պէտք է անդրդուելի մնայ աստուածաշնչական իր համոզումներուն մէջ, բայց անդրդուելի ըլլալ չի նշանակեր յամառ ու կամակոր ըլլալ, ո՛չ ալ կը նշանակէ մեր խօսքը ուրիշին պարտադրել կամ ուրիշին խօսքը միշտ սխալ որակել: Իր խօսքին մէջ անդրդուելի եղող մարդը՝ ինքնիր խօսքին կառչած մարդ պէտք չէ ըլլայ, այլ՝ Աստուծոյ խօսքին կառչած մարդ:

Նեղութեանց ետին օրհնութիւն կայ
(Օգոստոս 15)

Ասկէ առաջ ըսած եմ. «*Երբ ուրախութեամբ դիմագրաւենք նեղութիւնը՝ նեղութիւնը կը դադրի նեղութիւն ըլլալէ եւ կը դառնայ օրհնութիւն*»: Ամէն նեղութիւն հետը օրհնութիւն կը բերէ: Բայց նեղութեան դիմաց տրտնջացող մարդը՝ կը կորսնցնէ այն օրհնութիւնը որ Աստուած վերապահած է իրեն: Ինչպէս կայծակը հետը օրհնաբեր անձրեւ կը բերէ, այնպէս ալ փորձութիւնը հետը օրհնութիւն կը բերէ, եթէ յաղթենք փորձութեան:

Ի՞նչպէս պէտք է հասկնալ զիջիլը
(Օգոստոս 16)

«*Մէր ունեցողը միշտ կը զիջի*» (Ա.Կր 13.7): Զիջիլ չի նշանակեր ի յայտ գալ տկար անձ մը իբրեւ, այլ կը նշանակէ ընտրել խոնարհութեան ճամբան, երբ անդին մարդիկ կը գոռոզանան եւ կը մերժեն զիջիլ: Զիջիլը՝ մեր անհատականութեան ու ամուր կեցուածքին խորտակումը չէ, այլ մեր ես-ին

ու եսասիրութեան խորտակումն է: Զիջիլը՝ Սուրբ Հոգիով լեցուած մարդու գործ է, ահա թէ ինչո՛ւ աշխարհի մարդիկ զիջիլ չեն կրնար:

Ո՞վ կրնայ® (Օգոստոս 17)

Ո՞վ կրնայ կեանքս իլել իմ ձեռքէս, Յիսո՛ւս է իմ կեանքս: Ո՞վ կրնայ ապագաս կործանել, Տէ՛րն է իմ ապագաս: Ո՞վ կրնայ զիս տրտմեցնել երբ Սուրբ Հոգին է զիս ուրախացնողը: Ո՞վ կրնայ զիս մեռցնել երբ ես անմահացած եմ Խաչեալով: Ո՞վ կրնայ յաղթել զիս երբ ես յաղթուած եմ Յիսուսի սէրէն: Ո՞վ կրնայ շլացնելով մոլորեցնել զիս երբ ես վճռած ու ուխտած եմ քալել դէպի երկինք տանող ճամբէն:

Յիսուս մեր ըրածին պիտի նայի
(Օգոստոս 18)

Դատաստանի օրը Յիսուս միայն մեր կրած անհրաւորութիւններուն ու զրկանքին պիտի չնայի, այլ նաեւ ու յատկապէս, պիտի նայի եթէ մե՛նք անհրաւած ու զրկած ենք ուրիշը: Որքա՛ն հաւատացեալներ կան որոնք կը մոռնան այս իրողութիւնը, եւ կը խօսին իրենց կրած զրկանքին ու անհրաւորեան մասին, բայց բնաւ չեն խօսիր ուրիշին իրենց կատարած անհրաւորեան մասին:

Ես քո՛ւկդ եմ, Տէ՛ր (Օգոստոս 19)

Ներեցի՛ր Աստուա՛ծ: Թողութեան աւետիսով լի ու իրական ուրախութիւն տուիր ինձի: Ձեռքիդ գործն եմ Տէ՛ր, ուստի, մի՛ թողուր ձեռքս. զիս ձեռքիդ մէջ առ ու հոն պահէ: Աչքիդ բիբն եմ Տէ՛ր, ուստի, աչքդ վրաս թող ըլլայ յարատեւ: Սիրահարդ եմ Տէ՛ր, ուստի, զիս սրտիդ մօտիկ պահէ: Զաւակդ եմ Տէ՛ր, ուստի, որդեգրութեան մատանիով զիս դրոշմէ արեւուդ մէջ:

Տաճարանալու մասին (Օգոստոս 20)

Տաճար երթալը ուրիշ բան է, տաճարանալը՝ ուրիշ բան: Տաճար մտնելը ուրիշ բան է, իբրեւ տաճար Աստուծոյ մուտքը վայելելը՝ ուրիշ բան: Տաճար գալը չի բաւեր. տաճարի Գլուխին ու Գահակալին եկուր: Որքա՛ն մարդիկ կան որոնք եկեղեցի կու գան, բայց Աստուծոյ չեն գար, Որքա՛ն մարդիկ կան որոնք սուրբ Պատարագի ներկայ կ'ըլլան, բայց ՊԱՏԱՐԱԳՈՒԱԾԸ ներկայ չէ իրենց ներսիդին:

Տուողին նայիլ եւ ո՛չ թէ տրուածին
(Օգոստոս 21)

Տէ՛ր, մի՛ տար ինծի ոեւէ պարգեւ, եթէ երբեք ասիկա պատճառ պիտի ըլլայ որ ես դառնամ ծառայ այդ պարգեւին ու

դադրիմ քու ծառադ ըլլալէ: Մի՛ տար
ինծի ուէէ շնորհք, եթէ այդ շնորհքը ինք
պիտի դառնայ իմ սիրոյս ու
պաշտամունքիս առարկան: Տէ՛ր,
սորվեցուր ինծի Տուողիդ ցանկալ եւ ո՛չ
թէ տրուածին, քեզի՛ սպասել եւ ո՛չ թէ
քեզմէ, աչքերո՛ւդ նայիլ եւ ո՛չ թէ ձեռքիդ,
գրկիդ նայիլ եւ ո՛չ թէ «գրպանիդ»:

Անօգուտ աղօթքը (Օգոստոս 22)

Հայ Եկեղեցին կ'ընդունի
հոգեհանգիստը, բայց անօգուտ կը գտնէ
աղօթել հոգեպէս անձնասպան եղողներուն
համար, ճիշդ ինչպէս չ'աղօթեր մարմնապէս
անձնասպան եղողներուն համար: Աղօթքով
հայցել Աստուծոյ գթութիւնը՝ ինքնիր անձին
եւ ուրիշին հանդէպ անգութ ու անողորմ
եղողին համար՝ բնա՛ւ օգուտ մը չունի:
Մարդատեաց եւ ինքնատեաց մարդուն
համար Մարդասէրէն ներում խնդրելը՝
օգուտ չ'ըներ:

Աստուած անտարբեր չէ (Օգոստոս
23)

Ես չեմ գթար այն մարդուն, որ իրեն,
կամ իր ընտանիքին, կամ իր ազգին
պատահած աղետի մը պատճառը Աստուծոյ
անտարբերութիւնն ու անգթութիւնը կը
նկատէ: Ո՛չ, Աստուած անտարբեր ու
անգութ չէ, այլ՝ տարբեր ու գթառատ,
տարբեր մանաւանդ զինք անտարբեր
կարծողներէն: Աղէտները չարիք են, այո՛,
բայց աւելի մեծ չարիք է այդ աղէտները
նկատել արդիւնք Աստուծոյ
անտարբերութեան:

Աղօթքը՝ Չարին դէմ պատերազմիլ է
(Օգոստոս 24)

Երբ Տիրոջ յանձնուիս եւ
նեղութիւններու հանդիպիս՝ մի զարմանար
ըսելով. *«Քրիստոսի յանձնուեցայ,
փորձութիւնները աւելի՛ զօրացան»*: Ինչո՞ւ
կը մոռնաս որ Քրիստոսի յանձնուիլը՝

Մատանային դեմ պատերազմ յայտարարել է: Ինչո՞ւ կը մոռնաս որ աղօթելը Մատանային թագաւորութիւնը ոմբակոծել է: Բնական բան չէ՞ որ Չարը կռուի քեզի դեմ երբ պատերազմ կը յայտարարես իրեն դեմ, եւ երբ կը ոմբակոծես իր թագաւորութիւնը:

Չորտնջալու համար® (Օգոստոս 25)

Այնքան ատեն որ չես սորված քեզի պատահող փորձություններուն չարիքներուն եւ յուսախաբություններուն մէջ տեսնել Աստուծոյ մատր, այսինքն՝ արտօնութիւնն ու դաստիա-րակչական նպատակը, վստահ եղիր, որ ամ-բողջ կեանքդ պիտի անցնես մնայուն տրտունջ-քով, դժգոհութեամբ եւ անգոհունակութեամբ: Իսկ կեանք մը որուն մէջ յարատեւ տրտունջք եւ դժգոհութիւն կայ՝ այդ կեանքին մէջ աճում բնաւ չ'ըլլար:

Յոյսի մասին (Օգոստոս 26)

«Յոյսը երբեք ամօթով չի ձգեր» (Հո 5.5): Յո'յսն է որ մեզ ակնկալութեան հոգիով կը լեցնէ, իսկ ակնկալող հոգի չունեցող մարդը՝ ոչինչ կը ստանայ

Աստուծմէ: Յոյսը այն պարանն է որ մեզ կը քաշէ դէպի երկինք. այդ պարանը չունեցող մարդը՝ կապուած կ'ըլլայ այս աշխարհին եւ այս աշխարհէն անդին ոչինչ կը տեսնէ: Յո՛յսն է որ կ'օգնէ մեզի տեսնելու մահէն անդին մեզի սպասող աստուածային կեանքն ու փառքը:

Կարեկից ըլլալու կարեւորութիւնը
(Օգոստոս 27)

Հաւատացեալներու մեծագոյն աստուա-ծահաճոյ առաքելութիւնը՝ ցաւով ու վիշտով լեցուն մարդոց հետ հաղորդակցիլն է եւ անոնց կարեկից ըլլալն է: Հաղորդակցութիւնը, ցաւի մէջ եղողին խրատ տալը չէ, այլ երթալ քովը նստիլ եւ զինք լսել է, իրեն ժպտալ եւ հետը ժամանակ անցնել է: Այսօր աշխարհ չի տառապիր խելք ու խրատ տուողներու բացա-կայութենէն, այլ կարեկցող սիրտ ունեցողնե-րու բացակայութենէն:

Ուրիշի՛ն ալ ցաւը տեսնենք
(Օգոստոս 28)

Ուշադրութիւնդ երբեք մի՛
կեղրոնացներ քու դժբախտութիւններուդ
եւ ցաւերուդ վրայ, որովհետեւ ասիկա
պատճառ կ'ըլլայ որ երբեք չտեսնես
ուրիշին դժբախտութիւնն ու ցաւը: Այն
անձը որ միշտ կը մտածէ ու կը խօսի իր
կրած նեղութիւններուն մասին, երբեք չի
կրնար տեսնել կամ խօսիլ ուրիշին կրած
նեղութիւններուն մասին: Մեր ցաւերը
մեզ թող չկուրցնեն ուրիշներու ցաւին:

Գնահատել ուրիշին յաջողութիւնը
(Օգոստոս 29)

Այն մարդը որ ինքզինք միշտ յաջող
կը տեսնէ, չի կրնար ուրիշին ձեռք ձգած
յաջողութիւնները տեսնել, իսկ նոյնիսկ
եթէ տեսնէ, չի կրնար զանոնք գնահատել:
Ունենանք ազնուութիւնը տեսնելու եւ

գնահատելու ուրիշին յաջողութիւնները նաեւ: Պէտք չէ յաջող նկատել այն մարդը որ ուրիշին յաջողութիւնը գնահատել չի գիտեր:

Երեք մայրերը (Օգոստոս 30)

Ամէն հաւատացեալ ունի երեք մայր: 1) Իր երկրաւոր մայրը: 2) Եկեղեցին: 3) Եւ Աստուածամայր Մարիամը: Պէտք է սիրել ու յարգել առաջինը՝ որովհետեւ ան ծնունդ տուաւ մեզի, պէտք է կառչած մնալ երկրորդին՝ որովհետեւ ան սնունդ կու տայ մեր հոգիին, եւ պէտք է աղօթել երրորդին՝ որովհետեւ ան հաւատացեալ մարդուն մեծ ապաւենն ու պաշտպանն է, եւ կոչուած՝ բոլորիս մայրը դառնալու երկինքի մէջ:

Աստուած հայր ու դատաւոր է (Օգոստոս 31)

Չարհամարհենք զԱստուած՝
որովհետեւ ան մեր հայրն է. ո՛չ ալ
անտարբեր ըլլանք անոր հանդէպ՝
որովհետեւ ան մեր դատաւորն է:
Աստուած հայր է, այո՛, բայց արդա՛ր
հայր է, եւ դատաւոր է, այո՛, բայց քա՛ղցր
ու գթառա՛տ դատաւոր է: Ուստի, յիշենք
իւր արդարութիւնը՝ որպէսզի
զգաստանանք, եւ չմոռնանք իւր
քաղցրութիւնը՝ որպէսզի չուսալքուինք:

Աստուծոյ գաւակը գին չունի
(Սեպտեմբեր 1)

Եթէ Յիսուսի սերը ունիս սրտիդ մէջ,
գիտցիր որ դուն ամբողջ աշխարհէն
աւելի սուղ եւ ամբողջ տիեզերքէն աւելի
թանկագին ես Աստուծոյ աչքին: Յիսուսի
համար իսկական աշխարհը այս
աշխարհը չէ, այլ այն մարդն է՝ որ
զԱստուած դարձուցած է իւր ամբողջ
աշխարհը: Բան մը որ շատ կը սիրես՝

ատիկա քեզի համար աշխարհը չ'ըլլար:
Ուստի, եթէ Յիսուս քեզ կը սիրէ, ուրեմն,
դուն ես աշխարհը Յիսուսի համար:

Մարդիկ պետք է սորվին ներել իրար
(Մեպտեմբեր 2)

Մարդիկ անկատար են: Մի՛շտ ալ սխալ ու մեղք պիտի գործեն: Մի՛շտ ալ իրար պիտի վիրաւորեն, գիտակցաբար թէ անգիտակցա-բար: Ասիկա ճշմարիտ է մանաւանդ նոյն շրջանակին մէջ՝ իրարու քով ապրող մարդոց համար: Եթէ անոնք չսորվին մի՛շտ, մնայուն կերպով եւ առանց պայմանի ներել իրար՝ պիտի սկսին դժոխքը ապրիլ դժոխք նետուելէ առաջ:

Դո՛ւն գնա հաշտուէ (Մեպտեմբեր 3)

Մի՛ ըսեր. *«Ի՛նք սխալ գործեց, թող ի՛նք գայ հաշտուի»*: Յիշէ որ դո՛ւն մեղք գործած էիր Աստուծոյ դէմ բայց Աստուած ի՛նք եկաւ քեզ իր հետ հաշտեցնելու: Աստուած չսպասեց որ հաշտութեան տրամադրութիւն ցոյց տաս

որպէսզի գայ եւ քաւէ մեղքերդ, այլ եկաւ
եւ քաւեց մեղքերդ երբ քովդ հաշտութեան
տրամադրութիւն բնա՛ւ չկար: Տէրը
ստրվեցուց երթալ եւ հաշտուիլ ուրիշին
հետ նոյնիսկ եթէ ուրիշն է յանցաւորը
(Մտ 5.23-24):

Ինչո՞ւ ծնաւ Յիսուս (Սեպտեմբեր 4)

Յիսուս կոչուեցաւ Դաւիթի Որդի՝
որպէսզի քեզ դարձնէ Աստուծոյ որդի:
Յիսուս թոյլ տուաւ որ ստրուկը հայր
ըլլայ իրեն՝ որպէսզի դուն՝ ո՛վ ստրուկ
մարդ, Տէրը ունենաս իբրեւ հայր: Ան
ծնաւ մարմինէ՝ որպէսզի դուն ծնիս
Հոգիէն: Ան ծնաւ կնոջմէ որպէսզի
դադրիս կնոջ զաւակ ըլլալէ [եւ դառնաս
Աստուծոյ զաւակ] (Ս. Յովհան
Ոսկեբերան):

Մի՛ սպասեր հասկնալ, այլ՝
վստահէ՛

(Սեպտեմբեր 5)

Մի՛ փորձեր հասկնալ քեզի պատահող փորձանքներն ու նեղութիւնները, այլ պարզապէս հաւատայ որ Աստուած քեզ կը սիրէ եւ զանոնք քու բարիքիդ համար պիտի գործածէ: Աստուած քեզմէ չ'ըսպասեր որ հասկնաս ամէն ինչ, բայց կը սպասէ որ ամէն ինչի մէջ վստահիս իրեն: Եթէ ամէն ինչ հասկնայիր ու վստահէիր՝ առաքինի՝ պիտի չըլլայիր: Առաքինի մարդը ան է՝ որ կը վստահի առանց հասկնալու:

Աստուածաշունչին զօրութիւնը
(Սեպտեմբեր 6)

Աշխարհի մէջ չկա՛յ ուրիշ փրկարար գիրք եթէ ոչ Աստուածաշունչը միայն, եւ ինչո՞ւ. որովհետեւ անիկա Փրկիչին ու փրկու-թեան կարօտ մարդոց գիրքն է: Չկա՛յ ուրիշ յաւիտենական գիրք եթէ ոչ Աստուածաշունչը միայն, եւ ինչո՞ւ. որովհետեւ յաւիտենական

Աստուծոյ գիրքն է անիկա:
Աստուածաշունչը Աստուծոյ շօշափելի
խօսքն է, որ կեանքեր կը փոխէ, բայց ինք
անփոփոխելի կը մնայ:

Սուրբ Հոգիով լեցուած մարդը
(Մեպտեմբեր 7)

Աստուծոյ Հոգիով լեցուած մարդը՝
հօօ՛ր մարդ է, որովհետեւ Հոգին ի՛նքն է
որ կը խօսի անոր մէջ ու միջոցաւ: Երբ
Սուրբ Հոգին ի՛նք ըլլայ խօսողը մեր
միջոցաւ, այն ատեն, կրնանք
հարստացնել առանց դրամի, կրնանք
համոզել առանց բռնի ոյժին դիմելու,
կրնանք զինել առանց զէնքի, կրնանք
յաղթել առանց սուրի, կրնանք թաղուիլ
բայց չմեռնիլ:

Հեռո՛ւ մնալ կործանարար
խօսքերէն
(Մեպտեմբեր 8)

Մաքուր սէր եւ անկեղծ հաւատք
ունեցող մարդը չի մտներ եւ չ'ուզեր
մտնել վէճերու մէջ, որոնցմէ զգուշանալ
կը պատուիրէ Աստուծոյ առաքեալը
(Ա.Տմ 1.3-4), ընդհակա-ռակը, կը խօսի
միայն այն՝ ինչ որ օգտակար է ուրիշին,
ինչ որ ուրիշին մէջ հաւատքի
արթնութիւն եւ աճում կը բերէ: Սէր
ունեցող մարդը՝ հեռո՛ւ կը մնայ վէճերէն:

Երբ մարդ գիտնայ արժէքը իր
հոգիին®
(Մեպտեմբեր 9)

Ես կը հաւատամ որ եթէ մարդ
արարածը իսկապէս գիտնայ թէ որքան
թանկագին է իր հոգին Տիրոջ համար՝
պիտի սկսի ջերմե-ռանդօրէն աղօթել ո՛չ

միայն իր, այլև ուրիշներու հոգիին փրկութեան համար: Բայց մէկը որ անտարբեր է ինքնիր հոգիին փրկութեան հանդէպ՝ մի՛ սպասէք անկէ որ մտահոգ ու աղօթող ըլլայ ուրիշին փրկութեան համար:

Մարդասեր ըլլալու համար®
(Մեպտեմբեր 10)

Մարդ չի կրնար անկեղծ, մաքուր եւ կատարեալ սէր ունենալ իր նմանին հանդէպ՝ եթէ Յիսուսի հանդէպ կատարեալ սէր չունի եւ եթէ Աստուծոյ սէրը իր մէջ տեղ չէ գտած: ԶԱստուած չսիրող մարդը՝ չի կրնար իր նմանը սիրել եւ ո՛չ ալ նոյնիսկ կրնայ ինքզինք սիրել: Աստուածսիրութիւնն է որ մեզ մարդասեր կը դարձնէ:

Սէր (Մեպտեմբեր 11)

Հրաշալիք մըն է ստեղծագործութիւնը, թէպէտ ստեղծագործութիւնը ինք՝ հրաշքի հետեւանք չէ, այլ՝ սիրոյ արտայայտութիւն: Հրաշալի է մեզի տրուած փրկութիւնը, բայց փրկութիւնն ալ հրաշքի արդիւնք չէ, այլ՝ սիրոյ

արդիւնք: Աստուած ինք նաեւ հրաշալի է, բայց եթէ երբեք մարդիկ իրեն կու գան, կու գան ո՛չ թէ որովհետեւ հրաշագործ Աստուած է, այլ որովհետեւ ՍԷՐ ԱՍՏՈՒԱԾ է:

Երբ սէր չկայ® (Սեպտեմբեր 12)

Այն փոխանցուած պատգամը որուն մէջ սէր չկայ՝ որքան ալ ատիկա գեղեցիկ ըլլայ՝ շինութիւն չի բերեր: Այն «վէճը» որ չի բխիր ճշմարտութեան հանդէպ մեր ունեցած սէրէն՝ մեզ աւելի՛ կը հեռացնէ ճշմարտութենէն եւ թշնամի ու հակառակորդ կը դարձնէ իրար: Հոն ուր սէր չկայ՝ հոն «ես»ը կայ, իսկ հոն ուր «ես»ը կայ՝ հոն աստելութիւն կայ:

Աղօթքը՝ միակ միջոց (Սեպտեմբեր 13)

Մի՛ ըսեր. *«Ես կը հաւատամ
Աստուծոյ, կարենոր չէ աղօթել»*: Յիշէ որ
դուն աղօթքէն զատ չունիս ուրիշ միջոց
փաստելու որ կը հաւատաս Աստուծոյ, եւ
չունիս ուրիշ միջոց կապուելու Աստուծոյ
հետ ու սիրոյ յարաբերութեան մէջ
ըլլալու անոր հետ: Եթէ աղօթքէն զատ
ուրիշ միջոց ըլլար կապուելու Աստուծոյ՝
Յիսուս ինք պիտի չաղօթէր եւ աղօթել
պիտի չտրվեցնէր:

Յիսուս է որ կը փրկէ (Մեպտեմբեր
14)

Յիսուս ի՛նքն է որ իր արինով
փրկեց մարդիկը: Մեր կոչումը մարդիկը
Քրիստոսով իրագործուած փրկութեան
բերելն է եւ ո՛չ թէ մարդիկը փրկելը:
Աստուած կ'ուզէ՛ որ մենք փրկարար դեր
ունենանք մարդոց կեանքին մէջ, բայց
երբեք չ'ուզեր որ մենք զմեզ փրկիչ
կարծենք: Չգոյ՛ջ ըլլանք հետեւաբար,
խորհելու թէ մե՛նք է որ մարդիկը կը
փրկենք:

Իսկապէս կ'ապրի՞ս (Մեպտեմբեր
15)

Դուն ստեղծուած ես Աստուծոյ
կամքը կատարելու նպատակով: Եթէ
Աստուծոյ կամքը չես կատարեր, կը
նշանակէ թէ դուն չես ապրիր այն
նպատակին համար որ ստեղծուած ես:

Այս կեանքը Աստուծոյ կողմէ քեզի տրուած է: Աստուծոյ կողմէ տրուած կեանքը՝ Աստուծոյ համա՛ր պէտք է ապրիս: Եթէ Աստուծոյ համար չես ապրիր՝ կը նշանակէ թէ բնաւ չես ապրիր:

Օգնէ Աստուծոյ որ յաղթէ քեզ
(Մեպտեմբեր 16)

Քու բոլոր տկարութիւններովդ
Աստուծոյ եկուր: Ան քեզ պիտի
չդատապարտէ տկարութիւններուդ
համար, այլ պիտի օգնէ քեզի ազատելու
տկարութիւններէդ: Աստուած ինք
առանձին էւ առանց օգնութեանդ, կրնայ
յաղթել տկարութիւններուդ, բայց կ'ուզէ
որ դուն մասնակցութիւնդ բերես այդ
յաղթանակին մէջ, որպէսզի առատապէս
հատուցանէ քեզ:

Աստուծոյ նայիր (Մեպտեմբեր 17)

Երբ փորձութիւնները քեզ
շրջապատեն, յիշէ որ Աստուած ալ քեզ
շրջապատած է: Ուշադրութիւնդ մի՛
կեղրոնացներ քեզ շրջապատող
փորձութեանց վրայ, այլ՝ քեզ
շրջապատող Փրկչիդ վրայ: Երբ նայիս

փորձութեանց՝ անոնք կը մեծնան եւ վստահութիւնդ կը չքանայ, իսկ երբ նայիս Աստուծոյ՝ Աստուած ի՛նք կը մեծնայ եւ փորձութիւնները իրե՛նք կը չքանան:

Երկինքը յաղթողին համար է
(Սեպտեմբեր 18)

«Ով որ յաղթանակէ՛ այսպէս ճերմակ պիտի հագնի» (Յլտ 3.5): Քրիստոս իր կեանքի ասարտին յայտարարեց. *«Ես յաղթեցի աշխարհին»* (Յհ 16.33): Երկինքը յաղթողներու տեղն է: Կեանքի պայքարին դիմաց պարտուող մարդը՝ տեղ պիտի չունենայ յաւիտենական կեանքին մէջ: Պարտուած զինուորները չեն կրնար Քրիստոսի յաղթական բանակին մաս կազմել:

Հանգիստ չփնտռենք հոս
(Սեպտեմբեր 19)

Հանգիստ կեանք ապրելով չենք կրնար յաւիտենական հանգիստին հասնիլ: Աշխարհի մեջ ուրախութիւն փնտռող մարդը չի կրնար տիրանալ արքայութեան ուրախութեան: Յիսուսի խոստացած խաղաղութիւնն ու ուրախութիւնը արտաքին չէ, այլ՝ սրտի ու հոգիի հետ առնչութիւն ունի: Մենք տրտմութեան հովիտ դարձած այս աշխարհէն պէ՛տք է անցնինք, բայց ուրա՛խ պէտք է անցնինք:

Օրէնքին անկարողութիւնը
(Սեպտեմբեր 20)

Օրէնքը մեզ Փրկիչին կ'առաջնորդէ (Գղ 3.24), բայց չի կրնար փրկել: Փրկողը՝ Յիսուս ի՛նքն է: Օրէնքը ցոյց կու տայ մեզի երկինքի ճամբան, բայց չի կրնար երկինք մտցնել: Երկինք մտցնողը՝ մեր երկնաւոր Հայրը ի՛նքն է: Օրէնքը պահանջքներ կը դնէ մեր վրայ, բայց չի

կրնար օգնել որ այդ պահանջները
կատարենք: Օգնողը՝ Սուրբ Հոգին ի՛նքն
է:

Փրկութիւնդ Աստուծմէ է
(Սեպտեմբեր 21)

Եթէ Աստուծոյ ողորմութեան
արժանա-ցար, գիտցի՛ր, որ
չարժանացար որովհետեւ արժանի կամ
արժանաւոր ես, այլ՝ որովհետեւ
Աստուած ի՛նք ողորմած է: Այլ խօսքով,
եթէ փրկուած ես եւ փրկութեան ճամբուն
մէջ ես, ասիկա Աստուծոյ ողորմած
ըլլալը ցոյց կու տայ եւ ո՛չ թէ փրկութեան
արժանի ըլլալդ:

Օրենքը (Մեպտեմբեր 22)

Օրենքը բարի մարդիկը բարեգործութեան կը մղէ, իսկ չար մարդիկը՝ կը զգուշացնէ չարագործութենէն: Օրենքը հաւատացեալներուն Աստուծոյ ճամբան ցոյց կու տայ, իսկ անհաւատներուն՝ Աստուծոյ ներկայութենէն փախչիլ կը պարտադրէ: Օրենքը աստուածասէրներուն կեա՛նք կը խոստանայ, իսկ աշխարհասէրներուն մա՛հ:

Ողորմած եւ Արդար (Մեպտեմբեր 23)

Յիշէ Աստուծոյ ողորմած ըլլալը՝ որպէսզի մեղքերդ քեզ չյուսահատեցնեն, եւ յիշէ անոր արդարութիւնը՝ որպէսզի անտարբեր չըլլաս մեղքերուդ հանդէպ: Բայց զգո՛յշ: Աստուծոյ ողորմութեան ապաւինելով անհոգ մի՛ ըլլար

մեղքերուդ հանդէպ, ո՛չ ալ Աստուծոյ
արդարութիւնը թող քեզ սարսափի
մատնէ, որպէսզի մեղքի դէմ կռուելու
զօրութիւնդ չանդամալուծուի:

Ճամբայ ցոյց տալ (Սեպտեմբեր 24)

Սխալ չէ քարոզի ընթացքին կամ պատգամի ժամանակ ցոյց տալ մարդոց իրենց սխալները, իրենց մեղքերը. բայց սխալ է եթէ այդ կ'ընենք առանց սիրոյ եւ առանց ցոյց տալու անոնց ճիշդ ճամբան, Քրիստոսի ճամբան: Երբեք ցոյց մի՛ տար մարդոց իրենց սխալները, եթէ խօսքիդ աւարտին քաջալերիչ ըսելիք մը չունիս անոնց:

Դատապարտելու վտանգը (Սեպտեմբեր 25)

Աւետարանը կը դատէ մեղքը բայց չի դատեր մեղաւորը: Նոյնը պէտք է ընէ աւետարանիչը ինք: Մնայուն կերպով քննադատելն ու դատապարտելը երբեք չեն օգնէր մարդուն Քրիստոսի գալու եւ ձերբազատելու մեղքէն, ընդհակառակը, յարատեւ դատապարտութիւնը՝ կը

սպաննէ մարդուն մէջ մեղքի դէմ
պայքարելու հոգին, եւ կը փճացնէ անոր
մէջ մեղքէն ձերբազատելու ամէն ճիգ:

Պայքարինք (Մեպտեմբեր 26)

Աշխարհ պայքարի թատերաբեմ մըն է: Ոմանք կը քաշուին այդ թատերաբեմէն, ոմանք պարտուած կ'իյնան հոն, ոմանք ալ կը մարտնչին մինչեւ յաղթանակ: Իսկ դուն, պայ-քարի թատերաբեմէն քաշուողներու շարքի՞ն կը պատկանիս, այդ թատերաբեմին վրայ պարտուած ինկողներո՞ւ շարքին, թէ՛ մինչեւ յաղթանակ պայքարողներու շարքին:

Փորձութեան Յաղթողը (Մեպտեմբեր 27)

Երբ փորձութիւն մը կը նեղէ քեզ եւ յարձակում կը գործէ վրայ, եւ դուն պայքար մղելով եւ անտեղիտալի մնալով յաղթանակ կը տանիս անոր վրայ, ճիշդ հո՛ւ է որ զգոյշ պէտք է ըլլաս, եւ երբեք չմտածես որ դուն էիր յաղթողը այդ

փորձութեան. այս մտածումը քեզ
կ'իյնացնէ հպարտութեան մեղքին մէջ:
Փորձութեան վրայ քեզի յաղթանակ
տուողը Սուրբ Հոգին ի՛նքն է:

Նեղութեան օրհնութիւնը
(Մեպտեմբեր 28)

Նեղութեան ենթակայ են թե՛ հաւատացեալը եւ թե՛ անհաւատը: Անոնց տարբերութիւնը այն է, որ մինչ անհաւատին դժբախտութիւն կը սպասէ իր կեանքի աւարտին, անդին, հաւատացեալ մարդուն կը սպասէ երկինքի երջանկութիւնը: Ուստի, աւելի լաւ չէ՞ նեղութեան հանդիպիլ մեր հաւատքին համար, գոնէ գիտենք աւարտին երջանկութիւն մը ունինք մեզի սպասող:

Մի՛ վախնար վազելու (Մեպտեմբեր 29)

«Այնպէս վազեցէք՝ որ մրցանակին հասնիք» (Ա.Կր 9.24): Կեանքը վա՛զք է: Վազելէն վախցողը՝ չի կրնար մրցանակին տիրանալ: Կեանքը

պայքա՛ր է: Պայքարէն փախչողը՝ չի կրնար յաղթանակ ձեռք ձգել: Կեանքը մագլցի՛լ մըն է: Գլորելէն վախցողը՝ չի կրնար հասնիլ բարձունքները Աստուծոյ արքայութեան եւ հոն Արքային հանդիպիլ:

Թոյլ քրիստոնէաները (Սեպտեմբեր 30)

Ինչպէս ննջող, թուլամորթ եւ զենք ու փափուշտ մէկ կողմ դրած զինուորներ չեն կրնար իրենց քաղաքին պաշտպանութիւնը կատարել, այնպէս ալ հոգեւորապէս թոյլ, ննջող եւ Սուրբ Հոգիին զենքերէն մերկացած քրիստոնէաները, չեն կրնար իրենց հոգիներուն եւ սիրտերուն պաշտպանութիւնը կատարել Մատանայի հարուածներուն դիմաց:

Նպատակ ունենալ (Հոկտեմբեր 1)

Իր կեանքին մեջ նպատակ չունեցող մարդը՝ չի կրնար պայքարիլ: Նպատակ ունեցող մա՛րդն է որ կը դիմանայ կեանքի պայքարին դիմաց ու կը տոկայ փորձութեանց հարուածներուն առջեւ: Իսկ ի՞նչ է կեանքին նպատակը, եթէ ոչ նոյնինքն կեանքը՝ յաւիտենական կեանքը: Երբ յաւերժ կեանքին համար է որ կը պայքարինք՝ յաւերժ Աստուածը ի՛նք կը զօրակցի մեզի:

Նախ յանձնուիլ (Հոկտեմբեր 2)

Երբեմն կը հանդիպինք
ապաշխարու-թեամբ Քրիստոսի
չյանձնուած մարդոց, որոնք կը խնդրեն
Քրիստոսի պաշտպանութիւնը
Սատանային դէմ: Միա՛լ է այսպէս
ընելը: Քրիստոսի չդարձած մարդը, նախ
պէտք է խնդրէ Քրիստոսէ որ զինք
ազատագրէ Սատանային ձեռքէն. անկէ
է՛տք որ պէտք է սկսի Տիրոջ
պաշտպանութիւնը հայցել ընդդէմ
Սատանային:

Տէրը չի գործեր կամքիդ հակառակ
(Հոկտեմբեր 3)

Ազատարա՛ր է Տէրը, բայց
չ՛ա՛զատեր քեզ եթէ դուն ազատիլ չուզես:
Բարձրեա՛լ է Տէրը, բայց չի՛
բարձրացնէր քեզ մեղքի վիհէն վեր եթէ
դուն բարձրանալ կը մերժես: Ամենազօ՛ր

Է Տէրը, բայց չի՛ գորացներ քեզ եթէ դուն
մեղքին ու Չարին դէմ կռուելու կը
վախնաս: Ներո՛ղ է Տէրը, բայց չի՛ ներեր
եթէ ներում չհայցես:

Աւետարանչութիւն եւ հալածանք
(Հոկտեմբեր 4)

Աւետարանչութիւն ընող մարդը
պատրաստ պէտք է ըլլայ ամէն
հալածանքի: Հալածանքը արգելք մը չէ
աւետարանչութեան, ընդհակառակը,
աւետարանչութիւնը աւելի ազդու եւ
աւելի զօրեղ դարձնող խթան մըն է: Եթէ
իսկական ԱԻԵՏԱՐԱՆԸ՝ Քրիստոս,
հալածուեցաւ, աւետարանի վկան պէտք
չէ հալածանքէ զերծ կեանք մը ակնկալէ:

Աղօթքը ի գուր չ'երթար (Հոկտեմբեր
5)

Մէկը ինծի ըսաւ. «Այս ինչ մարդը ինծի թշնամի է, քսան տարի է որ կ'աղօթեմ որ փոխուի եւ չի փոխուիր, պէ՞տք է շարունակեմ աղօթել իրեն համար»: Իրեն ըսի. «Դուն շարունակէ աղօթել, ինք կրնայ չփոխուիլ եւ իր թշնամութենէն չհրաժարիլ, բայց դուն՝ ամբողջ կեանքդ թշնամիիդ աղօթելէ ետք՝ կրնաս սրբանալ: Աղօթքը կրնայ ուրիշը չփոխել, բայց անկարելի է որ քեզ չփոխէ»:

Սիրոյ ճամբան՝ Յիսուսի ճամբան
(Հոկտեմբեր 6)

Յիսուսին նմանելու լաւագոյն ճամբան սիրելն է քեզ սիրողներն ու չսիրողները հաւասարապէս: Դժուար ու անկարելի է այս ճամբան երբ փորձես առանձինդ քալել անկէ, իսկ երբ փորձես Սուրբ Հոգիին եւ Քրիստոսի հետ քալել,

ո՛չ միայն դժուարութիւնը կը վերնայ,
այլեւ՝ կը քաղցրանայ ու հաճելի կը
դառնայ:

Քեզ հալածողը քեզ երկինք կը տանի
(Հոկտեմբեր 7)

Յիշէ որ դուն չես կրնար Աստուծոյ
սիրելին դառնալ եւ Յիսուսի նմանիլ եթէ
սիրես քեզ սիրողները միայն: Մի
մոռնար որ քեզ անիրաւողներն են որ քեզ
երկինք պիտի տանին: Քեզ
անհանգստացնողներն են որ քեզ
երկինքի հանգիստին պիտի հասցնեն:
Քեզ հալածողներն են որ քեզ պիտի
սրբեն, սրբացնեն եւ սրբացուած երկինք
մտցնեն:

Դուն, քու բաժինդ ըրէ (Հոկտեմբեր 8)

Մէկը ինծի ըսաւ. «Ես զինք կը սիրեմ, բայց ինք զիս չի սիրեր»: Պատասխանեցի. «Ուրիշը սիրելը՝ քու պարտականութիւնդ է ուրիշին հանդէպ, իսկ սիրուիլը՝ ուրիշին պարտականութիւնն է քեզի հանդէպ: Դուն ըրէ պարտականութիւնդ եւ սիրէ՛. մի՛ մտածեր եթէ ուրիշը իր պարտականութիւնը կ'ընէ քեզի հանդէպ եւ քեզ կը սիրէ թէ ոչ»:

Մեր արծիւը՝ Աստուած (Հոկտեմբեր 9)

Գիտե՞ս որ երբ արծիւին ձագը առաջին անգամ ըլլալով պիտի թռչի, անոր մայրը քիչ հեռաւորութեան վրայ հետը միասին կը թռչի, եւ երբ նշմարէ որ տկարանալու կամ իյնալու նշաններ ցոյց կու տայ, իսկոյն զայն կը բռնէ: Ահա նոյնպէս Աստուած մեզի հետ կը վերաբերի: Ան երբ տեսնէ տկարանալու

նշաններ ցոյց կու տանք՝ իսկոյն մեզ իր սիրոյ թելերուն վրայ կ'առնէ:

Հեզութիւն եւ խոնարհութիւն
(Հոկտեմբեր 10)

Աստուծոյ ամենէն սիրած մարդիկը հեզերն ու խոնարհներն են, որովհետեւ այդպիսիներն են որ կրնան փախչիլ փառքէն եւ միայն Աստուծոյ փառքը փնտռել: Յանձնուէ Աստուծոյ, բայց լաւ գիտցիր որ ան քեզ շատ վերքերէ ու ցաւերէ պիտի անցնէ՝ մինչեւ որ մէջդ եղող ամէն հպարտ զգացում չեզոքանայ եւ դուն դառնաս Աստուծոյ ուզած մարդը՝ հեզ եւ խոնարհ:

Երանելիները (Հոկտեմբեր 11)

Որո՞նք են երանելիները: Յիսուսի հայեացքով, երանելիները իր անունով հրաշք կամ բժշկութիւն ընողները չեն, չար ոգի դուրս հանողները կամ քարոզողները չեն, այլ՝ հեզերն են, սգաւորներն են, արդարութեան ծարաւ ունեցողներն են, ողորմածներն են, սիրտով մաքուրներն են, խաղաղասէրներն են (Մտ 5.1-10): Մենք փնտեռնք այն՝ ինչ որ մեզի երանելի կը դարձնէ:

Զգո՛յ՛ջ զգացականութենէ
(Հոկտեմբեր 12)

Երբ աղօթքի պահուն ունենանք զգացական որոշ վայելքի պահ մը եւ զայն շփոթենք Աստուծոյ ներկայութեան հետ, կը դադրինք Աստուծոյ ներկայութեան անխոնջ որոնիչները ըլլալէ եւ կը գոհանանք մեր ունեցած զգացական վայելքներով: Աստուծոյ ներկայութիւնը

միայն զգացական վայելք չի տար, այլ
Աստուծոյ խաղաղութիւնն է որ մեր մէջ
կը բերէ:

Աստուածանմանութիւն (Հոկտեմբեր
13)

Կրնա՞ս այնքան սիրահարն ու
կատարիչը ըլլալ Աստուծոյ կամքին որ
դուն ինքդ դառնաս կամքը Աստուծոյ, եւ
կամքդ կատարողը՝ Աստուծոյ կամքը
կատարած ըլլայ: Կրնա՞ս այնքան մօտիկ
ըլլալ Յիսուսի, որ քեզի մօտեցողը զգայ
որ Յիսուսի մօտեցաւ: Այո՛, կրնաս, եթէ
թոյլ տաս որ Յիսուս գայ եւ ապրի իր իսկ
կեանքը՝ կեանքիդ մէջ:

Հոգեւոր կեանքին վտանգը
(Հոկտեմբեր 14)

Հոգևոր կեանքը ամենէն վտանգաւոր եւ ամենէն անոյշ բանն է միաժամանակ: Ամենէն անոյշ բանն է՝ որովհետեւ մեզ կը դարձնէ Աստուծոյ սիրելիները եւ մեր միջոցաւ ուրիշներն ալ կը բերէ Աստուծոյ, իսկ ամենէն վտանգաւոր բանն է՝ որովհետեւ եթէ ատիկա ճիշդ ձեւով չապրինք՝ դժոխք կ'երթանք եւ ուրիշներն ալ մեզի հետ կը տանինք:

Նախ մարդ ըլլանք (Հոկտեմբեր 15)

Երբեմն ես ինծի կը մտածեմ.- Մենք կոչուած ենք օր մը երկինքի հրեշտակներուն նման ըլլալ, բայց տակաւին չենք սորված մարդո՛ւ նման ըլլալ: Մենք կոչուած ենք օր մը կատարեալ ըլլալու մեր սրբութեան մէջ, բայց ի՞նչպէս կատարեալ պիտի ըլլանք մեր սրբութեան մէջ, երբ մեր

մեղաւորութեա՛ն մէջ է որ կատարեալ
ենք:

Կարեկցիլ ու խղճալ (Հոկտեմբեր 16)

Մի՛ ըսեր. *«Եթէ մարդուն մեղքնասս՝
մեղքնալիք կ'ըլլաս»*: Այս խօսքը
Սատանան ի՛նքն է որ կը դնէ մեր
միտքին մէջ: Յիսուս կ'ուզէ որ կարեկից
ըլլանք իրարու, ուստի, երբե՛ք նմանդ
կարեկցութեան անարժան մի՛ սեպեր:
Խղճա՛ նմանիդ բայց երբեք զայն խեղճ մի
կոչեր: Տե՛ս ուրիշին թշուառութիւնը բայց
բնաւ զայն թշուառ մի՛ նկատեր:

Կենդանարար հոգեւորները
(Հոկտեմբեր 17)

Ճշմարիտ հոգեւոր կեանք ապրող
մարդիկը ջերմութիւնն են աշխարհին:

Անոնք բարերարներն են մարդկութեան:
Անոնք աշխարհին ողորմութիւն
ընողներն են: Անոնք երկինքի շունչն են
երկրի վրայ փչուող: Անոնք
ազատարարներն են մարդոց: Խաւա՛ր է
աշխարհը առանց լոյսի որդիներուն:
Մա՛հ է աշխարհը առանց կեանքի
գաւակներուն:

Փախչիլ հալածիչէն (Հոկտեմբեր 18)

Յիսուս պատուիրեց որ փախչիս քեզ
հալածողներէն (Մտ 10.23): Հետեւաբար,
փախչի՛ր քեզ հալածողներէն, բայց երբ
դուն քեզ փակ դուռի դիմաց գտնես ուր ալ
փախչելու առիթ չկայ՝ կա՛նգ առ եւ
Քրիստոսի քաջ զինուորին նման
դիմակալէ հալածանքն ու հալածիչը, Տէր
Յիսուսի անունով:

Ամէ՛ն օր Տիրոջ հետ (Հոկտեմբեր 19)

«Ամենօրեայ մեր հացը այսօր էւս մեզի տուր» (Մտ 6.11): Ամենօրեայ հացը Աստուծոյ կենսատու խօսքն է որ մարդս ապրեցնելու կարողութիւնը ունի (Մտ 4.4): «Ամենօրեայ» բացատրութեամբ, Յիսուս կոչ կ'ուղղէ մեզի ամէ՛ն օր կապի մէջ ըլլալու Աստուծոյ հետ, ամէ՛ն օր սերտելու իր խօսքը, ամէ՛ն օր աղօթելու, ամէ՛ն օր իր ներկայութիւնը փնտռելու:

Ինչո՞ւ կը սիրեմ Յիսուսը
(Հոկտեմբեր 20)

Ես չեմ սիրեր Յիսուսը որովհետեւ
ամենակարող Աստուած է, այլ կը սիրեմ՝
որովհետեւ ՍԷՐ Է ԱՆ ՈՒ ԿԸ ՄԻՐՈՒԻ:
Ես զայն չեմ սիրեր որովհետեւ դժոխքէն

ագատեց զիս, այլ կը սիրեմ՝ որովհետեւ
ԿԵԱՆՔԸ ՏՈՒԱԻ ԻՆԾԻ ՀԱՄԱՐ ԵՒ
ԻՆԾԻ: Ես չեմ սիրեր զայն որովհետեւ
պարզեաբաշխ է, այլ կը սիրեմ՝
որովհետեւ ՔԱՂՑՐՈՒԹԻՒՆ ԿՈՒ ՏԱՅ
ՍՐՏԻՍ:

Իրական փոփոխութիւնը
(Հոկտեմբեր 21)

Հոգեւոր խումբդ փոխելը քեզ
փրկութեան չ'առաջնորդեր եթէ երբեք
նկարագիրդ չփոխես: Եկեղեցիդ փոխելով
յաւիտենական ճակատագիրդ փոխած
չես ըլլար եթէ երբեք թոյլ չտաս որ Սուրբ
Հոգին քեզ փոխէ: Յիսուսի սպասածն ու
ակնկալածը քեզմէ տեղափոխութիւնը չէ,
այլ՝ հոգեփոխութիւնը, նոր մարդիկ
փնտռելը չէ, այլ՝ նոր սիրտ փնտռելը:

Ամէն ինչ իր ժամանակին

(Հոկտեմբեր 22)

Մարդիկ ամեն ինչ ժամանակէն առաջ կ'ուզեն ունենալ եւ գիտնալ որպէսզի իրենք զիրենք ապահով զգան: Եթէ դուն այսպիսին ես, լաւ գիտցիր որ միշտ խնդիրի մէջ պիտի ըլլաս Աստուծոյ հետ, եւ միշտ դժգոհ անկէ, որովհետեւ Աստուած երբեք բան մը չի տար եւ բան մը չի յայտներ մարդուն ժամանակէն առաջ:

Կեանքիդ նպատակը (Հոկտեմբեր 23)

Կեանքիդ նպատակը դուն չէ որ պիտի որոշես: Անիկա արդէն որոշուած է Աստուծոյ կողմէ, որ է՝ ապրիլ Աստուծոյ հետ: Քու որոշելիքդ պէտք է ըլլայ այն՝ թէ ի՛նչպէս պէտք է ապրիս Աստուծոյ հետ: Դուն կրնաս ապրիլ Աստուծոյ հետ՝ երբ որոշես ապրիլ Աստուծոյ համար, եւ

մի՛այն Աստուծոյ համար, այլապէս՝ չես կրնար ապրիլ Աստուծոյ հետ:

Յիսուս կ'ընդունի քեզ (Հոկտեմբեր 24)

Եթէ Յիսուս իր խօսքով ստեղծեց այս աշխարհը, պիտի չկարենա՞յ իր արինով քեզ մաքրել եւ նոր արարած դարձնել: Ինք որ քեզի համար երկինքը ձգեց, պիտի չձգե՞ որ երկինք մտնես եթէ իրեն գաս: Ինք որ քեզի համար դատապարտուեցաւ, պիտի դատապարտե՞ քեզ եթէ մեղքի դատապարտութենէն ձերբազատե-լու համար իրեն դիմես:

Մաքուր սիրտը (Հոկտեմբեր 25)

Մաքուր սիրտ ունեցողները զԱստուած պիտի տեսնեն (Մտ 5.8): Ո՞ր

սիրտը մաքուր կ'ըլլայ: Այն սիրտը որ կը բացուի ու կը յանձնուի ամենասուրբ Աստուծոյ, այն սիրտը որուն մէջ Սուրբ Հոգին կը շարժի, այն սիրտը որուն մէջ Քրիստոս կը գահակալէ, այն սիրտը որուն մէջ Աստուածամայրը իր գորովէն կը թափէ՝ ահա ա՛յդ սիրտն է որ սուրբ կ'ըլլայ:

Իյնալու վտանգը (Հոկտեմբեր 26)

Որքան իյնալու վտանգին ենթակայ է հոգեւորապէս անփորձառու մարդը, նոյնքան ալ իյնալու վտանգին ենթակայ է հոգեւոր լայն փորձառութիւն ունեցող մարդը: Առաջինը կ'իյնայ որովհետեւ տակաւին շատ բան ունի սորվելիք, իսկ երկրորդը կ'իյնայ որովհետեւ կրնայ անցեալին մէջ իր ունեցած

փորձառութեան վստահիլ փոխանակ
Յիսուսի շնորհքին վստահելու:

Հնազանդիլ ուխտենք (Հոկտեմբեր
27)

Ծառայ մըն էր Յովսէփ՝ ինկած
ծառաներուն հետ անգութօրէն
վերաբերող Պետափրէսի ձեռքը. բայց ան
ուխտած էր ամէն գնով հնազանդիլ
Աստուծոյ, անոր համար ալ Աստուած
կանգնեցաւ իր կողքին ու պաշտպանեց
զայն, սորվեցնելու մեզի որ ամենէն
բռնակալը՝ ամենէն հեզին, եւ ամենէն
մեծը՝ ամենէն փոքրին դպնալ չեն կրնար
եթէ Աստուած չարտօնէ:

Օրէնք եւ Շնորհք (Հոկտեմբեր 28)

Օրէնքը քեզ հաւատքի կ'առաջնորդէ,
բայց շնորհքն է որ քեզի հաւատալ կը

սորվեցնէ: Օրէնքը քեզի բարին գործել կը թելադրէ, բայց շնորհքն է որ եռանդ կու տայ քեզի գործելու բարին: Օրէնքը Քրիստոսով աճիլ կը պատուիրէ քեզի, բայց շնորհքն է որ քեզ կ'աճեցնէ: Օրէնքը միայն կը պատուիրէ, բայց շնորհքն է որ քեզի պատուիրուածը ընելու կարող կը դարձնէ:

Հին մարդուն խաչելութիւնը
(Հոկտեմբեր 29)

Քրիստոսի մահը՝ մեր մէջ հին մարդուն մահն է, իսկ անոր յարութիւնը՝ մեր յարութիւնն է դէպի նոր կեանք: Եթէ հաղորդակից չենք եղած Քրիստոսի մահուան, այլ խօսքով, եթէ Քրիստոսի հետ չենք խաչած մեր անձերը, կը նշանակէ թէ չունինք Քրիստոսով տրուած նո՛ր կեանքը: Նոր մարդը մեր ներսիդին չի կրնար ծնիլ եթէ երբեք հին մարդը չմեռնի:

Աստուած միշտ մեզի հետ է
(Հոկտեմբեր 30)

Եթէ Աստուած իր Որդին տուաւ մեր փրկութեան համար, ժամանակ պիտի չտայ եթէ զինք կանչենք: Ինք որ իր փառքէն հրաժարեցաւ մեզի համար, պիտի հրաժարի՞ մեր աղօթքին պատասխանելէ: Ինք որ ձգեց երկինքը մեզի համար, պիտի ձգէ՞ մեզ եւ քաշուի երկինքի մէկ անկիւնը: Ինք որ մարդ եղաւ մարդերու համար, պիտի չբռնէ՞ մարդերու ձեռքէն:

Միշտ ըլլալ Տիրոջ հետ (Հոկտեմբեր 31)

Որքան սիրենք Յիսուսը՝ ա՛յնքան անտեղիտալի կը դառնանք մեղքին դէմ մղած մեր պայքարին մէջ: Որքան շատ ժամանակ անցնենք Սուրբ Հոգիին հետ՝

ա՛յնքան քիչ ժամանակ կը գտնէ
Սատանան մեր վրայ յարձակելու:
Որքան փնտռենք ներկայութիւնը մեր
երկնաւոր Հօր՝ այնքան աշխարհը
ներկայութիւն ըլլալէ կը դադրի մեզի
համար:

Տէ՛ր կենալ մեր Տիրոջ (Նոյեմբեր 1)

Կը ճանչնա՞ս Հայրդ՝ Աստուած, եւ
տէր կը կենա՞ս ՀՕՐԴ: Կը ճանչնա՞ս
Գլուխդ՝ Քրիստոս, եւ տէր կը կենա՞ս
ԳԼՈՒԽԻԴ: Կը ճանչնա՞ս Բնակիչդ՝
Սուրբ Հոգին, եւ տէր կը կենա՞ս
ԲՆԱԿԻՉԻԴ: Եթէ դուն չուզես տէր կենալ
Տիրոջդ ներկայութեան կեանքիդ մէջ,
Տէրը երբեք ալ տէր պիտի չկենայ քեզի:

Տո՛ւր, բայց նախ ընծայուիր
(Նոյեմբեր 2)

Երբ կը նուիրես Յիսուսի անունով
բայց չես նուիրում Յիսուսի, երբ
Յիսուսի անունով կու տաս ուրիշին բայց
չես տրում Յիսուսի, երբ կը վազես
Քրիստոսի համար բայց չես վազեր դէպի
Քրիստոս, երբ կը ծառայես Յիսուսի բայց
դուն քեզ իբրեւ ծառայ չես ընծայած անոր,
երբ կը խօսիս Յիսուսի մասին բայց չես
խօսիր Յիսուսի՝ չես պսակուիր, չես
փրկուիր:

Ինքնավստահութեան մասին
(Նոյեմբեր 3)

Այնքան ատեն որ դեռ կը վստահիս
զօրութեանդ՝ Տիրոջ զօրութիւնը երբեք
պիտի չգործէ մէջդ: Այնքան ատեն երբ
դեռ կը վստահիս իմաստութեանդ՝ Սուրբ
Հոգին իր իմաստութեան լոյսը պիտի

չտայ քու մտքիդ: Այնքան ատեն երբ դեռ կը վստահիս ճարտարութեանդ՝ Յիսուս բնաւ իր զարմանալի ճամբաները ցոյց պիտի չտայ եւ չսորվեցնէ քեզի:

Տէրը կը վստահի՞ քեզի (Նոյեմբեր 4)

Կասկած չունիմ որ դուն կը վստահիս Տիրոջ, բայց հարց կու տամ քեզի.- Տէրը ինքն ալ կը վստահի՞ քեզի: Պէտք է ա՛յնքան վստահիս Տիրոջ՝ որ Տէրը ինքն ալ, ինքնաբերաբար վստահի քեզի: Եթէ ամբողջ սրտովդ ու հոգիովդ չվստահիս Տիրոջ՝ Տէրը երբեք ալ պիտի չվստահի քեզի: Եթէ քու անձդ չես վստահիր Տիրոջ՝ ի՞նչպէս կ'ուզես որ Տէրը իր անձը վստահի քեզի:

Աղօթքին պատասխանուիլը
(Նոյեմբեր 5)

Երբ քու մէկ աղօթքիդ պատասխանը առնես, անոր մէջ մի՛ տեսներ քու փրկութիւնդ, ո՛չ ալ հաւատացեալ ըլլալու գրաւակա-նը. յիշէ որ բազմահազար աղօթողներ ու բարեխօսողներ կան քեզի համար թէ՛ երկրի վրայ եւ թէ՛ երկինքի մէջ. հաւանաբար Աստուած անոնցմէ մէկուն աղօթքին է որ պատասխանեց եւ ո՛չ թէ քու աղօթքիդ:

Յայտնութիւն, երագ, տեսիլք
(Նոյեմբեր 6)

Քու փրկութիւնդ՝ քեզի եղած երեսումներուն մէջ մի՛ տեսներ, այլ՝ Յիսուսի հետ ունեցած սիրալիր ու մտերիմ յարաբերութեանդ մէջ: Յիսուս կրնայ քեզի երեւիլ ո՛չ թէ որովհետեւ իր գաւակն էս, այլ՝ որպէ՛սզի իր գաւակը ըլլաս: Կրնաս սուրբ մը տեսնել ո՛չ թէ որովհետեւ բարի էս, այլ՝ որպէ՛սզի բարի ըլլաս: Կրնաս Աստուածամայ-րիկը

տեսնել ո՛չ թե որովհետեւ հաւատացեալ
ես, այլ որպէսզի հաւատքի գաս:

Ճշմարիտ վստահությունը (Նոյեմբեր
7)

Երբ Աստուած քեզ տեղ մը կը դրկէ
բայց չ'ըսեր ո՛ր եւ դուն կ'երթաս, երբ
Աստուած քեզ կ'առաջնորդէ բայց չ'ըսեր
ո՛ր եւ դուն կը հետեւիս, երբ Աստուած
կը պահանջէ եւ դուն կու տաս եւ չես
հարցներ ինչո՛ւ, երբ Աստուած կը
պատուիրէ եւ դուն կը գործադրես առանց
առարկութեան, կը նշանակէ թէ ունիս
ՃՇՄԱՐԻՏ ՎՍՏԱՀՈՒԹԻՒՆ Աստուծոյ
հանդէպ:

Կարօտ Յիսուսի հանդէպ (Նոյեմբեր
8)

Ո՛վ փափաքելի Յիսուս,
ներկայութեանդ գալու փափա՛ք դիր
մէջս: Ո՛վ սիրելի Տէր, սիրովդ լեցուելու
ըղձանք տուր ինձի: Կ'ուզեմ քեզի նայիլ
եւ տեսքովդ կշտանալ: Միայն դո՛ւն

կրնաս հոգիս լեցնել: Միայն դո՛ւն կրնաս սիրտս ուրախացնել: Ես քեզմէ բան մը չեմ ուզեր: Ես քեզմէ՝ միայն քե՛զ կ'ուզեմ: Տե՛ր, տարօրինակ սիրոյ ու կարօտի զգացում մը ունիմ քեզի հանդէպ: Ե՞րբ պիտի գամ քովդ:

Սուրբ Հոգիին հպումը (Նոյեմբեր 9)

Երբ Սուրբ Հոգին հանգչի վրադ, այն բանը որմէ կը վախնաս՝ ճիշդ ա՛յդ բանը կը սկսիս ընել, այն անձը որուն չես սիրեր՝ ճիշդ ա՛յն անձը կը սկսիս սիրել, հոն ուր չես փափաքիր երթալ՝ ճիշդ հո՛ւն կը սկսիս երթալ, այն գործը որ չուզէիք կ'ընես՝ կը սկսիս ուզելով ու սիրով ընել: Երբ Հոգին դպնայ քեզի՝ մէջդ եղող ամէն բան կը փոխուի:

Որո՞նց կ'օգնէ Տէրը (Նոյեմբեր 10)

Ամենագո՛ր է Աստուած, բայց իրենք
զիրենք զօրաւոր կարծողներուն հետ չի
գործակցիր, այլ՝ իրենք զիրենք տկար
համարողներուն հետ: Արդա՛ր է Տէրը
բայց բնաւ չի մօտենար իրենք զիրենք
արդար կարծող մարդոց, այլ կը մօտենայ
անոնց՝ որոնք մօտեցած են Յիսուսի
անով արդարանալու համար:

Որո՞նք պիտի փրկուին (Նոյեմբեր
11)

Յիսուսի անունով հիւանդներ
բուժողը չէ որ պիտի փրկուի, այլ
Յիսուսով բուժուողը: Յիսուսի սիրոյ
պատգամը փոխանցողը չէ որ պիտի
փրկուի, այլ՝ Յիսուսի սիրոյ պատգամը
եղողը: Յիսուսի անունով չար ոգիներ

դուրս հանողը չէ որ պիտի փրկուի, այլ՝
Յիսուսի անունով բարիք գործողը:
«Յիսուս Փրկի՛չ է» պռոսացողը չէ որ
պիտի փրկուի, այլ՝ անոր փրկութիւնը
ընդգրկողը:

Ճշմարիտ քրիստոնէան (Նոյեմբեր
12)

Դուն որ Աստուածաշունչ կը բանաս
ամէն օր, սիրտդ ալ բացած ես Տիրոջ
առջեւ: Դուն որ Աստուծոյ Տունը կու գաս
միշտ, դարձած ես տուն Աստուծոյ: Դուն
որ կը հաղորդուիս Տիրոջ մարմինով ու
արիւնով, հաղորդութիւն ունի՞ս Տիրոջ
հետ: Դուն որ աղօթատեղիներ կու գաս,
եկած ես Աստուծոյ: Դուն որ ձեռքդ կը
բարձրացնես Տիրոջ համար, կեանքովդ
ալ Տէրը կը բարձրացնէ՞ս:

Ի՞նչ կ'ընես Յիսուսի համար

(Նոյեմբեր 13)

Եթէ Տէրը քեզի համար թողուց
փառքը երկինքի, դուն չե՞ս ուզեր իրեն
համար թողուլ փառքը աշխարհի: Եթէ
Տէրը քեզի համար հրաժարեցաւ
հրեշտակներուն փառաբանու-
թիւններէն, դուն չե՞ս ուզեր իրեն համար
փախչիլ մարդոց փառաբանութիւններէն:
Եթէ ան երկինքի բարձունքներէն իջաւ,
դուն չե՞ս ուզեր իջնել հպարտութեանդ
բարձունքներէն:

Մարդիկը առաջնորդել Յիսուսի
(Նոյեմբեր 14)

Յովհաննէս Մկրտիչ ո՛չ միայն
մարդոց քայլերը ուղղեց Յիսուսի երբ
հանգիստ էր, այլև, նոյնիսկ երբ բանտի
ու նեղութեան մէջ էր, ան դրկեց իր
աշակերտները Յիսուսի քով, որպէսզի
լսեն իր խօսքերը, տեսնեն գործածները եւ

հաւատան անոր: Իսկ մենք, նեղութեան
ու ցաւի մէջ եղած ատեննիս, կրնա՞նք
մարդիկը առաջնորդել Յիսուսի, թէ՛
նեղութիւնը կը կուրցնէ մեզ այդ ընելու:

Չա՛րն ալ կը հաւատայ Տիրոջ
(Նոյեմբեր 15)

Յիսուսի Տէր ըլլալը գիտնալը ուրիշ
բան է, անոր տիրութեան հնազանդիլը՝
ուրիշ բան: Մենք կը հաւատանք որ
Յիսուս Տէ՛ր է, որ ան մեռաւ մարդոց
համար, որ երկրորդ անգամ պիտի գայ
դատաստան համար. Սատանան ի՛նքն
ալ այս բոլորին կը հաւատայ: Եթէ այս
բոլորին հաւատալուն կողքին, չապրինք
քրիստոնէայ կեանք՝ չենք փրկուիր:

Երկինքը հեզերուն համար է
(Նոյեմբեր 16)

Մե՛ծ է Աստուած բայց իր
արքայութիւնը մեծութիւն սիրողներուն
համար չէ, այլ՝ խոնարհներուն:
Փառաւո՛ր է Աստուած բայց իր
փրկութիւնը փառք փնտռողներուն
համար չէ, այլ՝ հեզերուն: Հարո՛ւստ է

Աստուած բայց իր թագաւորութիւնը
հարստութիւն ունեցող-ներուն ու
սիրողներուն համար չէ, այլ՝
կարեկցութիւն:

Չարչարանքին նպատակը
(Նոյեմբեր 17)

Նեղութիւնը, չարչարանքը եւ
տառապան-քը, մարդս մաշեցնող եւ
յուսահատութեան տանող բաներ էին
նախքան Քրիստոսի չարչարանքն ու
մահը, որովհետեւ մարդ չէր գիտեր թէ
ինչո՛ւ կը տառապէր ու կը չարչարուէր,
բայց Քրիստոսի մահէն ետք, մարդիկ
սկսան սիրով տանիլ չարչարանքները,
քանի գիտցան որ ասիկա իրենց
փրկութեան համար է:

Տէրը մեր սի՛րտը կը փոխէ
(Նոյեմբեր 18)

Երբ ընդունինք Յիսուսը մեր կեանքին մէջ եւ ապրինք Սուրբ Հոգիին ներգործութիւնը, տարօրինակ փոփոխութիւններ յառաջ կու գան մեր կեանքին մէջ. կը զգանք որ մեր ամբողջ շրջապատը փոխուած է, բայց խորքին մէջ շրջապատը չէ փոխուած. մեր սիրտն է որ փոխուած է: Տէրը մեր շրջապատը եւ մեզ շրջապատող պայմանները չի փոխեր, այլ մեր սիրտն ու միտքն է որ կը փոխէ:

Քրտնիլ Յիսուսի համար (Նոյեմբեր 19)

Ո՞ր երկրագործը սիրով քրտինք պիտի չթափեր՝ եթե գիտնար որ իր արտերը շատ առատ բերք պիտի տային: Ո՞ր զինուորը յօժարակամ պատերազմի դաշտ պիտի չիջներ՝ եթե գիտնար որ յաղթանակը ապահով է: Իսկ դուն, սիրելի՛ս, ինչո՞ւ կը քաշուիս Յիսուսի համար քրտնելէ եւ պատերազմելէ երբ գիտես որ մեծամեծ վարձատրութիւններ ու պսակներ կը սպասեն քեզի:

Անկեղծ եղիբ (Նոյեմբեր 20)

Միշտ անկեղծ եղիբ ըսելիքիդ ու ընելիքիդ մէջ, նոյնիսկ եթե ատիկա վիրաւորէ մարդիկը եւ զանոնք քեզի թշնամի դարձնէ: Լաւ գիտցիր, որ անկեղծութեանդ համար քեզի թշնամի եղող մարդիկը՝ կեղծաւոր մարդիկ են:

Անկեղծ մարդը չի կրնար թշնամի ըլլալ ուրիշի մը իր անկեղծութեան համար: Կեղծաւոր մարդը կը նմանի ինքզինք առողջ ձեւացնող հիւանդին:

Ընդդիմանալ չար ցանկութեանց
(Նոյեմբեր 21)

Աշխարհի մէջ չկայ մարդ մը որուն մէջ չար ցանկութիւններ չկան, բայց ասիկա բնաւ չի նշանակեր որ մարդը չար արարած է: Չար կը դառնայ միայն այն ատեն՝ երբ տեղի տայ մէջը եղող չար ցանկութեանց: Թեպէտ չար ցանկութիւններ կան մարդուն մէջ, բայց անոնք չեն կրնար բնակութիւն հաստատել անոր մէջ, այնքան ատեն երբ ընդդիմութեան կը հանդիպին:

Յիսուսը սիրելու կարեւորութիւնը
(Նոյեմբեր 22)

Եթե կը սիրենք զԱստուած, կեանքի նեղութիւնները՝ ինչպէս մահ, աղքատութիւն, հիւանդութիւն, եւ այլ բաներ, կը ծառայեն մեր օգուտին, իսկ եթէ զայն չենք սիրեր, կեանքի նոյնիսկ «լաւ» բաները՝ առողջութիւն, հանգիստ, հարստութիւն, եւ այլն, կը վնասեն մեզի: Եթե կը սիրենք Յիսուսը՝ վնասակար բաները կը դառնան օգտակար, իսկ եթէ չենք սիրեր՝ օգտակար բաները կը դառնան վնասակար:

Ինչո՞ւ սիրել բոլորը (Նոյեմբեր 23)

Սիրելի՛ հաւատակից, դուն պէտք է սիրես բոլոր մարդիկը, անոնք ըլլան քեզի թշնամի թէ հաւատակիցներ, եւ ըսեմ քեզի թէ ինչո՛ւ: Պէտք է սիրես թշնամիներդ, գթաս ու խղճաս անոնց, գիտնալով որ երբ անոնք մահանան՝ պիտի երթան հոն ուր յաւիտենական տանջանքը կը սպասէ իրենց. եւ պէտք է սիրես հաւատակիցներդ, որովհետեւ

անոնք քու յաւիտենական ընկերներդ
պիտի ըլլան:

Անկեղծը՝ իր մտածածը կը խօսի
(Նոյեմբեր 24)

Աստուած անկեղծութեան եւ
անկեղծնե-րուն Աստուածն է, ուստի ան
չի կրնար սիրել կեղծն ու կեղծաւորները:
Պէտք է բերանդ ըսէ այն ինչ որ սի՛րտդ
կ'ըսէ, եւ ո՛չ թէ բերանդ բան մը ըսէ եւ
սիրտդ ուրիշ բան: Պէտք է ձեռքերդ ընեն
այն ինչ որ միտքդ կը հրահանգէ, եւ ո՛չ
թէ միտքդ բան մը հրահանգէ եւ ձեռքերդ
ուրիշ բան ընեն:

Պտղաբեր ապաշխարութիւն (Նոյեմբեր
25)

Վարձատրութիւնը պիտի չըլլայ մեր
ապաշխարութեան տարիներուն

համաձայն, այլ՝ մեր ապրած հաւատքի կեանքին համաձայն: Մէկը կրնայ 20 տարեկանին ապաշխարած ըլլալ, իսկ ուրիշ մը՝ 50 տարեկանին: Պայման չէ որ կանուխ տարիքին ապաշխարած մարդը՝ աւելի՛ պտղաբեր կեանք մը ապրի եւ աւելի՛ վարձատրութեան արժանանայ: Ուշ տարիքին ապաշխարած անձը կրնայ աւելի՛ պտղաբեր կեանք մը ապրիլ:

Ողորմածը «անողորմ» պիտի ըլլայ
(Նոյեմբեր 26)

Մենք ներկայիս կ'ապրինք ողորմութեան ժամանակաշրջանին մէջ, բայց երբ Տէրը յայտնուի եւ նստի իր դատաւորական գահին վրայ, «անողորմաբար» պիտի դատէ իր ողորմութիւնը չհայցողները: Այսօր Տէրը շնորհքի Աստուած է, բայց ժամանակ մը ետք ան պիտի ըլլայ օրէնքին համաձայն

դատող Աստուածը: Եկուր իրեն երբ դեռ
չէ փակուած շնորհքի դուռը:

Մեղքը կը վիրավորէ զԱստուած
(Նոյեմբեր 27)

Երբեմն կը հանդիպինք
հաւատացեալնէ-րու որ կ'ըսեն.
«Աստուած մեզ կը սիրէ». եւ տարօրինակ
կերպով իրենց այս մտածումը պատճառ
կ'ըլլայ որ թոյլ գտնուին մեղքին հանդէպ:
Մինչդեռ, ճիշդ հակառակը, եթէ իրապէս
կը հաւատանք որ Աստուած մեզ կը սիրէ՝
պէտք է անտեղիտալի դառնանք մեղքին
դէմ մեր պայքարին մէջ, որպէսզի չըլլայ
որ վիրավորենք մեզ ՍԻՐՈՂԸ՝ մեր
մեղքով:

Քրիստոս արդար դատաւոր է
(Նոյեմբեր 28)

Քրիստոս ո՛չ միայն մեր Փրկիչն է,
այլեւ՝ մեր դատաւորը: Քրիստոսի
դատաւոր ըլլալը մեզ պէտք է
ապահովութեան շունչով լեցնէ եւ ո՛չ թէ

սարսափեցնէ, որովհետեւ ան չի նմանիր
երկրաւոր դատաւորներուն որոնց
նոյնիսկ եթէ խոստովանինք մեր
յանցանքը՝ պատիժէն չենք ազատիր:
Քրիստոս սակայն արդար դատաւոր է, կը
ներէ ոեւէ մէկուն որ իր մեղքն ու
յանցանքը իրեն կը խոստովանի:

Փաստէ՛ որ կը սիրես Յիսուսը
(Նոյեմբեր 29)

*«Եթէ կը սիրէք զիս՝ պիտի
գործադրէք իմ պատուիրաններս»* (Յի
14.15): Ի՞նչ կ'ընենք եթէ ուզենք փաստել
անձի մը որ կը սիրենք զինք: Փաստելու
միակ կերպը անոր խօսքին
ուշադրութիւն դարձնելն է, անոր կամքը
կատարելն է, անոր ըսածին եւ պատուի-
րածներուն հնազանդիլն է: Յիսուսի
խօսքերը գործադրելէն զատ ուրիշ միջոց
չկա՛յ փաստելու որ զինք կը սիրենք:

Աղօթքի մասին (Նոյեմբեր 30)

Աղօթքը՝ Սատանային
թագաւորութիւնը ոմբակոծել է: Աղօթքը՝
Սատանային դէմ պատերազմ
յայտարարել է: Աղօթքը՝ մեզ կապանքի
տակ առնել ուզող Սատանան կապանքի
տակ առնել է: Աղօթքը՝ չար ու պիղծ
ոգիները կրակի մատնել է: Աղօթքը՝
երկինքը երկնաշարժի ենթարկել է:
Աղօթքը՝ Աստուծոյ սրտին դուռը թակել է:

Յիսուս կրնա՝ յ մեզ մաքրել
(Դեկտեմբեր 1)

Քրիստոս նիւթական տաճարը
մաքրելով՝ ցոյց տուաւ թէ միայն ի՛նք
կարող է մեզ մաքրել եւ Աստուծոյ
տաճար դարձնել: Այո՛, եթէ Տէրը մեզ
չմաքրէ, չսրբէ, չլուայ՝ մենք չենք կրնար
մաքրուիլ: *«Եթէ ոտքերդ չլուամ՝ ինձի
հետ բաժին պիտի չունենաս»*, ըսաւ

Յիսուս Պետրոսի (Յհ 13.8): Թոյլ տուա՞ծ
ես որ Տէրը մաքրէ քեզ, եւ երկինքի
անուշահոտութեամբ լեցուն տաճարի
վերածէ:

Քաղցր լեզուն (Դեկտեմբեր 2)

Մեղաւորը դատապարտելով՝ օգնած
չենք ըլլար անոր արմատախիլ ընելու
մեղքը իր ներսիդէն: Մեր թիրախը պէտք
է ըլլայ մեղքը եւ ո՛չ թէ մեղաւորը: Քաղցր
լեզուով կրնանք օգնել մեղաւորին
ազատելու մեղքէն, մինչդեռ
դատապարտող ու քննադատող լեզուն՝
կործանարար բնոյթ ունի: Քրիստոս
մեղաւորները ազատագրելու համար
մեղքէն՝ միշտ քաղցր լեզու գործածեց:

Երկնչիլ Աստուծմէ (Դեկտեմբեր 3)

Դժոխքի վախը կրնայ պատճառ
ըլլալ որ հեռու մնաս չարիք գործելէ, բայց

չի կրնար պատճառ դառնալ որ արդարութիւն գործես, եթէ մեջդ չկայ Աստուծոյ երկիւղը: Աստուծոյ երկի՛ւղն է որ քեզ արդարութեան եւ բարի արարքներու կը մղէ: Դժոխքէն երկնչիլը՝ պատիժէն վախնալ է, իսկ Աստուծմէ երկնչիլը՝ զԱստուած սիրել է:

Ինչէ՞ն կը վախնաս (Դեկտեմբեր 4)

Եթէ մահէն կը վախնաս՝ կը նշանակէ թէ Անմահին զաւակը չես: Եթէ վնաս կրելու կը վախնաս՝ կը նշանակէ թէ վարձկան մարդ ես: Եթէ վիրաւորուելու կը վախնաս՝ կը նշանակէ թէ Տէրը չես դարձուցած վահանդ: Եթէ ապագայէն կը վախնաս՝ կը նշանակէ թէ Աստուծոյ չես վստահիր: Իսկ եթէ մեղքի մեջ իյնալու կը վախնաս՝ կը նշանակէ թէ դուն Աստուծոյ մարդն ես:

Յիսուսի փափաքը (Դեկտեմբեր 5)

Քրիստոս տաճար մտաւ եւ զայն մաքրագործեց (Յհ 2.13-17): Եթէ Յիսուս ուզեց մարդոց կողմէ կառուցուած նիւթական տաճարը մաքրուած տեսնել աշխարհէն ու աշխարհայինէն , որքա՛ն աւելի պիտի ուզէր մաքրուած տեսնել իր արինով եւ Սուրբ Հոգիով կառուցուած տաճարը մեր սիրտերուն ու հոգիներուն, ամէն տեսակ մեղքէ:

Առաքինի մարդը (Դեկտեմբեր 6)

Ո՞վ է առաքինի մարդը: Առաքինի մարդը զուսպ բնաւորութիւն եւ աղուոր նկարագիր ունեցող մարդը չէ, անոյշ լեզու եւ ժպտուն դէմք ունեցող մարդը չէ, քիչ խօսող կամ բնաւ չխօսող մարդը չէ, այլ այն մարդն է՝ որուն մէջ կը բնակի

Աստուծոյ Որդին, կը գործէ Աստուծոյ
խօսքը, եւ կը ներգործէ Սուրբ Հոգին:

Ո՞վ է Յիսուս քեզի համար
(Դեկտեմբեր 7)

Գիտեմ որ լսած ես Յիսուսի մասին,
բայց լսած ես ձայնը Յիսուսի: Գիտեմ որ
կը ճանչնաս Տէրը մտապէս, բայց կը
ճանչնաս զայն սրտովին: Գիտեմ որ
կ'ընդունիս թէ Յիսուս Տէր է, բայց
ընդունած ես զայն իբրեւ քո՛ւ Տէրդ:
Գիտեմ որ կը հաւատաս թէ Քրիստոս՝ եւ
հիմնադիրը հաւատքի, բայց ան եղած է
նաեւ հիմնադիրը քո՛ւ հաւատքիդ:

Բարին գործել (Դեկտեմբեր 8)

Աստուծոյ մարդէն կը պահանջուի՝
բարիք գործել, իսկ աշխարհի մարդէն՝
չարիք չգործել: Երբ Աստուծոյ մարդը
բարիք չի գործեր՝ չարիք է որ գործած
կ'ըլլայ, իսկ երբ աշխարհի մարդը չարիք
չի գործեր՝ բարիք է որ գործած կ'ըլլայ:
Հետեւաբար, բարին գործելու առաջին
քայլը՝ չարիք չգործելն է, իսկ երբ կը
դադրինք չարիք գործելէ բայց բարիք չեն
գործեր՝ ա՛տ ալ չարիք է:

Աստուծոյ զաւակը (Դեկտեմբեր 9)

Մեզ Աստուծոյ զաւակ դարձնողը
չարիք չգործելը չէ, այլ՝ բարիք գործելը.
սուտ չխօսիլը չէ, այլ՝ ճշմարտութիւնը
խօսիլը. չվիրատրելը չէ, այլ՝
վիրատրուածը բուժելը. չիրաւագրկելը
չէ, այլ՝ իրաւագրկուածին օգնելը:
Դատաստանի օրը Քրիստոս պիտի չնայի

թէ դուն ի՛նչ չարիք չըրիր, այլ՝ պիտի նայի թէ ի՛նչ բարիք ըրիր:

Ամէն ինչ սիրով ըրէ (Դեկտեմբեր 10)

Շիտակ յարաբերութեան մէջ ըլլալը ուրիշին հետ՝ լաւ է, բայց սիրոյ յարաբերութեան մէջ ըլլալը՝ անելի լաւ: Մի ըսեր. *«Ես շիտակ եմ ըսածիս մէջ»*, կամ՝ *«Ես իրատունք ունիմ ըրածիս մէջ»*, այլ նայէ թէ արդեօք ըսած եղանակիդ մէջ սեր կա՞յ, ըրածիդ մէջ սեր կա՞յ: Ոչինչ կ'արժէ ըսածդ եւ ըրածդ եթէ անոնք սիրոյ արտայայտութիւն չեն:

Յիսուս եւ դուն (Դեկտեմբեր 11)

Յիսուս իր կեանքը զոհեց քեզի համար, դուն ի՛նչ զոհած ես իրեն համար: Յիսուս իր փառքը ձգեց քեզի համար,

դուն փառաւորուիլը ձգա՞ծ ես իրեն
համար: Յիսուս երկինքէն երկիր՝ քեզի՛
նայեցաւ, դուն երկրէն երկինք՝ իրեն կը
նայի՞ս: Յիսուս աղօթեց քեզի համար,
դուն իրեն կ'աղօթե՞ս: Յիսուս արին
թափեց մեղքիդ համար, դուն գոնէ
արցունք կը թափե՞ս մեղքիդ համար:

Տէրը մեռաւ քեզի համար
(Դեկտեմբեր 12)

Տէրը մեռաւ որ դուն կենդանանաս,
կենդանացե՞ր ես: Մեռաւ որ քեզ սրբէ,
սրբուա՞ծ ես: Մեռաւ որ քեզ յաղթող
դարձնէ մեղքին դէմ, յաղթա՞ծ ես մեղքին:
Մեռաւ որ քեզ փրկէ, փրկուա՞ծ ես:
Մեռաւ որ քեզ Աստուծոյ մօտեցնէ,
միտի՞կ ես Աստուծոյ: Մեռաւ որ քեզ
Սատանային հօր ընդդիմա-դիրը
դարձնէ, դարձա՞ծ ես Սատանային հօր
ընդդիմադիրը:

Ապրիլ Յիսուսի կեանքը
(Դեկտեմբեր 13)

Ըսել՝ «Յիսուս իր կեանքը տուաւ մեզի համար» շիտակ է, բայց ըսել՝ «Յիսուս իր կեանքը տուաւ մեզի» աւելի՛ շիտակ է: Այո՛, Տէրը ո՛չ միայն իր կեանքը տուաւ մեզի համար, այլեւ՝ իր կեանքը տուաւ մեզի՛: Ուստի, մենք կոչուած ենք ի՛ր կեանքը ապրե-լու, եւ կրնանք ապրիլ միայն աստեն՝ երբ կատարեալ ազատութիւն տանք իրեն դեկավա-րելու մեր կեանքը ինչպէս որ ի՛նք կ'ուզէ:

Յիսուսի արինը (Դեկտեմբեր 14)

Քրիստոս իր արինով հրեշանման մարդուն դիմաց հրեշտականման դառնալու ճամբան բացաւ: Իր արինով անտեսուած մարդուն Ամենատեւր

տեսնելու առիթը ընծայեց: Իր արիւնով
մահը քունի վերածեց: Իր արիւնով չարէն
պարտուածներս՝ Չարին ընդդէմ յաղթող
դարձուց: Իր արիւնով կապեց մեղքը եւ
ազատ արձակեց մեղաւորը:

Իմ սիրելի հրեշտակիս (Դեկտեմբեր
15)

Երանելի ու բարի հրեշտակս, մի՛շտ
աղօթե՛ ու բարեխօսե՛ ինձի համար: Յիշե՛՛
որ օր մը ես կոչուած եմ քեզի նման
հրեշտակ դառնալու եւ քեզի հետ միասին
մեր Յիսուսը փառաբանելու: Դուն շատ
օրհնութիւն եղար եւ կը շարունակես
ըլլալ ինձի համար, եւ ասիկա Աստուծոյ
կամքն է: Փա՛ռք Փրկիչիս որ քեզի նման
քաղցր հրեշտակ մը տուաւ ինձի, որ միշտ
զիս սիրոյ եւ աղօթքի եռանդով կը լեցնէ:

Սի՛րտդ տուր Աստուծոյ
(Դեկտեմբեր 16)

Ոեւէ բան տալէ առաջ Աստուծոյ՝
նախ սիրտդ տուր: Աստուծոյ փառքին
համար բան մը տալը՝ կրնայ սիրոյ
արտայայտութիւն չըլլալ, բայց սիրտը
Աստուծոյ տալը՝ անկասկած որ սիրոյ

արտայայտութիւն է: Աշխարհի մէջ ամէն
բան արդէն Աստուծոյ կը պատկանի,
ուրեմն ոչինչ կրնաս տալ իրեն: Բայց կայ
մէ՛կ բան որ «չի կրնար» իրեն
պատկանիլ, մինչեւ որ դուն անձամբ զայն
չտաս իրեն, եւ անիկա նոյնինքն սիրտդ է:

Դուն կաս Աստուծոյ համար
(Դեկտեմբեր 17)

Ժամանակը քեզի համար
ստեղծուած է, բայց դուն ժամանակին
համար չես ստեղծուած, այլ՝
յաւիտենականութեան հա-մար: Մահը
քեզի համար է, բայց դուն մահուան
համար չես, այլ՝ անմահութեան համար:
Նոյնիսկ աշխարհը քեզի համար
ստեղծուած է, բայց դարձեալ, դուն
աշխարհին համար չես ստեղծուած, այլ՝
աշխարհի Ստեղծիչին համար:

Պահեցողութիւն (Դեկտեմբեր 18)

Պահեցողութիւնը մեր անձերը միսէն հեռու պահելը չէ միայն, այլ՝ մեղքէն հեռու պահելը: Պահեցողութիւնը մեր բերնէն ուտելիքը հեռացնելը չէ միայն, այլ՝ մեր բերնէն ամէն կծու եւ կոպիտ խօսք հեռացնելն է: Պահեցողութիւնը անօթի մնալը չէ միայն, այլ մանաւանդ՝ անօթի մը կերակրելն է: Եթէ մեր անօթի մնալով՝ ուրիշ անօթի մը պիտի չկշտանայ՝ մեր պահեցողութիւնը օգուտ չունենար մեզի:

Մեծ օրհնութիւններու ճամբան
(Դեկտեմբեր 19)

Կը հաւատա՞ս թէ որքան մեծ ըլլան այն դժուարութիւնները որոնցմէ կ'անցնիս եւ որքան ծանր ըլլան դիմակալած փորձութիւններդ, ա՛յնքան մեծ կ'ըլլայ վարձատրութիւնդ, ա՛յնքան մեծ կ'ըլլան քեզի տրուելիք շնորհքներն ու պարգեւները, կարողութիւնն ու զօ-

րութիւնը: Եթէ պզտիկ փորձութիւններու
չէս դիմանար՝ մի՛ սպասեր որ Աստուած
մեծ օրհնութիւններ տայ քեզի:

Տէ՛ր, բառ չեմ փնտռեր (Դեկտեմբեր
20)

Տէ՛ր, թոյլ մի՛ տար որ աղօթքի
պահուն բառ փնտռեմ, այլ՝ օգնէ որ
ներկայութիւնդ փնտռեմ եւ գտնեմ:
Որքան ես շատ խօսիմ աղօթքի պահուն՝
դուն ա՛յնքան քիչ կը խօսիս: Որքան
աւելի բառեր փնտռեմ քեզ համոզելու՝
ա՛յնքան աւելի քեզ կը կորսնցնեմ:
Ուստի, սորվեցուր բերնիս լուռ մնալ,
որպէսզի սիրտս ինք խօսի, որովհետեւ
ա՛յդ է քեզի համար հաճելին:

Լա՛ւ բաներ փափաքիր (Դեկտեմբեր
21)

Զգո՛յ՛ջ եղիր թէ ինչ փափաք կ'ունենաս եւ ինչ կը սիրես, որովհետեւ ի վերջոյ ինչ որ կը փափաքիս եւ ինչ որ կը սիրես՝ ա՛յդ կ'ըլլաս: Եթէ դրամ ունենալ կը փափաքիս՝ դրամասէր կ'ըլլաս: Եթէ մեղքը կը սիրես՝ չար կ'ըլլաս: Ուստի, լա՛ւ բաներ փափաքիր՝ որպէսզի լա՛ւ ըլլաս: Օրինակ, փափաքիր սո՛ւրբ ըլլալ՝ եւ դուն սո՛ւրբ կ'ըլլաս: Տիրոջ ներկայութեան փափա՛ք ունեցիր՝ եւ դուն Տէրը պիտի ունենաս:

Աստուած փոքր բաները կը տեսնէ
(Դեկտեմբեր 22)

Բնա՛ւ մի մտածեր որ Աստուած փոքր բաները չի տեսներ, եւ կամ, միայն մեծ բարերարութիւններն ու ողորմութիւնները նկատի կ'առնէ: Յիշէ որ Տէրը նկատի առաւ այրի կիներ երբ ան *«երկու լումայ նետեց գանձանակին մէջ»* (Ղկ 21.2): Ան կը տեսնէ ամենէն աննշմար

բարիքներն անգամ: Ան քեզմէ ջրհորներ
չպահանջեց, այլ «գաւաթ մը պաղ ջուր»
պարգապէս (Մտ 10.42):

Սէրը՝ սիրելով կ'աճի (Դեկտեմբեր
23)

Սէրը խարոյկի նման է: Ինչպէս երբ
խարոյկը գրգռես՝ կրակը կը շատնայ,
այնպէս ալ երբ սիրես նմաններդ, գրգռած
կ'ըլլաս սրտիդ մէջ եղող սիրոյ կրակը:
Սիրէ՛, եթէ երբեք կ'ուզես սերդ աճի ու
մեծնայ: Սիրէ՛, եթէ կ'ուզես մարդիկ
հաւատան քարոզած Աւետարանիդ եւ
տուած վկայութեանդ: Յիսուսի
Աւետարանը տարածելու լաւագոյն
կերպը՝ Յիսուսի նման սիրելն է:

Պարգէս խնդրելու վտանգը
(Դեկտեմբեր 24)

Եթէ երբեք Տիրոջ հետ մտերիմ եւ
ջերմ յարաբերութեան մէջ չենք,

զգուշանանք իր պարգևները խնդրելէ. որովհետեւ, եթէ առանց Տիրոջ հետ մտերիմ յարաբերութեան մէջ ըլլալու իր պարգևները խնդրենք եւ ստանանք զանոնք, վստահ եղէք որ պիտի սկսինք պարգևները սիրել Պարգեւատուէն աւելի, եւ պարգևներով գոհանալով՝ ա՛լ պիտի չփնտռենք Պարգեւատուն:

Պարգևները քեզ չեն փրկեր
(Դեկտեմբեր 25)

Եթէ փնտռածդ փրկութիւնն է, դուն կարիքը չունիս պարգևներուն, որովհետեւ պարգևները չեն որ քեզ կը փրկեն, ընդհակառակը, անոնք փրկութիւնդ վտանգի տակ կ'առնեն, որովհետեւ կրնան քեզ փառասէր դարձնել, կրնան մէջդ «ես»ը գրգռել: Փրկութիւնը պարգեւ մըն է, այո՛, բայց պարգևներէն չէ, այլ խօսքով, Սուրբ

Հոգիին 9 պարգեւները ունենալով՝
փրկութիւնը ունեցած չես ըլլար:

Քեզ փրկողը® (Դեկտեմբեր 26)

Կրնաս վարդապետական եւ
դաւանաբա-նական գետնի վրայ ամենէն
անսխալական անձը ըլլալ, բայց քու
նկարագիրիդ ու բնաւորութեանդ մէջ
ամենէն սխալականը ըլլալ:
Անսխալական վարդապետութիւնը ոեւէ
մարդ չէ փրկած եւ քեզ ալ չի կրնար
փրկել: Քեզ փրկողը՝ Յիսուսի եւ քու
նմանիդ հետ, ունեցած շիտակ եւ անկեղծ
յարաբերութիւնդ է:

Երբ ալ դադրինք Աստուծոյ նայելու®
(Դեկտեմբեր 27)

Այն մարդը որ իր հայեացքը Աստուծմէ
կը կտրէ եւ միայն ինքզինքին կը նայի,
անիկա կը մոռնայ զԱստուած, կը մոռնայ
Աստուծոյ պատ-կեր ըլլալը, կը տեսնէ միայն
ինքզինք եւ իր մէջ բոյն դրած մեղքի՛ն

պատկերը: Իսկ կուռքի վերած-ուած այդ «եւ»ը ամէն ինչ կը պահանջէ միայն իրե՛ն համար, մարդը դարձնելով ինքզինքին գերի, եւ զայն խաւարեցնելով ու խեղդելով ի՛ր իսկ ստեղծած սահմանափակումներուն մէջ (Զարեհ Արք. Ազնաւորեան):

Երբ Քրիստոսի գաս® (Դեկտեմբեր 28)

Երբ Քրիստոսի գաս եւ Սուրբ Հոգին ստանաս՝ մէջդ եղող ամէն կասկած վստահու-թեան պիտի փոխուի, ամէն ստույթին տեղի պիտի տայ ճշմարտութեան, ամէն կեղծիք անկեղծութեան պատմուճանը պիտի հագնի, վախի ամէն զգացում պիտի փարատի եւ դուն Քրիստոսի քաջ զինուորը պիտի դառնաս, եւ քեզի դէմ կռուող Չարն ու չար մարդիկ՝ չարաչար պարտութիւն պիտի կրեն, Տէր Յիսուսի զօրութեամբ:

Փորձութեան մէջ՝ Աստուած ներկայ

(Դեկտեմբեր 29)

Փորձութիւնը մեզ կը մօտեցնէ Աստուծոյ՝ եթէ անդրադառնանք որ Աստուած մեր կողքին է փորձութեան ժամանակ, եւ կը հեռացնէ Աստուծմէ՝ եթէ չզիտակցինք Աստուծոյ ներկայութեան փորձութեան պահուն: Եթէ յիշենք որ Աստուած մեզի հետ ու մեր կողքին է փորձութեան ատեն, փորձութիւնը կը կորսնցնէ իր ազդեցութիւնն ու ուժգնութիւնը: Ուստի, փորձութիւնը՝ փորձութեան ընթացքին Աստուծոյ ներկայութեան չանդրադառնալն է:

Իսկական հնազանդութիւնը
(Դեկտեմբեր 30)

Աստուծոյ հնազանդիլ, չի նշանակեր մեր կամքը անտեսել եւ Աստուծոյ կամքը կատարել, այլ կը նշանակէ՝ մեր կամքը Աստուծոյ կամքին հնազանդեցնել: Պէտք է ա՛յնքան լեցուիք Սուրբ Հոգիով, որ բնաւ

բաղխում չըլլայ Աստուծոյ եւ մեր կամքին
միջեւ, ընդհակառակը, փափաքինք ու
կամենանք միայն այն՝ ինչ որ Աստուած ի՛նք
կը փափաքի ու կը կամենայ:

Բարի մաղթանքս (Դեկտեմբեր 31)

Միրելի՛ ընթերցող, գիրքս կ'աւարտեմ, կոչ ուղղելով քեզի եւ Յիսուսի անունով խնդրելով քեզմէ, որ համակ կեանքդ Աստուած-փառաբանութեան կեանք մը ըլլայ: Մի՛ մոռնար որ դուն օր մը երկինքի հրեշտակ-ներուն փառաբանակից պիտի դառնաս: Անոնց հետ միասին զԱստուած պիտի օրհներգես: Աղօթքս է որ օր մը դուն եւ ես, միասին ըլլանք եւ Աստուծոյ մէ՛կ ու նո՛յն Միբոյ Ընտանիքին մաս կազմենք:

պարապ

Հեղինակին ամբողջական գործերը

- 1.- Ճշմարիտ վերածնունդը
- 2.- Բա՛ց սրտիդ դուռը, Յիսուս կը
սպասէ
- 3.- Ես եմ Ճամբան, Ճշմարտութիւնը
եւ
Կեանքը
- 4.- Մանուկներուն Արքայութիւնը
- 5.- Ամենօրեայ աճում Աստուծոյ
Հոգիով
եւ Խօսքով
- 6.- Աստուածաշունչին
պատասխանները
Ժողովուրդին հարցումներուն
- 7.- Աստուածաշունչին պատգամը
այսօրուան մարդուն

- 8.- Գիտնանք պատասխանները
որոշ հարցումներու
- 9.- Ամենօրեայ հոգեւոր ուսուցում
- 10.- Մեր հոգը Աստուծոյ ձգել

պարապ